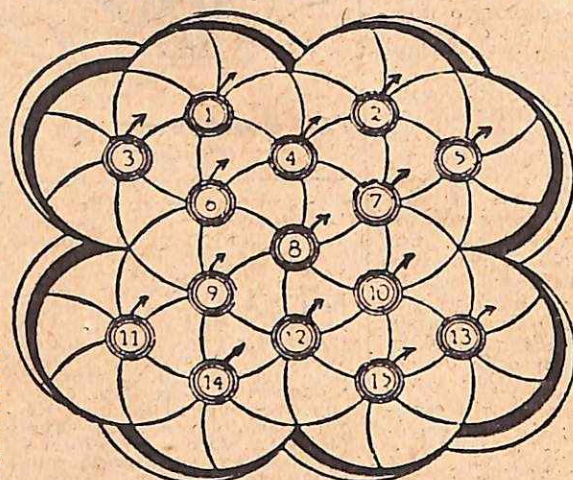

τακούνια του γερμανιστί:
— Πενές Τριτομπίδαρος. Του
— Χάρη πολύ. Άλλα Κουκλι-
— Ευτυχία! Για πού τοξιδεύ-
— αν δεν είμαι αδιακρίτος;
— Για το Κάρο!
— Αν του χάριζαν χιλίες λίρες
θα χαίρονταν λιγότερο.
— Κι' εγώ για το Κάρο! εί-
— πνε κατενθουσιασμένος. Πηγαί-
— νω υπηρέσιακή αποστολή.
— Τη στιγμή εκείνη, φώναζε η
— όδονος του αεροπλάνου:
— Με την «Τη νταμπλιού έι».
— Σηκώθηκαν. Έκείνη κρατού-
— σε μία μέτρια βαλίτσα και μία
— πολύ μικρή. Της άφηνε τη μι-
— κρή και πήρε αυτός τη μέτρια.
— Μα μην κάνετε τον κόπο,
— είπε.
— Άστεύεσθε; Κόπος είναι
— να κρατήση κανείς μία κομψή
— βαλίτσα;
— Μήκανε στο «κοντρόλ». Θυ-
— σάικα την άφηνε να περάση πρ-
— ωτη. (Τάκτ!) Πέρασε εκείνη και
— προχώρησε μέσα, στο σαλόνι
— που θύναίσε πια για να μπής
— στο αεροδρόμιο.
— Ηρθε η σειρά και του Πενέ.
— Δημόσιος υπάλληλος;
— Μάλιστα.
— Τι συνάλλαγμα έχετε;
— Άκριβος το ποσόν που
— γράφει το διαβατήριό.
— Τίποτε παραπάνω;
— Άπολύτως τίποτα, αζιότι-
— με κύριε. Έχετε το λόγο της
— ανδρικής μου τιμής!
— Αυτή η υπερευγένεια, το «α-
— ζιότις κύριε» και ο «λόγος της
— ανδρικής μου τιμής» αα να εί-
— χε και γυναίκα, έκαναν τον
— αστυνομικό να τον υποπτευ-
— ταν. Άνοιξε τις βαλίτσες, πα-
— ρακάλο.
— Ένινε κατακόκκινος και κά-
— θιδρω!
— Ξερετε, τραύλιος... της μι-
— ας το κλειδί... το λησμόνποα
— στο σπίτι!
— Δεν πειράζει! Θα την ανοί-
— ξουν! έμεις με αντικλειδί! Ξε-
— ρτην εδώ!
— Κι' ανοίγουν τη βαλίτσα κι'
— έχει μέσα δέκα χιλιάδες δολ-
— λάρια και χιλίες χρυσές λίρες!
— Πτώμα ό έρμος! Όκάδες ό
— ιδρώτας! Μαζί με τον ιδρώτα
— τούφνευε και η ζωή του!
— Ψάχνει ακόμα ό αστυνομι-
— κός, αλλά βγάζει όλο σπθο-
— δέσρους, κομπιναζόν, κάλτσες
— μεταξωτές, κραγιόνια, κρέμες
— και γενικώς και αποκλειστικώς
— γυναίκα είδη! Κάτι υποπτε-
— υται, τον βλέπει και λίγο βλα-
— κα από ύψος.
— Δική σας είναι ή βαλίτσα;
— Το (τάκτ) και ό ιπποτισμός
— επικρατούν.
— Δική μου, μάστα!
— Άλλά ό αστυνομικός δεν είναι
— Πενές. Δεν τρώει άκαρα. Και
— πρώτον θέλει ν' ανακαλύψη τον
— αληθινό ένοχο και δεύτερον να
— μη πάρη στο λαμό του έναν η-
— λθιο άθωο. Και ανιχνεύει:
— Και τί γυρεύουνε τα γυναι-
— κεία πράγματα εδώ μέσα;
— Τον κυττάζει κακά. Τι να πη;
— Δεν είναι δύσκολο, βέβαια
— ν' ανακαλυφθώ ποιας είναι
— ή βαλίτσα. Άλλά εκείνη άρνεί-
— ται επίμονα και ψυχραιμότατα:
— Ούτε τον ξέρω τον κύριο!
— Μα πώς βρέθηκαν γυναι-
— κεία πράγματα στη βαλίτσα
— του;
— Θα τώχη κάνει για κόπο!
— Άστυνομικός είσθε! Δεν τα ζε-
— ρετε αυτά;
— Δε σας λέω; Δική μου εί-
— ναι! λέει ό ηλίθιος.
— Και τη γλυκοκοιτάζει.
— Όρίστε! Το όμολογεί! Θρι-
— αμβεύει αυτή.
— Πώς λέγεσθε;
— Έλένη Κουκλίδου.
— Χαϊδευτικά πώς σας φωνά-
— ζουνε;
— Λέλα.
— Είσαθε υπό κράτησι.
— Γιατί;
— Γιατί όλα τα έσώρρουκα έ-
— χουν άπάνω τους το μονόγραμ-
— μα «Λάμβδα-Κάππα»!

ΠΑΙΤΝΙΑΙΑ

Κουκλόεξο

Γύρω από τον κάθε αριθμό του σχεδίου μας να τοποθετήσετε μία λέξη των έξη γραμμάτων. Θ' άρ-
— χίζετε πάντα από το σημείο, όπου βρίσκεται το

μικρό βέλος, και θ' ακολουθήτε την κατεύθυνσι
— που δείχνει.

- 1) Έκφράζει μίσος.
- 2) Φυτό του οποίου οι σπόροι χρησιμοποιούνται
— στη φαρμακευτική.
- 3) Προϊόν έκλεκτης ποιότητας (Ξέν.).
- 4) Φυτό του οποίου τρώμε τη ρίζα.
- 5) Άστυλο για πλοία.
- 6) Οι σωφέρ των ταξί την προτιμούν διπλή.
- 7) Πηγές νερού.
- 8) Σύνηθες ρωσικό γυναικείο όνομα.
- 9) Χορταρικό.
- 10) Άκριβο μέταλλο.
- 11) Πάθησις του κυκλοφοριακού συστήματος.
- 12) Φτηνό ψάρι.
- 13) Άπαραίτητα για τα υποζύγια.
- 14) Άλλη όνομασία του «καρό»
— των παιγνιοχάρτων.
- 15) Ηρωίς, ιστορικής έρωτικής
— τραγωδίας.

Δ.

Σωστό - Λάθος

Άπό τις δυο λέξεις ΣΩΣΤΟ—
— ΛΑΘΟΣ, που συνοδεύουν καθεμιά ά-
— πό τις κατωτέρω φράσεις, διαγρά-
— ψετε εκείνη που δεν ταιριάζει.

- 1) Μία συνοικία της Κωνσταντι-
— νουπόλεως βρίσκεται στην Άσία:
— ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
- 2) Υπόσχον σκύλοι που σκαρφα-
— λώνουν στα δέντρα: ΣΩΣΤΟ—ΛΑ-
— ΘΟΣ.
- 3) Η πασαφίλη είναι προϊόν της
— άποσταξέως τού πετρελαίου: ΣΩ-
— ΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
- 4) Η Νέα Υόρκη είναι τό με-
— γαλύτερο λιμάνι της Γης: ΣΩΣΤΟ
— ΛΑΘΟΣ.
- 5) Ένας Μουσουλμάνος μπορεί
— να παντρευτεί μία Χριστιανή: ΣΩ-
— ΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
- 6) Η Λειψία βρέχεται από τα νε-
— ρά του ποταμού Έλβα: ΣΩΣΤΟ—
— ΛΑΘΟΣ.
- 7) Η μαγιονέζα όφειλεται σ' ένα
— διάσημο Γάλλο μάγειρο τού 18ου αί-
— ωνος: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
- 8) Ο αυτοκράτωρ Άδριανός ή-
— ταν καί ποιητής: ΣΩΣΤΟ—ΛΑ-
— ΘΟΣ.
- 9) Τα νεογέννητα έχουν ανάγκη
— από πολύ ύπνο: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
- 10) Το μετάξι ήταν άγνωστο στην
— αρχαία Ρώμη: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
- 11) Έάν σ' ένα χαρτί ή Γη αντι-
— προσωπεύεται μ' ένα κύκλο διαμέτρου ενός έκτα-
— τομέτρου, τό πλησιέστερο άστρον πρέπει να τοπο-
— θετηθώ σε απόστασι δέκα άστρων: ΣΩΣΤΟ—ΛΑ-
— ΘΟΣ.
- 12) Η Κλεοπάτρα χρησιμοποίησε ένα τέχνασμα
— για να κατορθώσει να μπει στο παλάτι του Καί-
— σарος: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.

Μεταμρφώσεις

- 1) Ο ΚΗΠΟΣ με 5 μεταμορφώσεις να γίνη
— ΟΡΟΣ.

- 2) Η ΤΗΝΟΣ με 6 μεταμορφώσεις να γίνη
— ΚΥΠΡΟΣ.
- 3) Ο ΠΟΝΟΣ με 4 μεταμορφώσεις να γίνη
— ΜΕΛΟΣ.

Μεταμορφώσεις νοείται ή άλλαγή ενός γράμμα-
— τος ή ή προσθήκη ή αφαίρεσις ενός άλλου.

Μαγική εικών χωρίς εικόνα

— Άκου εδώ, Νίκο. Έκεί στο χωριό σου είναι
— φυτωμένα πολλά άπ' αυτά. Πήγαινε, λοιπόν, να
— διαλέξης ένα ψηλό και χοντρό και να μου τό
— φέρης.

— Καλά, μείνε ήσυχος, άφεντικό, κατάλα-
— βα τί ζητάς.
— Τι του είχε ζητήσει;

Αναγραμματισμός

— Όπως έχω άν μ' άφήσης,
— κατοικώ στον ούρανό.
— άν με αναγραμματίσης,
— τη συνήθεια δηλώ.

Λεξιγριφος

— Αριθμός είναι το πρώτο.
— τ' άλλο πράσινο, χλωρό
— και τό σύνολο λουλουδι
— όμορφο κι' εύωδιαστό.

Δημώδες αίνιγμα

— Ο γιός μου ό Κοντοβόδωρος,
— πολλά ζωνάρια ζώνει.

Αριθμητικό παίγνιδι

8 1 2 3 2 9
— Ανάμεσα στους αριθμούς αυτούς να παρεν-
— θεθούν τα κάτωθι σημεία της άριθμητικής:
— Χ : : +
— Ούτως ώστε τό εξαγόμενον των διαφόρων
— πράξεων να είναι 0.

Μεταγραμματισμός

— Άν ένός των μυστηρίων
— άλλάξη ή κεφαλή,
— μία νήσος ίδική μας
— ξεπροβάλλει στη στιγμή.

Στοιχειόγριφος

Είμαι μάγος, πιστεύω τό,
— δεν στο λέω χωράτα.
— Νά, στα μάτια σου μπροστά
— κόβω ζωόν το λαϊμό,
— και τό κάνω ποταμό.

Μαγική εικών

Τό μικρό Μαράκι δεν είναι μόνο του στην έξοχη
— αυτή. Έννέα φίλες της, που παίζουν μαζί της, έ-
— χουν κρυφά, σε διάφορα σημεία, τη στιγμή που
— ό φωτογράφος πήρε αυτό τό ενστανταέ. Μήπως
— θα μπορούσατε να βρήτε και τα 9 κοριτσάκια μέσα
— σ' ένα λεπτό;

— Άν πάρουν μέρος στο παίγνιδι δυο παίκτες συγ-
— χρόνως, κερδίζει εκείνος που θα βρή τό περισσό-
— τερα πρόσφατα μέσα στο μικρότερο χρονικό διά-
— στημα.

Οι λύσεις στη σελ. 98

Ένα Τέλειο Έγκλημα

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο Τζών Μάρκετ ήταν ένας νέος είκοσι όχτώ χρό-
— νων. Άπό χρόνια τώρα, ζούσε σε μία έξοχη
— έπαυλη, κοντά στη Βοστώνη, μαζί με τό βείο
— του Ουίλλιαμ, που πλησίαζε τα έξηντα, άλλα
— φαινόταν πολύ νεώτερος. Ο Ουίλλιαμ Μάρκετ δεν είχε καμμία ιδιαίτερη
— ιστορία για τον άνήπιό του. Άλλ' ή συντροφιά του του είχε γίνει άπαραί-
— τητη και δεν ήθελε γιά κανένα λόγο να τη χάση. Κάθε φορά που ό Τζών
— έλειπε, έστω και γιά λίγο, ό θείος του εύρισκε τό σπίτι άδειο.
— Έκείνο που τρώαζε τον Ουίλλιαμ Μάρκετ, ήταν ή μοναξιά. Γι' αυτό πα-
— ρακινούσε τον Τζών να φέρη φίλους του. Τα Σαβατοκύριακα ιδίως, τό σπίτι
— γέμιζε κόσμο.

Ο Ουίλλιαμ Μάρκετ είχε άσχοληθή άλλοτε με τό εισαγωγικό έμπόριο κι'
— είχε φτιάξει μία πολύ μεγάλη περιουσία. Δεν ήθελε, όμως, με κανένα τρόπο
— να βοηθήση τον άνήπιό του να κάνει τό ίδιο, μ' όλο που ό Τζών τον παρα-
— καλούσε άκατάπαυστα γι' αυτό.

— Για ποιά λόγο, τό άπαντούσε ό θείος του, αφού, μετά τό θάνατό μου,
— όλη μου ή περιουσία θα γίνη δική σου; Δεν έχεις ανάγκη να δουλέψης.
— Άλλά τό θείο του δεν ήθελε να τον άφήσει να κάνει τό ίδιο, μ' όλο που ό Τζών τον παρα-
— καλούσε άκατάπαυστα γι' αυτό.

— Πώς δεν κάνεις τίποτα; του έλεγε. Είναι μικρό πράγμα, λοιπόν, τό
— ότι κρατάς συντροφιά σ' ένα γέρο παράξενο άν άν και μένα;... Μετά τό θά-
— νατό μου, θα μπορούσες να κάνης ό τι θέλησής... Πόσες φορές πρέπει να σου
— τό πω ότι δεν θα χρειαστή να δουλέψης ούτε συ ούτε τα παιδιά σου;

— Αυτό ό Τζών τό ήξερε. Άλλ' ό θείος του δεν ήταν κανένας έτοιμοθάνατος.
— Μπορούσε να ζήση δέκα, είκοσι, τριάντα ή και σαράντα ακόμη χρόνια. (Ο
— πατέρας του Ουίλλιαμ είχε πεθάνει σε ήλικία έκατον πέντε χρόνων!). Τί θα
— την έκανε, λοιπόν, την κολοσσιαία περιουσία του θείου του, άν γινόταν δική
— του όταν θα ήταν έξηντα ή έβδομηντα χρόνων;

— Νά γιατί στο μυαλό του Τζών Μάρκετ είχε ριζωθεί ή ιδέα πως έπρεπε
— να ξεπαστρέψω τό βείο του. Δεν αισθανόταν τον παραμικρό διαταγμό γι'
— αυτό. Άλλά φοβόταν τις συνέπειες.

— Η θεία του Τζών Μάρκετ ήταν σ' αλήθεια πολύ λεπτή. Προκειμένου γιά
— έναν πλούσιο θείο, οι άστυνομικοί θα ζητούσαν να μάθουν ποιος είχε να
— κερδίση από τό θάνατό του. Καί, φυσικά, οι ύπόνοιες βάφεταν πάνω σ'
— αυτόν, ακόμη κι' άν κατάφερε να πραγματοποιήση έκείνο που έχει άπο-
— κληθή «τέλειο έγκλημα».

Ο Τζών Μάρκετ σκεφτόταν με
— λύπη ότι όποιοσδήποτε άλλος θα
— μπορούσε να σπρώξω τό θείο του
— μέσα στην τεχνητή λίμνη που βρι-
— σκόταν στο πάρκο της έπαύλεως ή
— να τον δηλητηριάση μ' ένα από τα
— μοντέρνα δηλητήρια που δεν άφή-
— νουν ίχνη ή να του φυτέψη μία σφαί-
— ρα στο κεφάλι την ώρα που έκανε
— τον περιπάτο του. Ο μόνος που
— δεν μπορούσε να σκοτώση τον Ουίλ-
— λιαμ Μάρκετ, ήταν αυτός, ό άνι-
— πός του και μοναδικός κληρονό-
— μος του.

Πήγε κοντά του και του φύ-
— τεισε μία σφαίρα στην καρδιά.

— Η ιδέα αυτή είχε γίνει, ώστόσο, ό έφιόλης του.
— Άλλ' όσο κι' άν έψαχνε, δεν κατάφερε να βρη καμ-
— μία λύσι στο «δράμα» της ζωής του.
— Και να που τη λύσι αυτή την έδωσε ό ίδιος ό θείος.
— Τα καταβρόχθισε στην κυριολεξία. Και τάβρισκε τις περισσότερες φορές ή
— λίθη.

— Κρίμα! έλεγε. Όλοι αυτοί οι συγγραφείς άστυνομικών μυθιστορημά-
— των δεν έχουν φαντασία. Σκέψου, φίλε μου, ότι δεν κατάφεραν ακόμη να
— σκαρώσουν ένα τέλειο έγκλημα. Την τελευταία στιγμή, ένας άνόητος έπιθε-
— ωρήτης τά ξεσκεπάσει όλα. Είναι τόσο δύσκολο, λοιπόν, να σκαρώση κα-
— νείς ένα τέλειο έγκλημα;

— Μία μέρα, ό Τζών τον ρώτησε:
— Πώς φαντάζεσθε, θείε μου, τό τέλειο έγκλημα;

— Πώς τό φαντάζομαι; έπτε ό Ουίλλιαμ. Άλλά τό πράγμα είναι πολύ
— απλό. Στο τέλειο έγκλημα, ό άστυνομικός θα πρέπει να υποπτευεται όλους
— τους άλλους εκτός από τό δράστη. Έδω ένα παράδειγμα: Άς υποθέσωμε
— ότι ό Α θέλει να σκοτώση τον Β. Άλλά δεν μπορεί να τό κάνει γιати όλες
— οι ύπόνοιες θα πέσουν πάνω του. Πως θα ένεργήση, λοιπόν, γιά να μην υ-
— πάρχη κανένας κίνδυνος να τον υποπτευθούν;... Ο Α θα κάνει ένα άλλο
— έγκλημα, θα σκοτώση π. χ. κάποιον Γ, με τόν όποιον δεν θα έχη την πα-
— ραμική σχέση... Προσέξτε τώρα... Ο Γ, είπαμε, σκοτώσε τον Γ. Η ά-
— ραμική σχέση... τις έρευνες... Ο έπιθεωρήτης που έχει αναλάβει την υ-
— πνομιαία έρευνα ή τότε ένα τηλεφώνημα ή ένα άνώμονο γράμμα γραμμένο σ'
— τόν πάσα, θα πέρη τόν έρευνά του. Άς υποθέσωμε ότι έπιθεωρήτης ό έρευνά
— γράφοντάς του ότι είναι σε θέσι να του φανερώση τό δολοφόνο... Ο έρευνά
— στο μας θα είναι, φυσικά, ό Α, άλλ' αυτό ό έπιθεωρήτης δε θα τό έξηρ-
— σ' ή έκλογή της ώρας και του μέρους θα γίνη με τέτοιο τρόπο, ώστε ό έπι-
— θεωρήτης, πηγαίνοντας εκεί, να βρη νεκρό τό Β, που, στο μεταξύ, θα τον
— έχη σκοτώσει ό Α. Ο έπιθεωρήτης θα φαντασθή τότε ότι ένας άνθρωπος που
— σκοτώσε τον Γ σκότωσε επίσης και τον Β, που, γιά τόν ένα ή τον άλλο
— λόγο, ήξερε τό έγκλήματό του. Έτσι ό Α θα έχη ξεπαστρέψει τον άνθρώπο
— χωρίς να μπορεί να τον υποπτευθώ κανείς.

— Άριστουργηματική υπόθεσι! φώναζε ό Τζών. Μόνον ότι άναγκάζεται
— τον Α να κάνει δυο έγκλήματα αντί γιά ένα.

— Το πρώτο έγκλημα είναι άπαραίτητο γιά να δικαιολογηθώ τό δεύτερο,
— άπάντησε ό θείος του.

Ο Τζών Μάρκετ ένθουσιασθήκε. «Ο θείος μου, σκεφτόταν, μου έδωσε ό
— ίδιος τον τρόπο γιά να γλυτώσω άπ' αυτόν χωρίς να με υποπτευθώ κανείς».
— Ίδιος τον τρόπο γιά να γλυτώσω άπ' αυτόν χωρίς να με υποπτευθώ κανείς.
— Και διάλεξε άμέσως τό θέμα του. Ήταν κάποιος Τζωρτζ Κάρπεν, που
— έμενε σε απόστασι δυο ή τριών χιλιομέτρων από την έπαυλη του Ουίλλιαμ
— Μάρκετ. Ούτε ό θείος του, ούτε ό ίδιος είχαν ποτέ σχέση μ' αυτό τον άνθρώπο.

— Μία μέρα, λοιπόν, τον παραμόνευε την ώρα που έκανε τον περιπάτο του,
— πήγε κοντά του σαν να θέλε να τον χαιρετήσει, και τό φύτεψε μία
— σφαίρα στην καρδιά. Κανείς δεν τον είχε ιδή, κι' ό Τζών ξεαναγύ-
— ρισε ήσυχος στην έπαυλη, τόν θείο του.

— Άρπσε κατόπιν να περάσουν μερικές ήμέρες κι' έτοιμάστηκε γιά
— να ξεπαστρέψω και τό βείο του. Γιά τό έγκλήματό του διάλεξε μία
— νύχτα. Ο θείος του Τζών Μάρκετ, όπως είπαμε, ήθελε να περπατήσει
— πάντα. Ο Ουίλλιαμ είχε μία καλή συνήθεια. Ο ύπνος τον έπαιρνε
— άμέσως μόλις έφευγε στο κρεβάτι του. Κι' αυτό ό Τζών τό ήξερε.
— Είκοσι λεπτά άργότερα, μπήκε, λοιπόν, στο δωμάτιο τού θείου
— του, πήγε κοντά στο κρεβάτι, έβγαλε τό πιστόλι με τόν άποσπώ-
— τητήρα που έκρυβε κάτω από τό σακάκι του και τό φύτεψε από
— πητήρα απόστασι μία σφαίρα στην αρδιά.

Ο μόνος άνθρώπος που βρισκόταν στο σπίτι εκείνη την ώρα,
— ήταν ή Μάργκαρετ, μία παραδουλεύτρα, που περιποιόταν τό βείο
— και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό.

— Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό.

— Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό.

— Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό.

— Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό.

— Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό.

— Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό.

— Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό.

— Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό.

— Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό.

— Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό. Η Μάργκαρετ, όμως, ήλενε να περπατήσει στην κου-
— κιά και τον άνήπιό.

Α. ΜΙΑΝ

Ο κατάδικος αυτός του ιδρύματος της Ουτρέχτης είναι φονιάς, κι' όμως βγαίνει κάθε μέρα, ελεύθερος, και πηγαίνει να εργαστεί στην πόλη ως μαραγκός.

ΦΥΛΑΚΕΣ χωρίς σίδερα

Οι κακοὐργοι θεωρούνται «ἀρρωστοί»

Σ' όλες τις πολιτισμένες χώρες δείχνεται μία έπιεικεία στους εγκληματίες εκείνους που σκότωσαν για πρώτη και μοναδική φορά στη ζωή τους, πάνω σε «θρασμό ψυχής». Στην Ολλανδία όμως — όπου η θανατική ποινή έχει καταργηθεί απ' το 1870 — γίνεται μία προσπάθεια αναμορφώσεως ακόμη και των χειρότερων κακοῦργων, εκείνων που δολοφονούν τα θύματά τους για να τα ληστέψουν ή για να ικανοποιήσουν άλλα ταπεινά ένστικτά τους.

Πράγματι, ώρισιμένοι απ' αυτούς, αντί να κλειστούν ισόβια στις φυλακές, στέλνονται σ' ένα σωφρονιστικό ίδρυμα που έχει ιδρυθεί στην Ουτρέχτη.

Ένας ξένος δημοσιογράφος, που επισκέφτηκε προσφάτως το πρωτότυπο αυτό ίδρυμα, διηγείται ότι ο διευθυντής του — ένας νέος καθηγητής, ονόματι Πέτρο Μπάαν — τον ωδήγησε σ' ένα καινούργιο κτίριο, που έμοιαζε μάλλον με σανατόριο.

«Απ' το παράθυρο του γραφείου του — συνεχίζει — είδα αρκετά κορίτσια με καλοκαιρινά, φουστάνια, ξαπλωμένα σε σάις — λόνγκ, σ' ένα καταπράσινο λειβάδι.

«Αυτές είναι οι «ἀρρωστές» μου, μου εξήγησε ο διευθυντής. Έχουμε εδώ ανθρώπους που κάνουν κάθε είδους εγκλήματα. Τους θεωρούμε όμως άσθενείς, τους θεραπεύουμε, κι σιγά — σιγά αλλάζουν και καλλιεργούνται.

«Με ωδήγησε ύστερα σ' ένα άλλο λειβάδι, όπου τέσσερες νέοι με παντελονάκια του τένις έπαιζαν βόλεϊ — μπώλ.

«Μου τούς έδειξε και μου είπε: — Έχουμε εδώ έξι άκτα φονιάδες. Μερικοί απ' αυτούς έκαμαν άγρια και κτηνώδη εγκλήματα.

«Γύρω απ' τον κήπο υπήρχε μόνο ένας μαντρότοιχος από τουβλά. Ώψους 2½ μέτρων περίπου.

«Δεν έχουμε εδώ πανύψηλους τοίχους, συρματοπλέγματα και καγ-

κελλόφραχτα παράθυρα, μου είπε ο διευθυντής. «Ολ' αυτά σπρώχνουν τους καταδίκους να δραπέτευσουν».

Υπάρχουν τώρα στο ίδρυμα της Ουτρέχτης 80 «ψυχοπαθείς» εγκληματίες.

Έξη ψυχίατροι, τέσσερες ψυχολόγοι και πολλοί βοηθοί, νοσοκόμοι κλπ. έχουν αναλάβει τη συνήχη και έντατική θεραπεία τους.

Ο βασικός σκοπός τους είναι ν' ανακαλύψουν και να καταπολεμήσουν τα βαθύτερα αίτια που έσπρωξαν τους ανθρώπους αυτούς στο εγκλημα. Πρόκειται συχνά για «ψυχικά τραύματα» που έπαθαν στα παιδικά τους χρόνια, ή και για κληρονομικά ελαττώματα. Οι ψυχίατροι προσπαθούν να τα γιατρέψουν, δείχνοντας συμπάθεια και κατανόηση, κι' οι «άρρωστοι» συνεργάζονται πρόθυμα μαζί τους σ' αυτή την προσπάθεια.

Μη έχοντας την έντύπωση της φυλακής, οι κατάδικοι δεν έπιχειρούν συνήθως να δραπέτευσουν. Έχουν ωστόσο σημειωθεί μερικές αποδράσεις. Οι περισσότεροι όμως απ' τους δραπέτες ξανασυνελήφθηκαν, κι' άλλοι ξαναγύρισαν μονάχοι τους στο ίδρυμα.

Πάντως, κανείς απ' αυτούς δεν έκαμε ένα εγκλημα ή άλλο σοβαρό αδίκημα, μετά τη δραπέτευσή του — πράγμα που δείχνει την ευεργετική επίδραση των μεθόδων του καθηγητού Πέτρο Μπάαν.

Το ίδρυμα δεν είναι άπομονωμένο. Βρίσκεται απέναντίς, στο κέντρο σχεδόν της πόλεως. Τρίαντα από τους καταδίκους βγαίνουν κάθε μέρα, κυκλοφορούν ελεύθεροι στην πόλη και εργάζονται ως χτίστες, ράφτες, μαραγκοί, λογιόται, υπάλληλοι γραφείου κλπ. Το βράδυ, ξαναγυρίζουν μόνοι τους στο ίδρυμα.

Ένας απ' αυτούς παίζει έκκλησιαστικό όργανο στη Μητρόπολη της πόλεως.

Οι πιδ «θεραπευμένοι» έχουν το δικαίωμα να πηγαίνουν στο βόαδου στους κινηματογράφους και στις συναυλίες. Πάρνουν δε άδειες 14 ημερών, για να τις περάσουν όπου θέλουν, μαζί με τους συγγενείς και τους φίλους των.

Αυτό το σύστημα της ελευθερίας φαίνεται πως έπιτυγχάνει ό,τι δεν θα μπορούσε να κατορθώσει η αυστηρή πειθαρχία. Κατά τον καθηγητή Μπάαν, οι συνθισμένες φυλακές προκαλούν μία άτυπολογιστη ψυχική καταστροφή στους καταδίκους.

Ένας άλλο τρόπος, με τον όποιο ο καθηγητής και το έπιτελείο του προσπαθούν να ευτινήσουν το συναίσθημα της κοινωνικής ευθύνης στους «άρρωστους» των, είναι η εφαρμογή ενός συστήματος αυτοδιοικήσεως του ιδρύματος.

Υπάρχει πράγματι μία τριμελής έπιτροπή, που την έχουν εκλέξει μεταξύ τους οι κατάδικοι, και που συζητεί τακτικά με τους ψυχιάτρους και τους ψυχολόγους για όλα τα καθημερινά ζητήματα του ιδρύματος — από την ποιότητα του φαγητού ως την κακή συμπεριφορά ενός «άρρωστου».

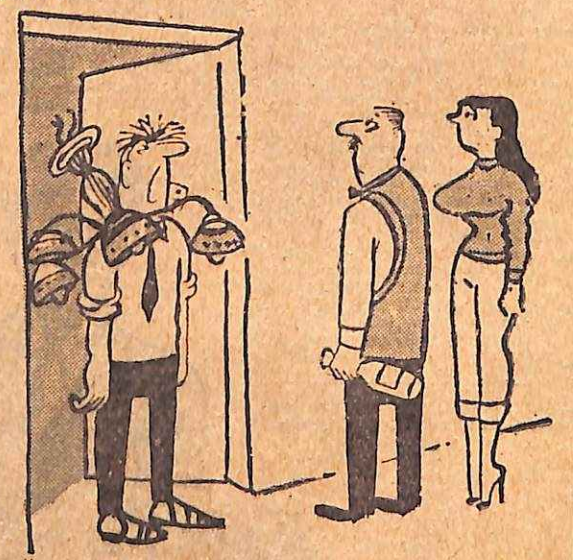
Μέσα στα 2 χρόνια που λειτουργεί το ίδρυμα της Ουτρέχτης, απολύθηκαν απ' αυτό 6 κατάδικοι, γιατί θεωρήθηκαν «θεραπευμένοι». Είναι λοιπόν όλοι σήμερα καλοί κι' εργατικοί πολίτες.

Ο καθηγητής Μπάαν φρονεί ότι η «θεραπεία» πρέπει να διαρκεί 3 χρόνια κατά μέσον όρον. Κοστίζει δε στο Κράτος 200 δραχμές την ημέρα.

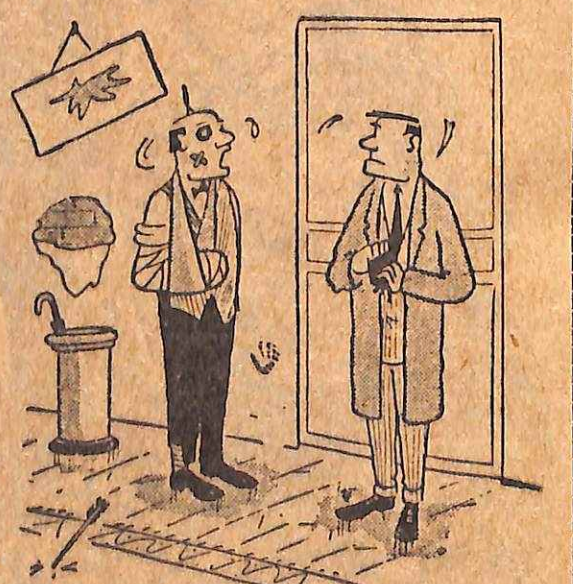
Είναι πολύ ένωρίς για να διατυπώση κανείς κρίσεις γι' αυτό το πείραμα. Φαίνεται ωστόσο πως άνοίγει το δρόμο για ένα έντελως νέο τρόπο αντιμετώπισης του προβλήματος της εγκληματικότητας.

— Μπαμπά, πότε θα μου τις δώσεις να τις κάγω σφεντόνα;

— Όχι. Τό πάρντ είναι στο ξπάνω πάτωμα!...

— Τι βλέπω;... Γύρισαν η γυναίκα σου και η πεθερά σου από την εξοχή;

Όχι έλαφρότητες

Σε βιλλιάναν, Πειραιά: Είναι έπόμενο να βρίσκεστε σε αίσθηματικής περιπόλες κι' άμφισβητούμε, αφού είστε μονάχα δεκα έφτα χρόνων κοριτσόπουλο κι' μπερ δευτήκατε άπερίσκεπτα κι' έπιπόλαια σε σχέσεις με τον πρώτο τυχόντα νεαρό. Να σας άναγίσσω για το αίσθηματικό σας μέλλον, που είναι λογικώς άδύνατον. Μα δεν έγω την παραμικρή άμφισβησία πώς όλο αυτό που άποκαλείτε άγάπη, δεν είναι παρά μία περιπέτεια έλαφρή, που δεν έδω κανένα ευχάριστο μέλλον — άν φυσικά, τρέψετε τέτοιες έλπίδες... Ο νεαρός, και από την πρώτη του πτάσι, φαίνεται να είναι πολύ έπιφυλακτικός, γιατί προφανώς δε θέλει ν' αναλάβει κανενός είδους ήθικες και κοινωνικές άποχρεώσεις απέναντί σας. Και αυτό ακριβώς τρέπει, άγαπήτή μου, να σας καταστήσει και σας το ίδιο και περισσότερο άκόμο έπιφυλακτική. Να μην έξοιγείτε σε άτόχαστες έκδηλώσεις και σ' έπικίνδυνες έξοιγασίματα μαζί του, μην τυχή και πάθετε καμμία ζημιά, που τις συνέπειές της θα τις άποστήτε μονάχη σας και θα είναι άσχημες και άδύνητες. Άν θέλετε τη γνώμη μου, θα είχα να σας άποδείξω να ξεκόψετε από τον νεό και να μη στηρίξετε έλπίδες στον αίσθηματικό αυτόν δεσμό, που, λόγω της νεαρής ήλικίας και των δύο σας, δεν έχει κανέναν σοβαρό σκοπό.

Άε το τών θαλασσών Νο 1: Διάβασα κι' ένδιαφέρω την άτυχη αυτή ιστορία της καρδιάς σας και συγκινήθηκα είλικρινά με το άραιο αίσθημα σας και την σκέψη που τρέψετε πάντα για την άγαπήμένη σας. Άλλά, όπως πολύ καλά και γνωστικά το κρίνετε και μάνας σας, είναι άδύνατο να βρή ίκανοποιήσι το αίσθημα σας αυτό, αφού η συγγένεια που σας ένωνει είναι ήθικη, ήθησκειτικό και κοινωνικό έμπόδιο. Άπό τη στιγμή που τίθεται αυτό το θέμα μπροστά σας, έπιβάλλεται να πείσετε τον έαυτό σας να άπαρνηθεί την άελεπόμενη αυτή άγάπη, κάνοντας την έξης άλλη και φρόνημη σκέψη: Τί ώφέλει, ταχα, να ταχέρετε έλπίδες στο βάθος της καρδιάς σας και η σκέψη σας να τριγυρίζει διαρκώς γύρω στην κοπέλλα; Όχι και να σκεφτείτε, ό,τι και να ένεργήσετε, είναι μάταιο. Αυτή δε η συναίσθηση της μεταποινίας θα πρέπει να σας έπηρεάσει, ώστε σιγά-σιγά να βγάλετε από το νού σας την κοπέλλα. Και μη μου πείτε πως δεν

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ "LYDIA P."

Τα καλλυντικά «LYDIA P» είναι προϊόντα μακράς έρευνας και έπιστημονικών παρατηρήσεων, παρασκευασμένα με την τελευταία λέξη της έπιστήμης. Έξοκρίσθηκαν και συνιστώνται από τους μεγαλύτερους δερματολόγους. Δοκιμάστε. Όδηγία ύπαρχουν έντός.

Γάλα καθαρισμού εις τρεις πυκνότητες Νο 1, δια έπρόν, Νο 2 δια κανονική, Νο 3 δια λιπαρόν δέρμα. Κρέμα βιταμίνης Α. Διά κανονικόν ή στεγνόν και άφαισθημένον δέρμα. Κρέμα λεκιθίνης προλαμβάνει τας ρυτίδας. Τονωτική λοσιόν. Τονώνει το χαλαρόν δέρμα. Στυπτική λοσιόν. Σφίγγει και άπολυμαίνει τους πόρους. Κρέμα χεριών. Σας προφυλάττει από σκάσιμο, πρήξιμο και χιονιστρες. Κρέμα ήλιου. Πάλασται στα φαρμακεία. Τηλ. 612—450.

να, άν πραγματικά ή κοπέλλα αλήθεια έσται άγαπή και άν θα σας μείνη πιστή. Το έρώτημα όμως αυτό θα πρέπει να το άπευθύνετε και στον έαυτό σας, αφού και σεις το ίδιο παράξενα φερθήκατε απέναντί της. Μ' άλλα λόγια, πρέπει να καθίσετε αυτή τη φορά φρόνημα, χωρίς διαχύσεις και φιλικιά που σας παρασύρουν από τις προθέσεις σας, και να έξηγηθήτε λεπτομερώς και είλικρινά μεταξύ σας. Και άν άγαπίεστε και συμφωνήτε ότι ή μοίρα και των δύο σας είναι δεμένη σε κοινό δρόμο, τότε ν' άποφασίσετε να παντρευτείτε. Άν ήθε έμως πώς δεν ταιριάζετε και πως αυτό που νομίζετε για αίσθημα βαθύ, είναι άπλως μία φλόγα παράφορη και περαστική, τότε, για το συμφέρον σας πρέπει να χωρίσετε μία και καλή, χωρίς θρήνους και παράπονα, και να τραθήξη καθένας το δρόμο του.

Β έ ρ θ ε ρ ο ν: Είναι ή πιο παράξενη περίπτωση, που μου έχει τύχει στον κύκλο του «Ερωτικού Γραμματοκιβώτιου», αυτή ή δική σας. Κάποιος σας συνέστησε να παντρευτείτε κάποιαν άδωκ διαλόου άγνωστην σας κοπέλλα, που δεν την έχετε ίδη στο πρόσωπο, και ούτε με τους δικούς της έχετε καμμία έπαφή ή προσωπική γνωριμία, όπως ούτε και ο φίλος σας που σας την προξενεί. Και με ρωτάτε πως πρέπει να ένεργήσετε για να γνωρίσετε το κορίτσι και να το κάνετε γυναίκα σας, χωρίς να χάσετε την άξιοπρέπεια σας και χωρίς να έκτεθήτε. Μα την αλήθεια! Αυτός ο άποχρεωτικός φίλος, που σας έκανε την υπόδειξη για την κοπέλλα, πως και από που έμαθε ότι είναι... διαθέσιμη; Αυτός δεν μπορεί να βρή κάποιον τρόπο να σας φέρη σε προσέγγιση; Όχι, βέβαια, για να της προτείνετε άμέσως γάμο. Άλλά, κυρίως, στην άρχή, για να ίδείτε και να έξοκριώσετε άν είναι άνθρωπος καλός και άξιος για να γίνη σύμφωνος της ζωής σας και άν ταιριάζετε. Δεν μπορείτε, φυσικά, να της συστήσετε, μία κι' έξω, για γαμπρό, έφ' όσον μάλιστα δεν έρετε ούτε τις διαθέσεις της, ούτε άκόμα και την ίδια την κοπέλλα.

Κάποιος κοινός γνώριμος, και μάλιστα άρρωστο σοβαρό και έμπιστο, πρέπει προηγουμένως να σας

φέρη σε κοινωνική έπαφή, για ν' αναπτύξετε ένα φιλικό δεσμό με την οικογένεια, κι' έτσι κάτι να... ξεφαντίσετε από όλο αυτό το μπερδεμα, προτού να ένεργήσετε ό,τι θέτε.

Λουλούδι που μαράθηκε: Άφου και οι δικόι του δεν εύνοουν ένα γάμο με τον γιό τους και άγαπημένο σας, άλλά και ο ίδιος δεν έχει διαθέσει και δεν είναι σε θέση, γενικώς, να σας παρηγορήσει, δεν βλέπω ότι αυτό το αίσθημα μεταξύ σας μπορεί να έχη ευχάριστη προοπτική, όπως έσεις τη φανταζόσαστε και τη λαχταράτε.

Αντιθέτως μάλιστα, όσο διατηρούνται οι σχέσεις σας, έχετε τον κίνδυνο να έκτεθήτε στην κοινωνία, με το κουτσουμπολό και τη συγκοφαντική προσπάθεια που άποκινούν οι οικείοι του καλού σας, για να σας διασύρουν κι' έτσι να ματαιώσουν τις έλπίδες σας. Γι' αυτό, το φρονιμώτερο που θα είχατε να κάνετε, είναι, να δείξετε μεγάλη προσοχή κι' έπιφυλακτικότητα στις σχέσεις σας, άν όχι και να διακόψετε όλος διάλοο αυτόν τον αίσθηματικό δεσμό, έφόσον δε φαίνεται να έχη ούτε ρίζες γερές, ούτε και να προωινίζεται μία θετική και ευχάριστη έκδοσι...

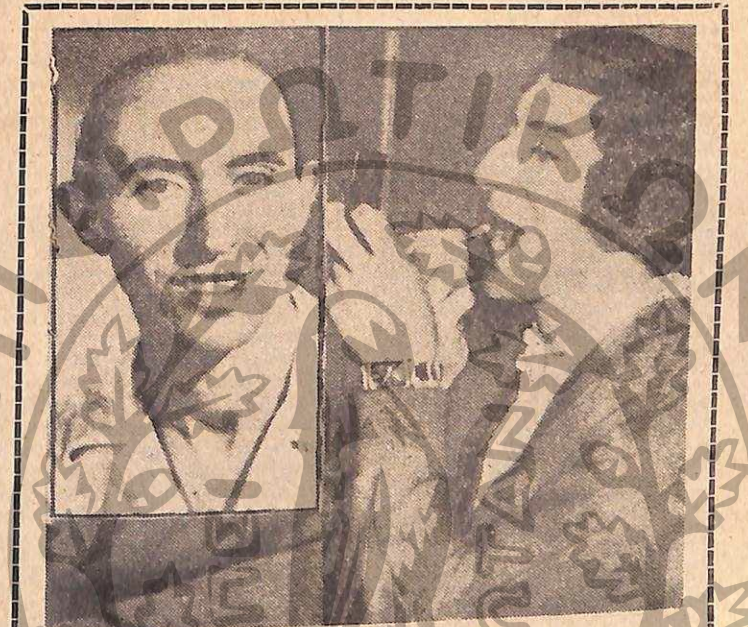
ΕΡΗ

Κακές συνήθειες

«Η άνοηστρία μας με το ψευδώνυμο «Λουλούδι της Μορμεθασίας» μου γράφει:

«Είμαι είκοσι έτών, ψηλή, ξανθή και ώραία. Έχω μεγάλες επιτυχίες στις έρωτικές μου σχέσεις, άλλά πάντοτε με παντρεμένους. Είχα δύο περιπέτειες, οι όποιες έληξαν και οι δύο, γιατί τις διέκοψα ένώ ή ήδισα. Μεγάλη μου, όμως, έπιθυμία είναι να δημιουργήσω σπιτικό δικό μου, μία οικογένεια... Άλλά, πως θα βρω σύζυγο; Κάθε φορά, που συναντώ έναν άντρα, νοιώθω άμέσως μία μεγάλη έπιθυμία για τρυφερότητα. Τα χάνω, λοιπόν, και νοιώζω, πως τον άγασα. Είμαι, αλήθεια, τόσο πολύ αίσθηματική!»

Αυτό που έχω να πω είναι ότι παίρνετε ένα πολύ κακό δρόμο. Είναι βέβαια ότι θα βελήσετε να μου παρουσιάσετε διάφορες δικαιολογίες, άλλά, είναι πολύ έπικίν-

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΑΛΛΑΓΗ ΦΥΛΟΥ

«Η κυρία Κυνδ από το Μπεζαντιόν της Γαλλίας άποχαιρέτησε πριν από μερικούς μήνες τον γιό της Ρομπέρ (άριστερά) που έφυγε για την Έλβετία, προκειμένου να άποστή εκεί μία σειρά χειρουργικών έπεμβάσεων. Πρό ημερών, ή ίδια άποδέχθηκε στο σταθμό, όχι πια το γιό της Ρομπέρ άλλά την... κόρη της Τζιλντα! Ο Ρομπέρ, που άλλαξε φύλο και όνομα, θέλει τώρα να γίνη γυνή, ρεύτρια και τραγουδίστρια. Στο μεταξύ όμως, παίρνει είδηση μαθήματα για να κάνει με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη άρμονία και χάρη τις διάφορες κινήσεις που άπαιτεί ή γυναικεία φιλαρέσκεια. Άριστερά, ή Τζιλντα μακιγιαρεται με χάρη που θα τη χήλευε άκόμα και σταρ του κινηματογράφου.

Ἀνατολίτικο ΧΙΟΥΜΟΡ

Ήταν τὸ χουὶ του!...

Ὁ Ναστραβὶν εἶχε πολλὰ προτερήματα μὰ εἶχε κι' ἓνα ἐλάττωμα πού τὰ χαλοῦσε δα. Δὲν μποροῦσε ν' ἀφήσει μὲρα χωρίς νὰ γελάσει κάποιον, χωρίς νὰ κάνει μιά μπαζοποντιά.

— Ἀγιά, Χότζα μου! Γιά τ' ὄνομα τοῦ Ἀλλὰχ, βάλε μυαλό πιά καὶ φρόντισε νὰ πιάσεις τὴν ψυχὴ σου, πρὶν νάναί ἀργά! τὸν συμβόλευσε κάθε τόσο ὁ Ιμάμης, ὅταν πηγαινε ὁ Ναστραβὶν στὸ τζαμί.

— Δὲν βαρύνει, Ιμάμ' μου... Δὲν γίνεται τίποτα! Αὐτὸ εἶναι τὸ φυσικό μου... ἀπαντοῦσε ὁ Χότζας.

Καὶ νὰ πεθάνω, τὰ ἱδία θὰ κάνω. Εἶπε στὴν Κόλασι μὲ στεῖλη ὁ Προφήτης, εἶπε στὸν Παράδεισο... ἔγω θὰ κάνω τις ζουζεκίες μου καὶ μὲ τὸ παροπιάζω μάλιστ' αἰ.

Καὶ κάθε φορὰ πού ἐφευγε ἀπὸ τὸ τζαμί, ὁ Χότζας φοροῦσε πάντα τὰ καλύτερα παπούτσια, ἐνὺ πηγαινε μὲ τὰ πιά παλιά πού εἶχε στὸ σπῆτι του.

Ὁ Ιμάμης ἤξερε τὸ κόλλο τοῦ Ναστρίν, μὰ δὲν ἤθελε νὰ τὸν κάνει ρεζίλι.

Μιά φορὰ ὅμως πού ἔχανε τὰ δικά του παπούτσια, δὲν κρατήθηκε ἄλλο κι' ἔβαλε γιὰ καλὰ τίς ρωνές στὸ Χότζα.

— Ἀκού δὲ, τζάνουμι!... ἄρχισε νὰ τοῦ λέει ἀσπληρὰ. Τόσον καιρὸ κάνω τὰ στραβά μάτια γιὰ νὰ μὴ σὲ ρεζιλίσω. Ἐργεσαι στὸ τζαμί, βγάξεις τὰ παλοπαπούτσια σου ἀπ' ἐξω, τ' ἀφήνεις μαζί μὲ τ' ἄλλα τὰν πιστῶν κι' ὅταν φεύγεις, τόχα ἀπὸ λάθος, διαλέγεις, τὸ πὶο καλὸ ζευγάρι.

— Μιμ... Δὲν ἔχεις ἀδικο, αὐτὸ γίνεται, ἀλλὰ ἔρεῖς αὐτὸ εἶναι τὸ... χουὶ μου! ἀποκρίθηκε ὁ Ναστραβὶν.

— Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως δὲν σεβάστηκες οὔτε μένα!... ἀγρίεψε ὁ Ιμάμης. Πῆρες τὰ ὀλοκαίνουργια παπούτσια μου!

— Νὰ μὲ συγχωρήσεις, τζάνουμι... Τρέχω ἀμέσως νὰ στὰ φέρω! εἶπε ὁ Χότζας καὶ τὸβραλε στὰ πόδια.

Μὰ δὲν πέρασε λίγη ὥρα κι' ὁ Ιμάμης, ὅταν χρειάστηκε κάτι παράδες, εἶδε πὺς δὲν εἶχε γρόσι ἀπάνω του!

— Πάλι αὐτὸς ὁ μπερμπάντης ὁ Χότζας ἔβαλε τὴν ὁρὰ του! εἶπε ἀπὸ μετὰ του, βράζοντας ἀπ' τὸ θυμό.

Μὰ πρὶν τελειώσει αὐτὰ τὰ λόγια, βλέπει τὸ Ναστραβὶν ν' ἀρχίζει λοχανισμένο.

— Ἀστα, Ιμάμ' μου τοῦ λέει, κι' ἐπάθα μιά καταστροφή. Χωρὶς νὰ στὸ πῶ, σοῦ πήρα μερικά γρόσια ἀπ' τὸ μπεζαχτά σου, γιὰ νὰ σοῦ ἀγοράσω καινούργια παπούτσια, μιά κι' αὐτὰ πού κατὰ λάθος σοῦ πήρα, τὰ εἶχα πούλησει...

Στὸ δρόμο ὅμως μὲ πιάσανε κάτι κλέφτες καὶ δὲν μ' ἀφήσαν τίποτα ἀπάνω μου!...

— Δὲν ἀκούω τίποτα ἀπ' τις ψευτιές σου, παλοτζοζέκη! φώναξε ἔξω φρενὸν ὁ Ιμάμης. Νὰ τὰ πῆς στὸν Καθῆ!...

Τὴν ὥρα ὅμως πού ὁ Καθῆς ἦταν ἐτοιμος νὰ δικάσει τὸ Χότζα, ἔρχεται ἕνας ἀ-εἰωματικός μὲ φερμανὶ ἀπ' τὸν σουλτάνο γιὰ νὰ πῇ ὁ Ναστραβὶν στὸ παλάτι.

Μόλις ἔφτασε ἐκεῖ παρουσιάστηκε ἀμέσως στὸν Πατισάχ, πού τὸν ρώτησε:

— Ἐμοῦ, Χότζα ἐφέντημ, πὺς γελάς καὶ κλέβεις ὅλον τὸν κόσμ' μὲ τέτοιον τρόπο, πὺς μένεις ἔξω ἀπ' τὴ φυλακή!... Εἶναι ἀλήθεια αὐτὸ;

— Ἐτοὶ λένε, Πολυχρονεμένο μου, ἀποκρίθηκε μισοκακόμοιρα ὁ Ναστραβὶν.

— Μπορεῖς νὰ γελάσεις κι' ἐμένα;

— Καὶ βέβαια μπορῶ! εἶπε ὁ Χότζας. Δὲν ἔχω ὅμως ἐδῶ τὰ ἐργαλεῖα μου!...

— Καὶ πόσα θέλεις νὰ τὰ φέρης; τὸν ρώτησε περίεργος ὁ σουλτάνος.

— Μά... Ἐίκοσι λίρες φτάνουν!...

— Καὶ τί ὥρα θὰ εἶναι ἐδῶ;

— Στὶς τρεῖς τ' ἀπομεισημέρο.

— Ἐν τάξει, τοῦ εἶπε τότε ὁ σουλτάνος. Πᾶρε τις εἰκοσι λίρες γιὰ νὰ φέρης τὰ ἐργαλεῖα σου. Ἀλλὰ κύτταε, μπερ, νὰ μὴ μὲ γελάσης, γιὰτ' ἀλλοίμονό σου!

Ὁ Ναστραβὶν ὑποκλίθηκε, πήρε τις λίρες κι' ἔβγινε ὀφρῶντος. "Ἐστερα πήγε τρεῖς ἡ ὥρα, τέσσερις, πέντε, σκοτεινίαισε κι' ὁ Χότζας δὲν ἔλεγε νὰ φανῇ!

Ὁ σουλτάνος σκυλίσιασε ἀπ' τὸ κακό του. Μὰ τὴν ἄλλη μέρα, ὅταν χάνεψε πιά τὸ... πάσημά του, συγχώρεσε τὸ Ναστραβὶν καὶ τοῦ χάρισε τις εἰκοσι λίρες.

Τὰ βάσανα τοῦ Καραμπέτ ΓΛΥΦΑΔΑ

Τώρα πολλές ἡμέρες τὸ Σουρπούτσα μου μὲ λέει:

— Καραμπετάκι ντὲν θὰ πηγαίνουμε κι' ἐμεῖς στὸ Γλυφάδα;

— Τζάνουμι τί νὰ κάνουμε στὸ Γλυφάδα, ἔ; — Μὰ εἶναι πολὺ ὥρασι μπάνια ἐκεῖ πέρα, μὲ λέει. Δὲν ἔχεις ἀκούσει; Εἶναι θαῦμα Καραμπετάκι μου. Ὁλος ὁ καλὸς κόσμος στὴ Γλυφάδα πηγαίνει καὶ κάνει μπάνιο.

— Καλὰ καὶ ἐμεῖς τί εἴμαστε, γιανδρούμ; Καλὸς κόσμος εἴμαστε;

— Δὲν εἴμαστε;

— Ἰστὲ κακὸς κόσμος ντὲν εἴμαστε, ἀμα οὔτε καλὸς κόσμος ντὲν εἴμαστε.

Τέτοια ἔλεα στὸ Σουρπούτσα μου, γιὰτὶ— γιὰ νὰ σὲ πῶ τὴν ἀλήθεια—βαρύνει. Τὸ Γλυφάδα πολὺ μακριὰ ἐνεται, μέσα στὸ λεωφορεῖο ἱμπαινέις, γκράγκα γκρούγκα, γκράγκα γκρούγκα, κεφάλι σου ζαλισμένο ἐνεται.

— Γιατὶ νὰ μὴ πᾶμε πῖο κοντὰ, κουζούμ; — Ἀσκήμα εἶναι στὸ Ἐπρωτάγαρο;

— Ἀπαπα! Δὲν εἶδες τί εἶπε τὸ ὑπουργεῖο; Ἐκεῖ τὰ νερά εἶναι μολυσμένα.

— Σοῦς, τζάνουμι! Ἐγὼ ταμπέλλα εἶδα, ἐνεται ἀπολύτως καθαρά! ἔλεε. Τώρα ἀπολύτως ντὲν ἤξερα τί θὰ εἶπῃ, ἀμμιμα δ,τι καὶ νὰ εἶπῃ, βρώμικα ντὲν θὰ πῇ.

— Μὰ δὲν θέλω νὰ πᾶω πιά στὸ Ἐπρωτάγαρο. Καταλαβαίνεις; Ἐγὼ πᾶρει ὠραῖο μαγιώ, θέλω νὰ τὸ δείξω στὴ Γλυφάδα.

— Βαί, βαί, βαί, λέω, τί εἴσατε ἐσεῖς τὸ ὑναίκες γιανδρούμ! Μαγιώ ἀγορασμένο ἔκανε-τε, ἀμμιμα γιὰ νὰ τὸ δείξετε τὸ παίρνετε ἡ γιὰ νὰ κάνετε μπάνιο;

— Τέλος πάντων, τὸ Σουρπούτσα μου μὲ λέει, καὶ γιὰ νὰ κάνουμε μπάνιο ἄλλὰ καὶ γιὰ νὰ τὸ δείχνουμε.

— Ἀμα τὸ Σουρπούτσα μου μιά κουβέντα λέει, χίτς ἀπὸ τὸ νοῦ σου βγαλμένο νὰ ἐκάνῃς, ὅτι δὲ θὰ καταφέρῃς αὐτὸ πού θέλεις. Σὰν τὸ μυῖνα γύρω-γύρω σου βόλτα ἱφρνεῖ καὶ στὸ τέλος λές: Βαί, Ἀλλὰχ μπελίσινι βερ-σίν, ἄς κάνω ὅ,τι θέλει, γιὰτὶ ἀλλοιῶς γλυτω-μένος ντὲν θὰ ἐνωμαι.

— Αἰντε πᾶμε, λέω.

— Ἐτοὶ ὠραῖο μαγιώ της ἱπαίρνεῖ καὶ ἐγὼ δικό μου ἱπαίρνω, στὸ λεωφορεῖο ἱμπαινόμε καὶ γκράγκα γκρούγκα, γκράγκα γκρούγκα, στὸ Γλυφάδα φτασμένοι ἱνῶμαστε. Τὸ λοιπὸν πᾶμε νὰ ἱμπαινόμε στὰ μπάνια, ταμείο ἱ-βλέτω.

— Τί εἶναι γιανδρούμ; λέω.

— Εἰσιτήριο, μὲ λένε.

— Ἀ, μάλιστ', λέω. Πόσο θέλεις, Δίφραγ-κο, τρεῖς; Πόσο ἡθέλεις;

— Δεκαπέντε μὲ λένε.

— Ἀντράπο κутταγμένο ἔκανω:

— Κουζούμ ζέοτα σὲ ἱχτύπησε; Τί δεκα-πέντε ἡθέλεις;

— Δεκαπέντε δραχμὲς ὁ ἕνας, μὲ λέει.

— Κουζούμ ἐσένα, λέω, τιρελλὰς παπάς βα-φτισμένο σὲ ἔκανε. Ἄμρε χαλλὰλ ὀλοῦν. Τό-σο διοόμο ἔκαναμε, πᾶρε ἕνα δεκάκινο καὶ γιὰ τοὺς δύο μας καὶ τεμενὰ νὰ μᾶς ἐκάνῃς.

— Πολὺ κουβαρντὰς εἶσαι, τὸ ἀντιρῶπο μὲ λέει, ἀμμιμα δὲν θὰ μπορέσω νὰ σ' εὐχαρι-στήσω. Ἐνα τριαντάρι θὰ πληρώσεις.

— Βαί, κι' οἱ πόγλου κι' οἱ πόγλου, λέω, ἐσύ χίτς τὰ μυαλά σου καλὰ δὲν τὰ ἔχεις. Μὲ τριάντα δραχμὲς μισὴ ὀκτὰ παστομαῖ ἀγορασμένο ἔ-κάνω.

— Καὶ δὲν πᾶς νὰ πάρης παστομαῖ, μὲ λέει; Τί τὴν θέλεις τὴ Γλυφάδα;

— Μεαλό καυγὰ ἔκανα, ἀ-μα, μέσα ντὲν μὲ ἀφίσανε. Τριαντὰ πάλι ντὲν τις ἔ-πληρωνα.

— Κουζούμ, στὸ Σουρ-πούτσα λέω, ἐσύ μιά φο-ρὰ μπάνιο ντὲν ἡθέλεις νὰ κάνῃς. Μαγιώ σου ἡθελες νὰ δείχνῃς. Τὸ λοιπὸν βά-λε τὸ μαγιώ σου ἐδῶ, ἀπ' ἐξω, νὰ σὲ ἱδλήπῃ ὅποιος μέσῃ ἱμπαινέι.

— Ἀμα τὸ Σουρπούτσα μου ντὲν ἡθελε καὶ στὸ ἱ-σπῆτι πίσω μολαμένοι ὑ-ρίσαμε. Ἐγὼ φταίω! ὁ ΚΑΡΑΜΠΕΤ

— Καὶ δὲν πᾶς νὰ πάρης παστομαῖ, μὲ λέει; Τί τὴν θέλεις τὴ Γλυφάδα;

— Μεαλό καυγὰ ἔκανα, ἀ-μα, μέσα ντὲν μὲ ἀφίσανε. Τριαντὰ πάλι ντὲν τις ἔ-πληρωνα.

— Κουζούμ, στὸ Σουρ-πούτσα λέω, ἐσύ μιά φο-ρὰ μπάνιο ντὲν ἡθέλεις νὰ κάνῃς. Μαγιώ σου ἡθελες νὰ δείχνῃς. Τὸ λοιπὸν βά-λε τὸ μαγιώ σου ἐδῶ, ἀπ' ἐξω, νὰ σὲ ἱδλήπῃ ὅποιος μέσῃ ἱμπαινέι.

— Ἀμα τὸ Σουρπούτσα μου ντὲν ἡθελε καὶ στὸ ἱ-σπῆτι πίσω μολαμένοι ὑ-ρίσαμε. Ἐγὼ φταίω! ὁ ΚΑΡΑΜΠΕΤ

— Καὶ δὲν πᾶς νὰ πάρης παστομαῖ, μὲ λέει; Τί τὴν θέλεις τὴ Γλυφάδα;

— Μεαλό καυγὰ ἔκανα, ἀ-μα, μέσα ντὲν μὲ ἀφίσανε. Τριαντὰ πάλι ντὲν τις ἔ-πληρωνα.

— Κουζούμ, στὸ Σουρ-πούτσα λέω, ἐσύ μιά φο-ρὰ μπάνιο ντὲν ἡθέλεις νὰ κάνῃς. Μαγιώ σου ἡθελες νὰ δείχνῃς. Τὸ λοιπὸν βά-λε τὸ μαγιώ σου ἐδῶ, ἀπ' ἐξω, νὰ σὲ ἱδλήπῃ ὅποιος μέσῃ ἱμπαινέι.

— Ἀμα τὸ Σουρπούτσα μου ντὲν ἡθελε καὶ στὸ ἱ-σπῆτι πίσω μολαμένοι ὑ-ρίσαμε. Ἐγὼ φταίω! ὁ ΚΑΡΑΜΠΕΤ

— Καὶ δὲν πᾶς νὰ πάρης παστομαῖ, μὲ λέει; Τί τὴν θέλεις τὴ Γλυφάδα;

— Μεαλό καυγὰ ἔκανα, ἀ-μα, μέσα ντὲν μὲ ἀφίσανε. Τριαντὰ πάλι ντὲν τις ἔ-πληρωνα.

— Κουζούμ, στὸ Σουρ-πούτσα λέω, ἐσύ μιά φο-ρὰ μπάνιο ντὲν ἡθέλεις νὰ κάνῃς. Μαγιώ σου ἡθελες νὰ δείχνῃς. Τὸ λοιπὸν βά-λε τὸ μαγιώ σου ἐδῶ, ἀπ' ἐξω, νὰ σὲ ἱδλήπῃ ὅποιος μέσῃ ἱμπαινέι.

— Ἀμα τὸ Σουρπούτσα μου ντὲν ἡθελε καὶ στὸ ἱ-σπῆτι πίσω μολαμένοι ὑ-ρίσαμε. Ἐγὼ φταίω! ὁ ΚΑΡΑΜΠΕΤ

Οἱ ἰδιοτροπίες ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΙΔΑ

Ἐγκατάλειψις

Τί μούτρα εἶν' αὐτὰ, χρυσέ μου; Τί ἀξιοδιδασκάλον ὕψος, τί σθεναρὸν βλέμ-μα, τί σουραμένον μάγουλα, τί ἐκφρα-σὶς περιλυσσῶς ἕως θανάτου; Ἐσὺ εἶσαι ἡ κατάρρευσις προσωποποίησης. Εἶσαι ἀρρωστος μήπως; Ἡ μήπως σοῦ συνέ-βη κανένα μεγάλο καὶ ἀνεπανόρθωτο ἀ-τύχημα καὶ σ' ἔφερε σ' αὐτὴ τὴν ἐλε-εινὴ κατάστασι; Μπᾶ! Ἀναστενάζεις καὶ δοκρῶζεις κι' ὅλας. Μὰ τί συμβαί-νει, λοιπόν; Πῶς;

— Σε ἄφησε ἡ Λόλα;

— Ποιὰ εἶν' αὐτὴ ἡ Λό-λα; Ἀ! Μάλιστ'.

— Ἐκεῖνο τὸ ἀναιδέ-στατο καὶ ἀνόητο τσακλοκούδουνο πού σὲ εἶχα ἱδῇ μερικὲς φορὲς μαζί του.

— Ναί, ναί, τὴν ἐνθου-μούμαι. Ὄστε σὲ ἄ-φησε, λοιπόν. Σε ἔγκατέλειψε σκλη-ρῶς καὶ ἀσπλάχνως. Καὶ λοιπόν; Ἐπει-δὴ σὲ ἄφησε, περι-ήλθες σ' αὐτὸ τὸ ἀ-ξιοθρήνητο κατάντη-μα; Γιὰ μίλα καλὰ, χρυσέ μου. Τί σχε-σι ἔχει ἡ διακοπὴ τῆς αἰσθηματικῆς σου; Ἦταν καλὰ, μὲ τὸ κατάντημα σου; Τί ἔκανε λέει; Ἐχασες τὴν δρεζί- σου, τὸν ὕπνο σου, τὸ κέφι σου καὶ τὴ θυμιάσαι διαρκῶς καὶ ρεῖεις στὰ πόδια σου;

— Αἶ, τί νὰ σοῦ πῶ τώρα! Νὰ σὲ λυ-πηθῶ, νὰ σὲ μυκτηρίσω ἡ νὰ σὲ φα-σκελώσω; Τί ἔκανε λέει; Νὰ σὲ παρη-γορήσω; Βοήθεις ἀνθρώπο, καίμυε! Τί εἶπες; Σοῦ φέρθηκε σκληρά; Γιατὶ, χρυ-σέ μου; Μήπως σὲ τραυματίσε μὲ κα-νένα μαχαίρι, μήπως σὲ πετροδόλησε, ἡ μήπως σοῦ ῥοῖξε ποντικοφάρμακο στὸ φαί σου; Ἀπλῶς σὲ ἄφησε. Πού εἶναι ἡ σκληρότης, λοιπόν; Δὲν τῆς ἔκανες κέφι πλέον καὶ πήγε στὸ καλὸ. Ἡ μή-πως σοῦ εἶχε υπογράψει κανένα συμ-βόλαιο διαρκείας καὶ τὸ παρέβῃ; Τί εἶ-πες; Τὴν ἀγαποῦσες πολὺ καὶ ὑποφέ-ρεις πού σοῦ ἔδωγε; Τί νὰ σοῦ πῶ, δυ-στυχισμένο. Ἀφού δὲν ντρίπεσαι τὸ μουςτοκάκι πού φέρεις ἐπὶ τοῦ ἀνω χεί-λους, ἐγὼ τί νὰ προσθέσω; Τὸν ἐγκα-τέλειψε, λέει καὶ τάχαμε μαῦρα ὁ Βα-σιλάκης. Πῶς; Σοῦ εἶχε ὀρκισθῇ ὅτι θὰ σ' ἀγαπᾷ πάντοτε; Μὴ μοῦ λὲς τέτοιες ἀπιδίες σὲ παρακαλῶ, γιὰτὶ αἰσθάνομαι στομαχικὲς διαταραχές. Τοῦ εἶχε ὀ-ρκισθῇ αἰωνία πίστις καὶ ἀφοσίωσις τοῦ Βασιλάκη καὶ τοῦ τὴν ἔσκασε! Κι' ἔ-πειτα; Εἶναι λόγος αὐτὸς νὰ πειθοφο-ρήσης καὶ νὰ ἐμφανίζεσαι, μάλιστ' αὐτὸ ἀξέριςτος; Ἡ μήπως δὲν ὑπόσχουν ἄλ-λες γυναῖκες στὸν κόσμο; Ἀμμος οἱ γυναῖκες, νὰ βοῆς μιά καὶ νὰ πηγαίνε-τε μαζί ραντεβού καὶ νὰ λέτε σ' ἀγα-πῶ καὶ μ' ἀγαπᾷς καὶ κύττα τί ὠραῖο πού εἶναι τὸ φεγγάρι! καὶ ἄλλες τέτοιες σάχλες καὶ ἀνοησίες! Γιατὶ, δηλαδὴ, σῶναι καὶ καλὰ, πρέπει αὐτὲς τις ἀνο-ησίες νὰ τις ἀκούς ἀπὸ κελὴν τὴν ὀ-ρισμένη τὴ Λόλα; Ὅλες τὰ ἴδια λένε καὶ πράττουν. Τί εἶπες; Ἄν ἔχω ἀ-γαπήσει κι' ἐγὼ θὰ σὲ νοιώσω; Σε ποῖον λὲς τέτοια κουβέντα βρέ; Ἐ-γὼ ν' ἀγαπήσω; Πῶς τὴν λὲς αὐτὴ τὴν προσβλητικὴ κουβέντα; Ἡ γυναῖκα πού θὰ μὲ φέρῃ ἐμένα σὲ τέτοια ἐξαθλιαμέ-νη κατάστασι δὲν γεννήθηκε ἀκόμα, οὔ-τε πρόκειται νὰ γεννηθῇ. Γιατὶ ἐγὼ εἶ-μαι ἄντρας βρέ. Δὲν εἴμαι κανένα γε-λοῖον ὑποκειμένο σὰν καὶ σένα, γιὰ νὰ παθαῖναι τέτοιες δουλειές. Ἄντε τράβα τώρα. Τράβα νὰ μὴ σὲ βλέπω καὶ μοῦ ἀναστατώνῃς τὰ σωθικά. Γελοῖε καὶ ἐ-φτελισμένον ἄντρα. Οὐστ!

— Αἶ, τί νὰ σοῦ πῶ τώρα! Νὰ σὲ λυ-πηθῶ, νὰ σὲ μυκτηρίσω ἡ νὰ σὲ φα-σκελώσω; Τί ἔκανε λέει; Νὰ σὲ παρη-γορήσω; Βοήθεις ἀνθρώπο, καίμυε! Τί εἶπες; Σοῦ φέρθηκε σκληρά; Γιατὶ, χρυ-σέ μου; Μήπως σὲ τραυματίσε μὲ κα-νένα μαχαίρι, μήπως σὲ πετροδόλησε, ἡ μήπως σοῦ ῥοῖξε ποντικοφάρμακο στὸ φαί σου; Ἀπλῶς σὲ ἄφησε. Πού εἶναι ἡ σκληρότης, λοιπόν; Δὲν τῆς ἔκανες κέφι πλέον καὶ πήγε στὸ καλὸ. Ἡ μή-πως σοῦ εἶχε υπογράψει κανένα συμ-βόλαιο διαρκείας καὶ τὸ παρέβῃ; Τί εἶ-πες; Τὴν ἀγαποῦσες πολὺ καὶ ὑποφέ-ρεις πού σοῦ ἔδωγε; Τί νὰ σοῦ πῶ, δυ-στυχισμένο. Ἀφού δὲν ντρίπεσαι τὸ μουςτοκάκι πού φέρεις ἐπὶ τοῦ ἀνω χεί-λους, ἐγὼ τί νὰ προσθέσω; Τὸν ἐγκα-τέλειψε, λέει καὶ τάχαμε μαῦρα ὁ Βα-σιλάκης. Πῶς; Σοῦ εἶχε ὀρκισθῇ ὅτι θὰ σ' ἀγαπᾷ πάντοτε; Μὴ μοῦ λὲς τέτοιες ἀπιδίες σὲ παρακαλῶ, γιὰτὶ αἰσθάνομαι στομαχικὲς διαταραχές. Τοῦ εἶχε ὀ-ρκισθῇ αἰωνία πίστις καὶ ἀφοσίωσις τοῦ Βασιλάκη καὶ τοῦ τὴν ἔσκασε! Κι' ἔ-πειτα; Εἶναι λόγος αὐτὸς νὰ πειθοφο-ρήσης καὶ νὰ ἐμφανίζεσαι, μάλιστ' αὐτὸ ἀξέριςτος; Ἡ μήπως δὲν ὑπόσχουν ἄλ-λες γυναῖκες στὸν κόσμο; Ἀμμος οἱ γυναῖκες, νὰ βοῆς μιά καὶ νὰ πηγαίνε-τε μαζί ραντεβού καὶ νὰ λέτε σ' ἀγα-πῶ καὶ μ' ἀγαπᾷς καὶ κύττα τί ὠραῖο πού εἶναι τὸ φεγγάρι! καὶ ἄλλες τέτοιες σάχλες καὶ ἀνοησίες! Γιατὶ, δηλαδὴ, σῶναι καὶ καλὰ, πρέπει αὐτὲς τις ἀνο-ησίες νὰ τις ἀκούς ἀπὸ κελὴν τὴν ὀ-ρισμένη τὴ Λόλα; Ὅλες τὰ ἴδια λένε καὶ πράττουν. Τί εἶπες; Ἄν ἔχω ἀ-γαπήσει κι' ἐγὼ θὰ σὲ νοιώσω; Σε ποῖον λὲς τέτοια κουβέντα βρέ; Ἐ-γὼ ν' ἀγαπήσω; Πῶς τὴν λὲς αὐτὴ τὴν προσβλητικὴ κουβέντα; Ἡ γυναῖκα πού θὰ μὲ φέρῃ ἐμένα σὲ τέτοια ἐξαθλιαμέ-νη κατάστασι δὲν γεννήθηκε ἀκόμα, οὔ-τε πρόκειται νὰ γεννηθῇ. Γιατὶ ἐγὼ εἶ-μαι ἄντρας βρέ. Δὲν εἴμαι κανένα γε-λοῖον ὑποκειμένο σὰν καὶ σένα, γιὰ νὰ παθαῖναι τέτοιες δουλειές. Ἄντε τράβα τώρα. Τράβα νὰ μὴ σὲ βλέπω καὶ μοῦ ἀναστατώνῃς τὰ σωθικά. Γελοῖε καὶ ἐ-φτελισμένον ἄντρα. Οὐστ!

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ὁ ἐφημερεύων γιατρός ἐξέτασε τὸν ἄνθρωπο πού εἶχαν κατεβάσει ἀπ' τὸ νοσοκομειακὸ αὐτοκίνητο δύο ἀστυνο-μικοί.

— Εἰν' αὐτὸς πού ἔκανε τὸ φῶνο στὴ Βαρὲν, τοῦ ἐξή-γησαν ἐκεῖνοι. Τὸν περικυλώσαμε στὴν πλατεία. Σκότωσε δύο δικούς μας, ὥπου νὰ τὸν συλλάβουμε...

Ὁ γιατρός ἐξακολουθοῦσε τὴν ἐξέτασι. Τὸ αἷμα ἔτρεχε στὸ πρόσωπο τοῦ τραυματία.

— Πάνω στὸν καυγὰ, ἐκπυροκρότησε τὸ ρεθάλδερ του, κι' ἡ σφαῖρα τὸν χτύπησε στὸ κεφάλι, συνέχισε ὁ ἀστυνομικός. Δὲν βρῆκαμε ταυτότητα πάνω του...

— Κάταγμα τοῦ κρανίου, διέγνωσε ὁ γιατρός. Μὰ ἴσως νὰ πῇ γλυτώσει.

— Τὸ κτῆνος! Πρέπει νὰ γλυτώσει, γιὰτὶ τὸν περιμένει ἡ καρ-μανιόλα...

— Καλὰ, καλὰ! διέκοψε ἀπὸτομα ὁ γιατρός. Φύγετε τώρα...

Ὁ δολοφόνος ἀνοῖξε τὰ μά-τια του, ὅταν τὸν ἐπλάσαν οἱ νοσοκόμοι στὸ τραπέζι τοῦ χει-ρουργείου. Δὲν ἐβγάσε μιλία. Μὰ ἡ ματιά του συναντήθηκε μὲ τὴ διαπεραστικὴ ματιά τοῦ γιατροῦ, κι' ἐκεῖνος ταραχθῆ-κε δίκως νὰ ξερῇ τὸ γιατί...

«Καταλαβαίνει θαυμάσια τί ἔ-κανε, καὶ ξέρει τί τὸν περιμέ-νει! σκέφθηκε ὁ γιατρός, ἐνῶ ἔπλενε τὰ χέρια του. Δὲν φο-βάται τὰ ἐργαλεῖα μου, ἀλλὰ τὸ δῆμι».

Ἡ μάσκα μὲ τὸ ἀναισθητικό σκέπασε τὸ τραγικὸ καὶ κατα-ματωμένο πρόσωπο τοῦ τραυμα-τία. Ὁ γιατρός τὸν ἀκούσε νὰ ψιθυρίζῃ:

— Ἀφίστε μὲ νὰ πεθάνω!

— Ἀναπνεύετε κανονικά, τοῦ οὔσπησε ἡ νοσοκόμα.

Ἐκεῖνος ἔκαμε δυὸ-τρεις ἀ-πότομες κινήσεις κι' ὕστερα ἔ-μεινε ἀκούνητος, νερκαμένος.

Ὁ χειρουργ

Το Έναέριο ΤΡΑΙΝΟ

Γρήγορο, άνετο και φτηνό

ΕΝΑ καινούριο μεταφορικό μέσον έκανε την εμφάνισή του στην Αμερική: το κρεμαστό τρένο με τη μονή γραμμή. Αποτελείται από ένα βαγόνι ελαφρό και εύρωστο σαν αεροπλάνο πολυτελείας, γρηγορότερο από ένα συνθιγμένο τρένο, που κινείται ελεύθερα πάνω απ' το συνωστισμό και τα εμπόδια των δρόμων, πάνω απ' τα αυτοκίνητα, τα κορναρίσματα, τους πόλισμαν της τροχιάς, τα στριγγλιόματα των φρένων... Μ' αυτό, θα μπορεί κανείς να πάει στη δουλειά του δυο ή τρεις φορές γρηγορότερα, παρ' ό,τι με τα κοινά τρένα.

Ηδη λειτουργεί δοκιμαστικά μία τέτοια γραμμή στο Χάουστον του Τέξας. Έχει μήκος μόνο 290 μέτρων κι' οι επιβάτες κάνουν δωρεάν το σύντομο αυτό ταξίδι. Κατά τα άλλα όμως, είναι τελείως όμοια με τις γραμμές που πρόκειται να λειτουργήσουν για πραγματικούς συγκοινωνιακούς λόγους.

Η μία και μόνη σιδηροτροχιά αυτού του τρένου είναι ένας σωλήνας διαμέτρου 75 πόντων, σπτημένος πάνω σε «πύργους» που απέχουν 15 μέτρα ο ένας απ' τον άλλον. Στη μία άκρη της γραμμής, οι επιβάτες ανεβαίνουν σε μία πλατφόρμα για να μπει στο τρένο. Στην άλλη άκρη, η γραμμή καταφορίζεται, ώστε να έρθει το τρένο στο ίδιο ύψος με το έδαφος.

Το βαγόνι των επιβατών κρέμεται κάτω απ' τη γραμμή. Από πάνω βρίσκεται η μηχανή, συνάμει 305 ίππων, και η καμπίνα του οδηγού. Το σύνολο κινείται πάνω σε 8 τροχούς με λάστιχα, σχεδόν αθόρυβα και χωρίς τραντάγματα.

Η καροσσερί του βαγονιού αποτελείται από «φιμπεργκλάς» κι' έχει μεγάλη παράθυρα από άθραυστο γυαλί. Το εσωτερικό του είναι φωτεινό, εύρωστο, ευχάριστο. Μπορεί να πάρει 60 καθιστούς επιβάτες κι' άλλους 50 όρθιους.

Ένα άλλο τρένο με μονή γραμμή πρόκειται ν' αρχίσει να λειτουργεί στο Λος Άντζελες, μόλις η εταιρία επιτύχει την απαιτούμενη κρατική έγκριση. Αυτό θα εξυπηρετεί μία διαδρομή 70 χιλιομέτρων, μεταξύ Φερνάντο-Λος Άντζελες. Οι αμαξοστοιχίες θ' αποτελούνται από 10 βαγόνια και θα μπορούν ν' αναπτύξουν άνωτάτη ταχύτητα 160 χιλιομέτρων. Θα κάνουν όμως 15 σταθμούς ο' δλη τη διαδρομή, κι' έτσι η μέση ταχύτητά τους θα κυμαίνεται γύρω από τα 65 χιλιομέτρα.

Πάντως, το τρένο αυτό θα είναι το ταχύτερο του κόσμου (το μετρό της Νέας Υόρκης έχει μέση ταχύτητα 38 μόνο χιλιομέτρων).

Ο έλεγχος της απόφυξης και αναχώρησης των τρένων θα γίνεται αυτόματως σε κάθε σταθμό. Αυτόματως επίσης θ' ανοίγουν-κλείνουν οι πόρτες των βαγονιών. Ο οδηγός του τρένου θα βρίσκεται στο εμπρός μέρος, μέσα σε μία καμπίνα από άθραυστο γυαλί (πλεξίγκλάς), ώστε να μπορεί να βλέπει ολόκληρο και να διακρίνει εγκαίρως κάθε εμπόδιο.

Σ' ένα τμήμα της διαδρομής του, μήκους 3 χιλιομέτρων, το τρένο αυτό θα κινείται κάτω απ' το έδαφος και θα μεταβάλλεται έτσι σε μετρό.

Υπάρχει επίσης ένα άλλο σχέδιο τέτοιου τρένου, με το οποίο δεν θα χρειάζεται πια να χαρτογραφούν οι επιβάτες, για να βρουν απ' το λεωφορείο που τους έφερε στο σταθμό και να επιβιβασθούν στα βαγόνια. Απλώς, τα λεωφορεία θα μπαίνουν μέσα στα βαγόνια, κι' έτσι θα κινείται ολόκληρο το ταξίδι χωρίς να κινηθεί καθόλου απ' τη θέση του.

Η κατασκευή των συγχρόνων αυτοκινητοδρόμων κοστίζει από 2,5 έως 4 εκατομμύρια δολάρια το χιλιόμετρο. Προκειμένου όμως για το τρένο με τη μονή γραμμή, το κόστος περιορίζεται μόνο σε 800 χιλιάδες δολάρια το χιλιόμετρο.

Ένα τέτοιο τρένο με 10 βαγόνια μπορεί να μεταφέρει άνετα 24.000 επιβάτες την ώρα, με μία αμαξοστοιχία κάθε 90 δευτερόλεπτα. Αν τώρα υπολογίσουμε ότι με κάθε αυτοκίνητο κυκλοφορούν 20 άτομα, δηλαδή 1½ επιβάτες, ο' ένα μεγάλο αυτοκινητοδρόμο μπορούν να μετακινηθούν μέσα σε μία ώρα μόνο 6.000-7.000 άτομα. Όσο αυξάνει δε ο αριθμός των αυτοκινήτων, τόσο δυσκολότερο γίνεται το ταξίδι μ' αυτά.

Πράγματι, κάθε χρόνο έρχονται να προστεθούν 6 εκατομμύρια καινούργια αυτοκίνητα στην ήδη πηγμένη κυκλοφορία των αμερικανικών δρόμων, δημιουργώντας ένα εξόχτο συγκοινωνιακό πρόβλημα, που μεταφράζεται σε ζημιές δισεκατομμυρίων δολαρίων εξ' αιτίας των καθυστερήσεων.

Τα μετρό έχουν τετραπλάσια έξοδα κατασκευής απ' το σιδηροδρομικό με τη μονή γραμμή. Αφίνουν δε διαρκώς ζημιές, και γι' αυτό έχει πάψει πια η κατασκευή τέτοιων υπογειών γραμμών από το 1940, και οι ήδη υπάρχουσες λειτουργούν ολοένα πιο περιορισμένα.

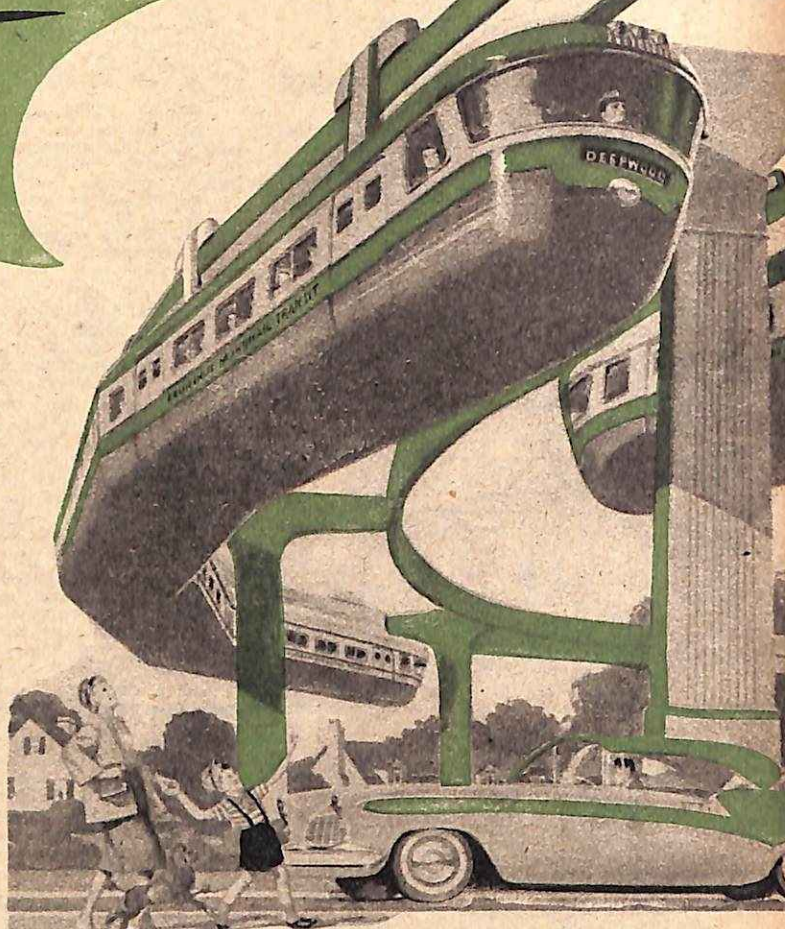
Όσο για τα τρένα που κυκλοφορούν στις αμερικανικές πόλεις ψηλότερα απ' το έδαφος, παρουσιάζουν το σοβαρό μειονέκτημα ότι κόβουν το φως και τον αέρα των δρόμων που βρίσκονται από κάτω.

Στο σιδηροδρομικό όμως με τη μονή γραμμή, που λειτουργεί όπως είπαμε στο Τέξας, οι κολώνες που συγκρατούν τη γραμμή βρίσκονται σε μία σειρά μονάχα και ο' απόσταση 25 μέτρων ή μία απ' την άλλη.

Έτσι, δεν ελαττώνουν καθόλου το φωτισμό και τον αερισμό των δρόμων. Αφίνουν δε άθροισμα χώρο ανάμεσα τους για να φυτευτούν δέντρα και λουλούδια.

Επιπλέον το τρένο αυτό κινεί-

Το τρένο με τη μονή γραμμή, στο Ρούρ της Γερμανίας, λειτουργεί από το 1902 χωρίς κανένα δυστύχημα.

Οι εγκαταστάσεις των νέων τρένων με τη μονή γραμμή δεν θα κόβουν καθόλου τον ήλιο και τον αέρα των δρόμων.

ται αθόρυβα, δίχως το συνθιγμένο πάταγο των «ένεαριων» σιδηροδρόμων.

Οι δαπάνες συντηρήσεώς του είναι μικρές. Συνεπώς, και τα εισιτήρια θ' είναι φτηνά.

Στο τρένο του Λος Άντζελες π. χ. υπολογίζεται ότι το ταξίδι δεν θα κοστίζει περισσότερο από 1,8 σέντς (δηλαδή 55 λεπτά) το χιλιόμετρο.

Πρέπει να σημειωθεί ωστόσο ότι το τρένο με τη μονή γραμμή δεν αποτελεί καινούργια εφεύρεση.

Είχε προταθεί η κατασκευή του στην Αγγλία από το 1830, μερικά χρόνια δε αργότερα λειτουργούσε μία τέτοια γραμμή, μήκους 32 χιλιομέτρων, στη δυτική Ιρλανδία.

Τα παλαιότερα όμως τρένα αυτού του τύπου βρίσκονταν στο ύψος του εδάφους, ή λίγα μέτρα μόνο ψηλότερα απ' αυτό, και δεν είχαν τα πολυάριθμα πλεονεκτήματα των σημερινών.

Έξ' άλλου, λειτουργεί στη Γερμανία, στην περιφέρεια του Ρούρ, μία τέτοια γραμμή μήκους 15 χιλιομέτρων.

Απ' το 1902 ως σήμερα έχει μεταφέρει συνολικά 310.000.000 επιβάτες, χωρίς να συμβεί ούτε ένα δυστύχημα.

Από τη ζωή των εφήβων

Μία έρευνα που έκανε τελευταίως στην Αμερική το Ινστιτούτο Γκάλλοπ, για την εξακρίβωση των απόψεων των εφήβων σχετικά με τη διάφορα προβλήματα της καθημερινής ζωής, έδωσε τα εξής πρώτα αποτελέσματα:

Αν οι Αμερικανοί ανήλικοι μπορούσαν να ψηφίσουν στις προσεχείς προεδρικές εκλογές, θα έδιναν διπλάσια ψήφους στον Άιζενχάουερ παρά στον Σπίνγκερν.

Οι έφηβοι της υπαίθρου δίνουν το πρώτο ραντεβού σε κορίτσια στα 14 χρόνια τους, ενώ στις πόλεις αρχίζουν απ' τα 16 χρόνια.

Οι σημερινοί έφηβοι έχουν τη δυνατότητα να ξεδύσουν ελεύθερα τα τετραπλάσια χρήματα απ' όσα οι ανονήλικοι τους πρό 10 ετών. Ένω αναμένονται και τα υπόλοιπα αποτελέσματα της έρευνας, έγινε γνωστό ότι ετοιμάζεται μία όμοια, που θα γίνει στις κυριώτερες ευρωπαϊκές χώρες.

Συναρπαστικό αστυνομικό μυθιστόρημα υπό "Άλλεν Τσείζ

ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ της αμαρτίας

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΙ. ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ένω η Πάμ προκαλεί το Σάμ κι' εκείνος την παίρνει στην αγκαλιά του, μπαίνει ξαφνικά ο Ράντ. Οι δυο άντρες πιάνονται στα χέρια, αλλά προλαβαίνει και τους χωρίζει ο Ράντ. Την ίδια νύχτα, ο Ράντ κι' η Κίττυ συναντιούνται στο κατάστρωμα και νοιάζονται πως αγαπάνε ο ένας τον άλλο. Στο μεταξύ, οι έρευνες της αστυνομίας προχωρούν κι' αρχίζουν να δημιουργούνται υποψίες εις βάρος του Μπόργκμαν. Ο Ράντ αντιλαμβάνεται ξαφνικά πως εξαφανίστηκαν σχεδόν όλα τα όπλα τους. Υποβάλλει κάθε ύποπτο σε εξαντλητική ανάκριση κι' ανακαλύπτει επιτέλους πως τάκλεψε και τα πέταξε στη θάλασσα η Πάμ. Αποφασίζει ύστερα να μη συναντηθεί στο Μαϊάμι με το Μπόργκμαν, γιατί το θεωρεί επικίνδυνο, αλλά να τον περιμένει εκείνη τ' ακουστικό, την άρπαξε απότομα και την τράβηξε κοντά του. Εκείνη άρχισε να τρέμη και σφίχτηκε πάνω του.

Τη στιγμή όμως που ο Ράντ έκανε ν' ανοίξει το κλειδί της μπλούζας της, χτύπησε κάποιος την πόρτα.

Ο Ράντ πετάχτηκε άμέσως όρθιος, με το πιστόλι στο χέρι.

Η Κίττυ διώρρωσε γρήγορα ντύσιμό της και τα μαλλιά της και τον κυττάζε, τρομαγμένη. Εκείνος την διάταξε μ' ένα νόημα ν' απαντήσει.

— Ποιος είναι; φώναξε η κοπέλλα.

— Τό γκαρσόνι.

Ανάσταναν κι' οι δυο μ' ανακούφισι. Ήστος, ο Ράντ τραβήχτηκε προς την πόρτα του μπάνιου, όταν η Κίττυ άνοιξε την πόρτα.

Τ' γκαρσόνι έπρωξε ένα

6ον

— Τί λές, τόν ρώτησε, η Κίττυ, θέλεις να παραγγείλουμε φαγητό; Και μία μπωτίλια ούισκυ, με πάγο και σόδα;

Χαμογέλουσε στις τελευταίες λέξεις. Ο Ράντ σκεπτόταν:

«Πολύ πονηρή είναι η κυρά! Μούδωσε το πιστόλι για να μ' αποκοιμίσει. Ύστερα σκεπτεύει να βάλει σ' ενέργεια το σχέδιό της...»

— Να φάμε κάτι; Σύμφωνοι! απάντησε. Παραγγείλε δ' τι σ' άρεσει. Εγώ δέλω ένα σάντουιτς με ροσμπίφ κι' ένα φλυτζάνι καφέ.

Η Κίττυ άπλωσε το χέρι της προς το τηλέφωνο, που βρισκότανε δίπλα στο κρεβάτι. Είχε βγάλει τη ζακέτα της, και το στήθος της διαγραφόταν αυθάδικα κάτω απ' το λεπτό ύφασμα της μπλούζας της.

Ο Ράντ είπτε με το νου του πως ήταν ένα λαχταριστό «κομμάτι». Έσκυψε πάνω της και τη χάιδεψε ανάλαφρα. Εκείνη τούρριξε μία ματιά και χαμογέλασε.

— Περιμένε πρώτα το ούισκυ, τού είπτε.

«Το ούισκυ... και το ναρκωτικό!» συλλογίστηκε ο Ράντ.

τραπεζάκι με ρόδες μέσα στο δωμάτιο. Χαμογέλουσε με κατανόηση. Είχε δη χιλιάδες γυναίκες έτσι, με τη μπλούζα τσαλακωμένη και τα χείλη τους πασαλωμένα με ρούζ...

Μόλις ξανάφυγε, ο Ράντ βγήκε απ' το λουτρό.

— Τρώμε κάτι, πριν να πιούμε; τού πρότεινε η Κίττυ.

Εκείνος δέχθηκε, ανασκώνοντας τους ώμους του.

Αφού φάγανε, η κοπέλλα πέρασε στο μπάνιο, για ν' ανοίξει τη μπωτίλια με το ούισκυ, και ξαναγύρισε κρατώντας δυο γεμάτα ποτήρια.

— Εδώσε το ένα απ' αυτά στο Ράντ.

«Εδώ είμαστε! σκέφθηκε εκείνος. Και τώρα είμαι αναγκασμένος, με μεγάλη μου λύπη, να δώσω ένα μαθηματάκι σ' αυτή την κατεργάρα!»

Καθώς όμως σήκωνε το χέρι του, η Κίττυ τού δήλωσε ήσυχας:

— Κανονικά έπρεπε τώρα

νάχω ρίξει ναρκωτικό μέσ' στο ποτήρι σου.

— Τί έκανε, λέει;...

— Μα ναι, σου λέω! Έτσι τα κανόνισε ο Μάννυ. Συνεννοήσαμε, αυτός κι' εγώ, για να βάλουμε στο χέρι τα λεφτά.

Ο δικός μου ρόλος θα ήταν να σε βγάλω προσωρινά απ' τη μέση.

Ο Ράντ έπεσε σε μία πολυθρόνα.

— Για εξήγησέ μου καλλίτερα... είπτε.

Η Κίττυ ρούφηξε μία γουλιά ούισκυ κι' ύστερα τού διηγήθηκε λεπτομερώς την πρότασή τού Μάννυ.

Ο Ράντ ανατρίχιασε αθέλητα. Αν άργούσε ένα δευτερόλεπτο να μιλήσει η Κίττυ, θα της χαλούσε τη φάτσα!...

Τόν έπνιξε ξαφνικά ο θυμός — άλλ' ένας θυμός αλλοιωτικός.

— Τί ήλιθια που είσαι! μούγκρισε. Τάξερτα όλα, τάχα ακούσει... Δεν μπορούσες να με προειδοποιήσης νωρίτερα; Λίγο ακόμα, και θα σ' έσπαζα στο ξύλο.

Η Κίττυ κοκκίνισε τώρα κι' αυτή απ' το θυμό της.

Είχε γελαστή λοιπόν γι' αυτό τον άνθρωπο; Πώς της είχε τόσο λίγη εμπιστοσύνη ο Ράντ;

— Φαντάζεσαι πως θα ήμουν ικανή να σε ξεγελάσω, για χατήρι αυτού τού καθάρματος; είπτε ψυχρά.

— Εγώ ξέρω αυτό που έκανουσα! Ας μη μιλάμε όμως πια γι' αυτό το θέμα. Τελείωσε. Στο εξής, θάμιαστε σύντροφοι, μαζί πάντα!

— Αδείασε το ποτήρι του και πρόσθεσε μαλακά:

— Και τώρα άς ξαναρχίσουμε από εκεί που σταματήσαμε πριν από μισή ώρα...

Μία ματιά που έριξε η Κίττυ στο Ράντ, ήταν αρκετή για να ξεθυμάνη ο θυμός της. Τόν πλησίασε, σαν ύπνωτισμένη.

Έχασε τα δαχτυλά της στα μαλλιά του και κουλουριάστηκε στην αγκαλιά του.

Φιλήθηκαν με πάθος κι' έμειναν σφιχταγκαλιασμένοι πολλή ώρα. Ξαφνικά ο Ράντ έσκυψε, τη σήκωσε στα χέρια του και την έπνιξε στην άλλη άκρη της καμφοράς.

— Σε λατρεύω, κοκκίτισα μου! της είπτε τρυφερά.

Εκείνη μωρουρίζε κάτι, σβυσμένα, με το στόμα της σχεδόν ενωμένο με το δικό του.

«Ύστερα έμεινε γαντζωμένη πάνω του, βογγώντας απ' το πάθος του, παρ' όσον και τούς δυο σαν όρμητικό κύμα...»

Τόσα χρόνια πικρίας και μιζέριας είχαν χαθεί μεμιάς για την Κίττυ, σαν από ένα θαύμα! Γνώριζε επιτέλους τη ζωή, στην ολοκληρωσή της!

Μα κι' ο Ράντ ένοιωσε για πρώτη φορά ένα έρωτα που δεν βασίζονταν μονάχα στο σωματικό πόθο...

...Λίγο αργότερα, καθώς

Μικρές Ιστορίες

Τώρα ήσυχασε για καλά

Ο Μήτρος έχει έντεκα παιδιά ο φουκαράς. Και σαν να μην τού έφτανε η τόση... συμφορά, η γυναίκα του ανέλαβε να τού συμπληρώσει τη νουζιά!

Αντί όμως το τελευταίο να είναι καστανό, όπως όλα τα άλλα, ο βενιαμίν είναι κατάξανθος.

Τού Μήτρου τότε τού μπαίνουν ψύλλοι στ' αυτιά και ρωτάει τη γυναίκα του:

— Άκουσε, Μαρία, ό,τι έγινε - έγινε, μα θέλω να μου πής αν είναι δικό μου αυτό το παιδί.

— Δικό σου είναι, καλέ... Άμ ποίανού ήθελες να είναι;... τόν βεβαιώνει η Μαρία και σταυροκοπιέται.

Τού Μήτρου όμως δεν τού χωράει το μυαλό του και κάθε πρωί ρωτάει τη γυναίκα του:

— Να χαρής, μαρε Μαρία, είναι στ' αλήθεια δικό μου το παιδί;

— Σου όρκίζομαι, άντρα μου, δικό σου είναι, επαναλαμβάνει με πείσμα τού λόγου της.

Αλλά κάποτε η Μαρία άρρώστησε βαρεια και ήταν στα πρόθυρα να πεθάνει.

Ο Μήτρος τότε σκύβει στο κρεβάτι τού πόνου και τη ρωτάει για άλλη μία φορά:

— Είναι δικό μου το παιδί, Μαρία;

— Ψεύτικο όρκo δεν έκανα ποτέ, τ' παιδί είναι δικό σου, λέει με σβυστή φωνή η άρρωστη.

Και μ' έναν ύστατο αναστεναγμό, συμπληρώνει:

— Τα άλλα έντεκα όμως, άντρα μου, δεν είναι δικά σου...

μένανε κι' οί δυο άκίνητοι, εύ-
τυχισμένοι, ή Κίττυ άρχισε να
κλαίη βουβά. Κι' ο Ράντ βρή-
κε να της πη λόγια τρυφερά,
λόγια που νόμιζε πως τάχε ξε-
χάσει για πάντα...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Ο Μορντεκάι Μπόργκιαν
πίστευε πως είχε περάσει άπα-
ρατήρητη ή παρουσία του στο
Μαϊάμι. Φορούσε μεγάλα μαύ-
ρα ματογυάλια, είχε βάψει τα
μαλλιά του κι' είχε βάλει ένα
κοστούμι σπόρ έξαντρίκ.

Κι' όμως ο Ράντ, όταν μπή-
κε στο μπάρ «Είς Χάϊ», στις
7 το βράδυ άκριδώς, τον άνα-
γνώρισε άμέσως, καθισμένο σε
μια άκρη, μπροστά σ' ένα πο-
τήρι ούίσκυ και με μια έφη-
μερίδα στο χέρι.

Δεν έπιχείρησε ωστόσο να
τον πλησιάσει. Έμεινε στην άλ-
λη άκρη του μπάρ, παραγγεί-
λε ένα ποτό κι' άρχισε να το
ρουφάη σιγά - σιγά. Ο μπάρ-
μαν δοκίμασε να του πιάσει
κουδέντα για διάφορα θέματα,
μα αυτός τον άποθάρρυνε ά-
μέσως.

Υπήρχαν στη σάλλα άλλοι
τρεις - τέσσερες πελάτες μο-
ναχα.

Σε μερικά λεπτά, ο Μπόρ-
γκμαν σκόνη και τράβηξε
προς την πόρτα. Περνώντας
πίσω άπ' το Ράντ, του έκαμε
ένα αδιόροτο νόημα, μέσα στον
καθρέφτη του μπάρ.

Ο Κόλεμαν περίμενε δυο
λεπτά ακόμη, κι' ύστερα τον
άκολουθήσε.

Ο Μπόργκιαν άνέβαινε σ'
ένα ταξί, όταν βγήκε στο δρό-
μο ο Ράντ. Ο δεύτερος μπή-
κε κι' αυτός στο ίδιο αυτόκι-
νητο.

Έμειναν άμιλητοι για λίγη
ώρα. Ύστερα ο Μπόργκιαν
ζήτησε άπ' το σωφέρ να στα-
ματήσει.

Βρίσκονταν τώρα σε μια
συναίκία με μικρή κίνηση. Ο
Μπόργκιαν πλήρωσε το σω-
φέρ, κι' οί δυο άντρες κατέβη-
καν και προχώρησαν πεζή.

Ασχημα τα πράγματα!
είπε έπιτέλους ο Μπόργκιαν.

— Το ξέρω.

Με παρακολουθούσαν συ-
λεχώς. Πιστεύω όμως τώρα πως
κατάφερα να τους ξεφύγω, στη
Νέα Υόρκη, και να χάσουν
προσωρινά τα ίχνη μου. Αυτό
δεν σημαίνει ωστόσο πως δε
θα ψάξουν να με βρουν κι' έ-
δώ... Κι' οί άλλοι επίσης κιν-
δυνεύουν να τους τσακώση ή
άυτονομία, αν ξεμυτίσουν σ'
αυτά τα μέρη.

»Για την ώρα, έσύ είσαι
μάλλον άσφαλισμένος. Σε συμ-
βουλεύω όμως να το σκάσης
για το Μεξικό, μόλις πορέ-
σης... Τί άλλο καινούργιο έ-
χωμε;

— Τα λεφτά είναι σε άσφα-
λεια. Ο παλιάνθρωπος ο Μάν-
νη προσπαθεί να μας τα πά-
ρη. Η φιλεναδίτσα μας, ή
Πάμ, χάθηκε στη θάλασσα,
μού φαίνεται δε πως την έέ-
κανε ο ναύτης του καραβιού.

Ο Μπόργκιαν κούνησε το
κεφάλι του, χαμογελώντας έλα-
φρά.

— Ο Χάρτ κι' ο Γκρήν εί-
ναι έν τάξει, πρόσθεσε ο
Ράντ. Η πληγή του Γκρήν πάλι
καλλίτερα. Κι' ή άλλη κοπέλλα
βρίσκεται μαζί μου, εδώ στην
πόλη.

— Μπορούμε να της έχουμε

έμπιστοσύνη; ρώτησε ξερά ο
Μπόργκιαν.

— Ναί, άπόλυτη.

— Καλά. Πιστεύω τώρα πως
το καλλίτερο για μένα είναι
ναρθω μαζί σου στο νησάκι.
Έδώ δεν με σηκώνει το κλί-
μα!... Βρίσκεis πως θα μπο-
ρέσης να κρατήσεις την τάξι,
με το Χάρτ και το Γκρήν, αν
έρθω κι' εγώ στο Λάστ Κεύ;

Ο Ράντ έκαμε μια καταφα-
τική κίνηση.

— Ο κεύ, πρόσθεσε ο δικη-
γόρος. Έχω να κανονίσω ακό-
μα κάποια δουλίτσα. Έσύ πι-
γαινε να πάρης τη μικρή και
γυρίστε μαζί στη βενζινακάτο,
όπου σάς περιμένει ο Βίλλυ.
»Αν δεν έχω φανή εκεί ως τα
μεσάνυχτα, μη με περιμένης
περισσότερο. Φύγε... άλλα χα-
ρίς ν' άνησυχήσης για την ά-
πουσία μου. Θαρρώ όπωσδήποτε
αύριο και θα κάνουμε τότε
τη μοιρασιά.

— Α, έχασα και κάτι άλ-
λο, είπε ο Ράντ. Η Πάμ πέ-
ταξε όλα μας τα όπλα στη θά-
λασσα. Δεν μας έχουν μείνει
παρά δυο πιστόλια. Θάθελα να
συμπληρώσω τον έξοπλισμό
μας. Μπορείτε να τ' αναλ' έ-
τε σείς;

* Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΙ

* Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

ΚΟΛΥΝΟΣ

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΝΕΓΓΟΡΙΣΜΕΝΗ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

•

— Μένεις πάντα στο «Μπλ»
«Ερωδίο»;

— Ναί.

— Ωραία. Γύρισε στο ξενο-
δοχείο σου και περίμενε εκεί
τρία τέταρτα της ώρας. Θα
σου φέρουν ένα δέμα και θα
βρής μέσα ό,τι χρειάζεσαι.

Οί δυο άντρες χωρίστηκαν.
Ο Ράντ σταμάτησε ένα ταξί
κι' είπε στο σωφέρ να τον πη
στο ξενοδοχείο.

Έφτασε εκεί κατά τις 9.
Ανέβηκε άμέσως στην κάμα-
ρα, όπου τον περίμενε ή Κίττυ.

Έκλεισε γρήγορα την πόρ-
τα και κύτταξε το ρολόι του.

Ο Μπόργκιαν θα μας
στείλη όπλα και σφαίρες, είπε
στην κοπέλλα. Ετοιμάσου γρή-
γορα έσύ. Τηλεφώνησε στο
γραφείο και ζήτησε τους να
μας στείλουν το λογαριασμό
για να πληρώσουμε. Πρέπει να
μπορούμε να φύγουμε άμέσως
μόλις φτάσει το πακέτο.

»Θά γυρίσουμε στο νησάκι.
Έκει θάμιασε πολύ πιο άσφα-
λισμένοι.

Η Κίττυ πήρε το τηλέφωνο.
Δέκα λεπτά αργότερα, είχαν
πληρώσει το λογαριασμό του
ξενοδοχείου. Ένας καμαριέρης
θ' άνέβαινε σε μισή ώρα για
να πάρη τις βαλίτσες τους.

Η Κίττυ γέμισε δυο ποτή-
ρια ούίσκυ. Ο Ράντ γδυθηκε
ως τη μέση και πέρασε στο
λουτρό για να πλυθή. Είχε ά-
φίσει το πιστόλι του κάτω άπ'
το σακάκι του, στα πόδια του
κρεβατιού.

Καθώς σκούπιζε το πρόσω-
πό του, χτύπησαν την πόρτα.
Φώναξε στην Κίττυ ν' άνοιξη,
ένω συγχρόνως ξαναγύριζε στο
δαμάτιο.

Σίγουρα, θα ήταν εκείνος
που έφερνε το πακέτο με τα
όπλα.

Μα όχι, δεν ήταν ένας μο-
ναχά, αλλά δυο. Και μπήκαν
στην κάμαρα, κρατώντας ένα
πιστόλι στο χέρι.

Μια ματιά έφτανε για να
καταλάβη κανείς πως ήσαν ά-
στυφύλακες με πολιτικά, ής
τοπικής άστυνομίας.

Ο κοντύτερος άπ' τους δυο
φορούσε ματογυάλια με μετάλ-
λινο σκελετό κι' έμοιαζε πολύ
με τον Τρούμαν. Αυτός μίλη-
σε πρώτος:

— Είσαστε ο Ράντ Κόλε-
μαν; ρώτησε μ' έπίσημο τόνο.

Ο δεύτερος πήγε κοντά στην
Κίττυ, χωρίς να προφέρη λέξη,
και τη χαστούκισε. Η κοπέλλα
έχασε την ίσορροπία της κι'
έπεσε πάνω στο κρεβάτι.

Ο Κόλεμαν βέλησε να όρ-
μήση, αλλά ο πρώτος άστυφύ-
λακας του φώναξε:

— Ακούητος! Έχουμε να
τα πούμε λιγάκι, κύριε Κόλε-
μαν.

Ο Ράντ άκούμπησε την πλά-
τη του στον τοίχο, άμιλητος,
ένω ο δεύτερος άστυνομικός
του ψαχούλευε τις τσέπες.

Μια μόνο εξήγησι χωρούσε:
Ο Μπόργκιαν του είχε παί-
ξει αυτό το παιχνίδι! Του εί-
χε στείλει την άστυνομία, για
να βρή αυτός τον καιρό να
πή στο νησί και να πάρη όλα
τα λεφτά!

Ο Ράντ περιέλουσε ένδό-
μυχα τον έαυτό του με κάθε
είδους βρισιές, για τη βλακεία
του. Ύστερα κύτταξε τους ά-
στυνομικούς.

Μα πως είχαν έρθει μονάχα
δυο πόλιςμαν; Περιεργο!...
Και τί περιμένανε τώρα, για
να τον συλλάβουν;

— Ας καθήσουμε κι' άς
κουβεντιάσουμε λίγο, του είπε
ο πιο ήλικιωμένος.

Κάθισε κοντά στην Κίττυ,
στο κρεβάτι, ένω ο σύντροφός
του εξακολουθούσε ν' άπειλη το
Ράντ με το πιστόλι του.

— Λοιπόν, κύριε Κόλεμαν,
πρόσθεσε, φαίνεται πως σάς
ζητάνε, στο Βορρά, για να σας
ρωτήσουν για κάποια μεγάλη
ληστεία. Είν' αλήθεια ή όχι;

Ο Ράντ τον κύτταξε, δίχως
ν' άπαντήσει. Κι' εκείνος συνέ-
χισε:

— Θάπρεπε να μέινετε στο
Βορρά. Μα, για ναρθήτε στο
Μαϊάμι, θα πη πως έχετε γε-
μάτες τις τσέπες σας. Ίσως
θα μπορούσαμε να σας βοηθή-
σουμε για να ξεδέψετε αυτά τα
λεφτά!...

Κι' ο άστυνομικός χαμογέ-
λασε.

Δεν χρειαζόταν περισσότε-
ρα, για να μοντέψη την αλή-
θεια ο Κόλεμαν.

Ο κοντύτερος άπ' τους ά-
στυφύλακες θα είχε πάρει το
τηλεφώνημα του Μπόργκιαν
και θαχε σκεφθή άμέσως να
έκμεταλλευθή την ευκαιρία...

»Αν ήταν σωστή ή πληροφο-

ρία και έμενε ο Κόλεμαν σ' έ-
κείνο το ξενοδοχείο — κι' αν
πραγματικά είχε κάνει εκείνη
τη ληστεία στο Βορρά — ύ-
πάρχαν μεγάλες πιθανότητες
να έχη μαζί του τα λεφτά.

Ο άστυφύλακας διάλεξε
λοιπόν μονάχος του το σύντρο-
φό του και πήγαν οί δυο τους
να βρουν το Ράντ. Δεν ένδια-
φέρονταν ώστόσο γι' αυτόν,
αλλά για τα λεφτά.

Ο Κόλεμαν φανταζόταν εύ-
κολα τη συνέχεια: »Αν οί δυο
αυτοί κατάφερναν να κλείσουν
συμφωνία μαζί του, θα βρί-
σκονταν την άλλη μέρα ή Κίτ-
τυ κι' αυτός δολοφονημένος!

Κι' ή έκθεσι των άστυνομικών
θα έξηγούσε πως τους είχαν
σκοτώσει «επειδή έφεραν αντί-
στασι κατά της άρχης».

Ο Ράντ ήθελε τώρα να κερ-
δίση καιρό.

— Ναί, είμ' εγώ, ο Κόλε-
μαν, παραδόθηκε. Πάρτε μας
λοιπόν στη φυλακή.

— Όχι έτσι άμέσως, άγόρι
μου, είπε ο άστυνομικός ένω ο
σύντροφός του χαμογελούσε..
Μπιλ, ψάξε έσύ το διαμέρι-
σμα...

Ο Μπιλ συμμορφώθηκε με
τη διαταγή. Σε δέκα λεπτά,
ξαναγύρισε άνασηκώνοντας
τους ώμους του.

— Τίποτα... δήλωσε.

— Κύτταξε στο πορτοφόλι
του.

Ο Ράντ έκαμε μια κίνηση
προς την πίσω τσέπη του. Μα
ο Μπιλ του κατάφερε άμέσως
μια γροθιά στα μούτρα.

— Θα το πάρω μονάχος
μου, είπε. Δεν ζήτησα βοήθεια.

Αδειασε το περιεχόμενο
του πορτοφολιού. Είχε μέσα
διάφορα χαρτιά ταυτότητας,
άρκετα χαρτονομίσματα των
100 δολλαρίων, και μερικά
των 10 και των 5. Ο Μπιλ
άνασήκωσε πάλι τους ώμους
του.

— Δεν έχει τίποτα μαζί
του, Άμπυ, είπε.

— Κι' ή μικρή;

Ο Μπιλ άρπάξε την Κίτ-
τυ και την έστησε όρθια. Ύ-
στερα την ψαχούλεψε παντού
με τα χοντρά του χέρια. Της
έβγαλε τη φούστα, με την έλ-
πίδα ν' άνακαλύψη καμιά
κρυφή ζώνη με λεφτά. Δεν βρή-
κε όμως τίποτα, και την άφισε
πάνω στο κρεβάτι.

Εκείνη έπεσε προς τα
πίσω, πάνω στο σακάκι του
Ράντε.

— Κόλεμαν, είπε ο Άμπυ,
ξέρουμε καλά πως ήρθες εδώ
μ' όλα τα λεφτά που έκλεψες.
Πού τάχεις βάλει;

— Δεν έχω άλλα άπ' αυτά
που είδατε, άπάντησε ο Ράντ.

Δίχως καμιά προειδοποίη-
σι, ο Μπιλ του κατάφερε μια
στη μασέλα, με τον ύποκόπα-
νο του πιστολιού. Ο Ράντ ά-
κουσε την Κίττυ να μπηγή με
φωνή, κι' ύστερα σωριάστηκε
ανάσπαστος...

Έμεινε έτσι για λίγο. Έ-
πειτα ένοιωσε να τον χτυπάνε
στο στήμα με μια βρεγμένη
πετσέτα.

»Ανοίξε τα μάτια του. Ο
Μπιλ τον συγκρατούσε με τό-
να χέρι και τον χτυπούσε με
τ' άλλο με όλη του τη δύναμη.

— Άστον να καθήση κάπου,
Μπιλ, είπε ο Άμπυ. Έσύ κον-
τεύεις να τον διαλύσης!

Ο ψηλός άστυφύλακας πέ-

ταξε τον Κόλεμαν σε μια πο-
λυθρόνα.

— Πού είναι τα λεφτά; τον
ρώτησε άγρια.

Ο Ράντ βλαστήμησε σιγα-
νά. Ο Μπιλ ήταν έτοιμος να
τον ξαναχτυπήσει, όταν ή Κίτ-
τυ φώναξε ξερά:

— Μην τον χτυπάτε πιά!
Ο Ράντ θέλησε κάτι να πη,
αλλά ή Κίττυ πρόσθεσε:

— Τα λεφτά βρίσκονται σε
μια βαλίτσα, που την έχομε
παραδώσει στο σιδηροδρομικό
σταθμό.

Ο Ράντ θαύμασε την εξυπνά-
δα και την έτοιμότητά της. Οί
δυο άστυφύλακες γύρισαν και
την κύτταξαν.

— Για δώσε μας έσύ περισ-
σότερες εξηγήσεις, μικρή! της
είπε ο Άμπυ.

— Την παραδώσαμε στο σι-
δηροδρομικό σταθμό της Ήστ
Κόστ.

— Ωραία. Πού είναι ή από-
πόδειξι και το κλειδί της βα-
λίτσας;

— Στο ταχυδρομείο.

Ο Ράντ έσπευσε να επέμβη.
Καταλάβαινε ότι ή Κίττυ θα ι-
σχυριζόταν πως είχαν κλείσει
σ' ένα φάκελλο το κλειδί και
την άπόδειξι και πως τάχαν

στείλει ταχυδρομικώς στη δική
τους διεύθυνσι, στο ξενοδοχείο
τους.

Μα ο Ράντ πρόβλεπε κάτι
που δεν το είχε σκεφθή ή Κίττυ:
»Αν οί άστυφύλακες χάσανε το
ψέμμα της, θα τους πιάνανε και
τους δυο και θα τους κουβαλού-
σαν σε κάποιο έξοχικό άστυ-
νομικό σταθμό, όπου θα τους
κλείνανε στο κρατητήριο και θα
τους άφίνανε να μouxλιάσουν,
ώσπου θ' άνακαλύπταν την ά-
πάτη τους.

Στο μεταξύ όμως, ο Μπόργ-
κιαν θα πήγαινε στο νησάκι,
βέβαιαρνε ότι τα λεφτά και θα
έξωφανίζονταν.

Έπρεπε να προλάβη ο Ράντ
αυτών τον κίνδυνο, κι' άμέσως
μάλισα!

— Ερίσκεται μέσα σ' ένα
φάκελλο, στο γραμματοκιώ-
τιο του ξενοδοχείου! είπε βια-
στικά, πριν προφτάση ή Κίττυ
να συμπληρώση τη φράσι της.
Μας φάνηκε άσφαλέστερο, αυτό.

— Έξυπνο το κόλπο σας! εί-
πε ο Άμπυ. Κατέβα να δής,
Μπιλ... »Αν είν' εκεί πραγμα-
τικά ο φάκελλος, πάρον και
φέρτον εδώ. Έγώ θα προσέχω
στο μεταξύ αυτούς τους δυο.

Ο Μπιλ βγήκε άπ' το δω-
μάτιο.

— Μπορώ να πάω να πλώ-
νω λίγο το πρόσωπό μου; ρώ-
τησε ο Ράντ το δεύτερο άστυ-
φύλακα.

— Πήγαινε. Κύτταξε όμως
μην κάνης καμιά άνοησία!...
άπάντησε ο Άμπυ.

Σηκώθηκε κι' άκολούθησε το
Ράντ ως το λουτρό, με το δά-
χτυλο στην σκανδάλη του πι-
στολιού του.

Η Κίττυ άνατρίχιασε... »Η-
ξερε τί είχε να κάνει τώρα! Δεν
έπρόκειτο πιά, αυτή τη φορά,
για καμιά μικροκλοπή, αλλά
για κάτι σοβαρότερο...

Δίστασε μια στιγμή. Ύστε-
ρα κύτταξε το Ράντ, με τρυφε-
ρη ματιά. Γι' αυτόν θάκανε το
κάθε τι! Θάδινε και τη ζωή της
ακόμα! Θα σκότωνε τώρα!...

Μετακινήθηκε έλαφρά, έχωσε
το ένα της χέρι κάτω άπ' το
σακάκι του Ράντ και χούφτωσε
το πιστόλι του. Οί άστυφύλα-
κες δεν είχαν σκεφθή καν να
ψάξουν να το βρουν —τόσο
βιαζόντανε να ξετρυπώσουν τα
λεφτά...

Η κοπέλλα σημάδεψε γρήγο-
ρα και πυροβόλησε. Πριν προ-
λάβη ο άστυφύλακας ν' αντιλη-
φθή τί του συνέβαινε, άφισε να
πέση άπ' το χέρι του το όπλο
του και σωριάστηκε χάμα.

Ο Ράντ μάζεψε γρήγορα τα
λεφτά που βρίσκονταν άπλωμέ-
να πάνω στο τραπέζι, ένω ή
Κίττυ φορούσε τη ζακέτα της.
Ετοιμάσε τα λίγα πράγματά
του. Πήρε από χάμα το όπλο
του άστυφύλακα και το εξέτα-
σε με μια ματιά.

Την άλλη στιγμή, γλιστρού-
σαν οί δυο τους στο διάδρομο
και τρέχανε προς τη σκάλα κιν-
δύνου. Την κατέβηκαν γρήγο-
ρα - γρήγορα και βρέθηκαν στο
δρόμο.

Δεν είδαν γύρω τους κανένα
ταξί. Είχε σταματήσει όμως έ-
κεί κοντά έν' αυτόκίνητο, μέσα
στο οποίο βρισκόταν ένα ήλι-
κιωμένο ζευγάρι. Η γυναίκα
κατέβηκε. Ο άντρας την άκο-
λούθησε κι' έτοιμαζόταν να
κλείση την πόρτα, όταν ο Ράντ
του κόλλησε με τόνα χέρι το
πιστόλι του κάτω άπ' τη μύτη
και με τ' άλλο του άρπάξε τα
κλειδιά του.

Η Κίττυ πήδησε μ' εύκινή-
σια μέσα στ' αυτόκίνητο. Οί
δυο γέροι έμεναν ακόμα άπο-
σβολαίμενοι, ένω ο Ράντ είχε
βάλει μπροστά κι' έφευγε όλο-
ταχώς...

Καθώς έστριβε στο επόμενο
σταυροδρόμι, άκουσε μια σει-
ρήνα άστυνομικού αυτοκινήτου.
Προσπέρασαν ένα σταθμό
ταξί. Τρεις δρόμους πιά πέρα,
ο Ράντ σταμάτησε στη γωνία
μιάς παρόδου. Και πήδησαν έ-
ξω μαζί, ή Κίττυ κι' αυτός.

— Γύρισε πίσω, της βιάζεσαι.
Πάρε ένα ταξί... Έγώ θα στρί-
ψω στον πρώτο δρόμο δεξιά.
Έλα να με πάρης από εκεί.

Η Κίττυ κούνησε καταφατι-
κά το κεφάλι της κι' άκούλου-
θηκε πιστά τις οδηγίες του.

Δέκα λεπτά αργότερα, τρέχα-
νε προς το Ντίνερ Κεύ και τη
βενζινακάτο που τους περίμενε.

Ο Ράντ έξηγισε γρήγορα και
λακωνικά στην κοπέλλα τις σκέ-
ψεις του γι' αυτό που τους εί-
χε ακαρώσει ο Μπόργκιαν.

— Σίγουρα, αυτός θα είδα-
ποίησε την άστυνομία, της εί-

Διατηρήσατε
το δέρμα σας δροσερό - νεανικό

* ΤΟ "ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ZINNIA,"
καθαρίζει ριζικά την επιδερμίδα, χά-
ρις εις τα ευγενή και καθαρά συ-
στατικά της ΛΑΝΟΛΙΝΗΣ τα όποια
περιέχει.

* ΤΟ "ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ZINNIA,"
τρέφει, τονώνει και ξεκουράζει την
επιδερμίδα.

ΤΟΙΔΕΩΔΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Zinnia

2 προϊόντα

απαραίτητα για την ομορφιά σας.

ΚΡΕΜΑ ΡΟΔΑΛΙΝΗ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ CANA

ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΓΓΥΗΤΟΥ

Επιπλέον σκυριανό - βυζαντινό: σκυριανό γάλα, 8 τεμάχ., 8 τεμάχ., 1.950, βυζαντινό σαλόνι, 8 τεμάχ., 8 τεμάχ., 2.450 και 2.875, βυζαντινές τραπεζιές, 10 τεμάχ., 8 τεμάχ., 7.800, βυζαντινές επιπλώσεις γραφείου, 6 τεμάχ., 6 τεμάχ., 475, Κολοκυνθός 4 και γωνία Αγγουλάου. Κατεργασμένοι εξ' Ομονοίας την δόση Πειραιώς 24μ. 4, εις την 2αν στάση, παρ' το Βρεφοκομείο. Τηλ. 54-737. ΑΛΕΞ. ΤΟΡΤΟΡΕΛΗΣ ή Στεφανόπουλος.

Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5-7
ΣΕΚΕΡΗ 8 και Γωνία ΚΑ-
ΝΑΡΗ - ΤΗΛΕΦ. 612 006
ΑΘΗΝΑΙ

ΒΑΣΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται καθ' ἐκάστην και ὥραν
4-8 μ. μ. ἐπὶ τῆς οδῶς Ἀγίου
Κωνσταντίνου 5. - Τηλ. 56-713.

ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ-ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ: 5-8
Ακαδημίας 78 Τηλ. 25.226

πε. Συνεπώς, σκοπεύει να πάει στη βενζινάκατο... Μας μένει μια μικρή ελπίδα να φτάσουμε εκεί πριν απ' αυτόν. Θάχασε όπως οποιονδήποτε καιρό για να πάρει τα μπαγιάκια του. Αλλιώς, είμαστε χαμένοι! Ποτέ δεν θα καταφέρω να ξαναβρω μονάχος μου το Λόστ Κέι.

— Έννοια σου και θα πετύχουμε! τον ενθάρρυνε η Κίττυ. Την αγκάλιασε και τη φίλησε.

— Το πιστεύω κι' εγώ, γιατί μου φέρνεις γούρι, της είπε. Η Κίττυ αναστέναξε. «Δί-ζε πραγματικά τον κόπο η ζωή, ο κίνδυνος, η περιπέτεια, στο πλευρό του Ράντ!

Φτάσανε στην έρημη προκυ-μαία. Η βενζινάκατος ταλαν-τευόταν ελαφρά πάνω στο νερό, στην άκρη του μωραγίου.

Ο Ράντ πλήρωσε το ταξί και είπε:

— Τον προλάβσαμε ευτυχώς! Πέρασε πρώτη εσύ... και πάρε αυτό το πιστόλι. Δεν ξέρω αν είναι εν γνώσει ο Βίλλυ. Ρώτησέ τον όμως αν φάνηκε ο Μπόργκμαν, μ' ένα τρόπο σαν να περίμενε να τον βρής εδώ. Ύστερα κράτα τον ακίνητο με το πιστόλι.

Η Κίττυ προχώρησε, ενώ ο Ράντ περίμενε πίσω στη σκιά. «Επειτα από μερικές στι-γμές, ο Κόλεμαν άκουσε μια βλαστήμια. "Ετρεξε ως τη βεν-ζινάκατο.

Ο Βίλλυ ήταν στριμωγμέ-νος σε μια γωνιά, με άγρια έκ-φραση. Ο Ράντ δεν έχασε καιρό.

— Εμπρός, ξεκίνα, αλλιώς σου τινάζω τα μυαλά! διέταξε ξερά. Βάλε πλήρη για το νησί, γρήγορα.

Ο Βίλλυ μάσησε μερικές ι-σπανικές βλαστήμιες. Ύστερα έβαλε μπροστά το μοτέρ κι' ά-νοιχτηκε στο πέλαγος, δίχως να φέρη αντίρρηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Αφού ο Μάννυ κατάφερε να πείσει τον Πάντυ πως δεν είχαν πιά να φοβηθούν τίποτα απ' το Ράντ, δεν δυσκολεύτηκε πολ-λό να τον πάρει με το μέρος του. Φρόντισε να του εξηγήσει λεπτομερώς την κατάσταση.

— Εσύ κι' εγώ είμαστε τα κορόϊδα, του είπε. Εμείς κά-ναμε την περισσότερη δουλειά, εμείς κινδυνώσαμε πιο πολύ... και τί κερδίσαμε; Λίγα ψίχου-λα! Δυο-τρείς χιλιάδες δολ-λάρια, ενώ υπάρχει κίνδυνος να καθήσουμε στην ηλεκτρική κα-ρέκλα... Ο Μπόργκμαν θα σε-πώσει τη μερίδα του λέοντος, κι' οι άλλοι τρεις — ο Ράντ, ο Τζώρτζ κι' ο Χάρτ — θα μοι-ραστούνε τα υπόλοιπα.

Ο Πάντυ μωρουδίστηκε κάτι ανάμεσα στα δόντια του. Φαι-νόταν πως δίσταζε ακόμα. Μα ο Μάννυ συνέχισε:

— Δεν θα μού φανή παράξε-νο μάλιστα, αν προσπαθήσουνε να μας φάνε κι' αυτά που μας τάξανε. Πρόσεξε πως είναι οι μόνοι που έχουν ακόμα πιστό-λια!

Ο Πάντυ είχε κλονισθή απ' τα επιχειρήματα του Μάννυ. Όταν μάλιστα εκείνος του ύ-ποσχέθηκε να του παραχωρήσει την Κίττυ, αν δεχόταν να πάη μαζί του, ο Πάντυ πήρε πιά την απόφασή.

Ο καπετάνιος δεν ήταν ύπα-λογισμός. Σωριασμένος σ' έ-να παλιό καναπέ, ροχάλιζε δυ-

νατά, μεθυσμένος από δυο μπρ-τίλιες ούισκυ που είχε αδειά-σει. Ο Σάμ βρισκόταν πάντα πάνω στο πλοίο.

Δεν έμεναν λοιπόν, παρά ο γερο-Τζώρτζ κι' ο Τζέικ Γκρήν. — Έσένα δε σε υποψιάζον-ται καθόλου, είπε ο Μάννυ στον Πάντυ. Πρότεινε τους λοιπόν να παίξουν ένα πόκερ. Εγώ δεν θα παίξω, άλλα θα σάς πα-ροκολουθώ.

» Όταν φτάση ή σειρά του Τζέικ να δώσει χαρτιά, θάχη πιασμένα τα δυο του χέρια. Έχει πάντα το πιστόλι του κάτω από το μπράτσο του. Θα σκύψω λοιπόν από πάνω του, δίδω για να πάρω ένα τσιγά-ρο απ' το τραπέζι, και θα του άρπάξω το πιστόλι. Συγχρά-ως, εσύ θα φροντίσεις για το Χάρτ. Θα δής, όλα θα πάνε μια χαρά!

» Ύστερα δεν θάχουμε πιά παρά να περιμένουμε να γυρί-ση η Κίττυ. Μόλις φτάση, θα πάρουμε τα λεφτά και θα μπα-ρούσουμε στο «Μάρλιν». Θα πλη-ρώσουμε καλά το Σάμ, για να μάς πάη στην Άβανά.

Η δουλειά φαινόταν απλή, κι' ο Πάντυ δέχτηκε.

Λίγο αφού νύχτωσε, ο Σάμ, που καθότανε στην πρύμνη του «Μάρλιν», ανασήκωσε ξαφνικά το κεφάλι του και πήδησε ορ-θιος. Είχε άκουσει μια πιστο-λιά. «Επειτα από μερικές στι-γμές, έπεσαν κι' άλλες πολλές.

Ο Σάμ γούρλωσε τα μάτια του, στο σκοτάδι, αλλά δεν μπορούσε να διακρίνη τίποτ' άλλο από ένα αδύνατο φώς στη βεράντα του σπιτιού.

Ύστερα από λίγα λεπτά, ά-νασήκωσε τους ώμους του και ξανακάθισε. Ήταν βέβαιος πάντως πως δεν μπορούσε να φτάση κανείς στο πλοίο. Η βεν-ζινάκατος δεν είχε γυρίσει ά-κόμα, και δεν υπήρχε άλλο σκάφος.

Είχε άπλωθι τώρα και πάλι βαρεία σιωπή...

Σύμφωνα τα χαράματα, όταν ο Σάμ ξύπνησε, άκούγοντας μακριά, προς τα βορειοδυτικά,

τόν ήχο απ' τις μηχανές της βενζινάκατος. Τώρα θα συνε-βαινε κάτι, δίχως άλλο...

★

Ο Τζώρτζ Χάρτ άκουσε τον ήχο αυτό σχεδόν συγχρόνως με το Σάμ. Ήταν κρυμένος πίσω απ' τα δέντρα, σε μικρή από-σταση απ' το φυσικό λιμανάκι. Στο πρόσωπό του είχε ξερά αίματα. Ο Τζέικ είχε ξαπλώθι κοντά του κι' είχε μισοκοιμη-θι.

Βρισκόταν εκεί από μερικές ώρες, από τότε που τους εί-χαν επιτεθή ο Μάννυ κι' ο Πάν-τυ. Κι' όμως ο Τζώρτζ δεν εί-χε ακόμα κατορθώσει να κατα-λάβη καλά τι είχε συμβή...

Η ιστορία είχε αρχίσει ενώ παίζανε χαρτιά. Θυμότανε πως είχε φτάσει ή σειρά του Τζέικ να δώση φύλλα και πως ο Μάν-νυ είχε αρπάξει ξαφνικά το πι-στόλι του Τζέικ μέσα απ' τη θήκη του. Συγχρόνως ο Πάντυ είχε χτυπήσει στο κεφάλι το Τζώρτζ με μια μπουκάλια.

Μα ο Τζώρτζ ήταν πάντα γρήγορος στις αντιδράσεις του. Μέσα σε μια στιγμή μονά-χα, έβγαλε το πιστόλι του και πυροβόλησε το Μάννυ. Θυμό-τανε πως είχε δει το Μεξικανό ν' αφήνι να πέση απ' το χέρι του το όπλο του Τζέικ. Δεν ή-ξερε όμως θετικά αν τον είχε πληγώσει ή όχι.

Τη στιγμή εκείνη, ο καπε-τάνιος είχε μπη τρεκλίζοντας στο δωμάτιο. Τον είχε εμψύχει ή πιστολιά. Σκόνταψε πάνω στο ψάθινο τραπέζι και πέτα-ξε χαμά τη λάμπα του πετρε-λαίου.

Μέσα στη γενική σύγχυσι που άκολούθησε, ο Τζώρτζ αρ-πάξε απ' το μπράτσο το Τζέικ και βγήκαν τρέχοντας απ' το σπίτι.

Επειτα από μερικά δευτε-ρόλεπτα, τους πυροβόλησαν κάμποσες φορές, απ' το μέρος του σπιτιού, χωρίς να τους πε-τύχουν.

Δεν είχε πιάσει φωτιά το σπίτι. Σίγουρα, κάποιος θα εί-

χε προλάβει να σηκώσει από χαμά τη λάμπα.

Ο Τζώρτζ είχε τη γνώμη πως ήταν άδειανός ο γεμιστή-ρας του άλλου πιστολιού. Δεν ήθελε όμως να διακινδυνέψη.

Τα λεφτά βρίσκονταν πάντα μέσα στο σπύτι, στα χέρια των άλλων. Ήξερε όμως πως δεν είχαν κανένα μέσο να φύ-γουνε, πριν γυρίση ή βενζινά-κατος.

Το λογικότερο λοιπόν ήταν να περιμένουν την επιστροφή του Ράντ. Άλλ' έπρεπε να τον προειδοποιήσουν άμέσως μόλις θάφταν ή βενζινάκατος.

Ο Τζέικ συμφώνησε μ' αυτή την άποψη, κι' έμειναν κρυμέ-νοι κι' οι δυο πίσω απ' τα δέντρα.

Ο Τζέικ δεν είχε συνέλθει ακόμα τελείως απ' το τραύμα του. Μισοκοιμόταν, ενώ ο Τζώρτζ φρουρούσε.

Όταν πλεύρισε ή βενζινά-κατος, ο Ράντ κατάλαβε πως κάτι τι δεν πήγαινε καλά... Εί-χε συστήσει στο Τζώρτζ, την τελευταία στιγμή που θάφευγε, ν' αφήση μια λάμπα αναμμένη. Τώρα όμως το σπύτι ήταν κα-τασκότεινο.

Ο Βίλλυ πέταξε ένα σκονί-στην άποδόθρα κι' έμεινε ακί-νητος μια στιγμή.

Ο Ράντ του κόλλησε την κάννη του πιστολιού του στα νεφρά και τον έσπρωξε προς το σπύτι. Δεν τον άκολουθησαν όμως ούτ' αυτός ούτε ή Κίττυ. Τη στιγμή εκείνη, ο Τζώρτζ ούρλιασε απ' την κρύπτη του τρακόσια μέτρα μακρύτερα:

— Φυλάξω, Ράντ! Ο Πάν-τυ κι' ο Μεξικανός έχουνε κλει-στή μέσα στο σπύτι. Ίσως να-ναι όπλισμένοι. Πρόσεξε!

Ο Βίλλυ τώβαλε άμέσως στα πόδια και, σε μερικά δευ-τερόλεπτα, χάθηκε προς το μέ-ρος του σπιτιού. Ένώ ο Ράντ έμεινε αναποφάσιτος ακόμα, έφτασαν κοντά του ο Τζώρτζ κι' ο Τζέικ και τον κατατόπι-σαν γρήγορα για ό,τι είχε συμβή.

Ο Ράντ πάλι τους διηγήθη-κε όλη την περιπέτεια αυτή. Ύ-στερα συζητήσανε κι' οι τρεις για το τι έπρεπε να κάνουν.

— Έχομε τρία πιστόλια κι'

άρκετες σφαίρες, είπε στο τε-λος ο Ράντ. Δεν πιστεύω να-ναι όπλισμένοι οι άλλοι. Εμ-πρός, πάμε!

Μόλις είχε άποτελειώσει τη φράση του, μια σφαίρα σφύρι-ξε στ' αυνία του. Με μια ένστι-κτη κίνηση, οι τρεις άντρες κι' ή Κίττυ ξαπλώθηκαν χαμά.

Μια εξήγησι χωρούσε μονά-χα: Ο Βίλλυ, ο φύλακας, θάχε κρυμένο κάπου ένα ντουφέκι.

Ο Ράντ έπιασε απ' το μπρά-τσο το Τζώρτζ και του είπε:

— Πάρε την Κίττυ και πή-γαινε με τη βενζινάκατο πίσω απ' το «Μάρλιν». Μπορεί να-χουνε τα λεφτά, αυτά τα κα-θάρματα, άλλα τους είναι αδι-ύνατο να το κουνήσουνε από κεί που βρίσκονται... Ο Τζέικ κι' εγώ θα δούμε με ποιόν τρόπο να μπορούμε να τους συγυ-ρίσουμε.

Όταν ξεκίνησε ή βενζινάκα-τος, έπιασε και δεύτερη ντουφε-κιά. Αυτή τη φορά, ο Βίλλυ εί-χε σηματοδέσει καλλίτερα: Ή σφαίρα θήκε το μικρό σκάφος.

Ο Τζέικ κι' ο Κόλεμαν σύρ-θηκαν με την κοιλιά ως τα δέν-τρα, που άπείχαν κοντά 300 μέτρα απ' την ακροθαλασσιά.

Το ντουφέκι δούλευε τώρα συνεχώς κι' οι σφαίρες χτυπού-σαν το νερό γύρω απ' τη βεν-ζινάκατο. Σε μερικά λεπτά ο-μως ή Κίττυ κι' ο Τζώρτζ χά-θηκαν πίσω απ' το «Μάρλιν», κι' οι ντουφεκιές σταμάτησαν πιά.

Ο Χάρτ έσβυσε τότε τις μη-χανές και στράφηκε στην Κίτ-τυ, που κύτταζε το ματωμένο πουκάμισό του.

— Χτυπήθηκε στο πλευρό! της ψιθύρισε. Ρίχτε μια άγκυ-ρα...

Και σωριάστηκε ύστερα στο πάτωμα της καμπίνας.

Η Κίττυ ανέθηκε στη γέφυ-ρα κι' έριξε μια μικρή άγκυ-ρα στο διάφανο γαλανό νερό. Ύστερα ξαναγύρισε κοντά στο Χάρτ και του έβγαλε γρήγορα το πουκάμισο.

Ήταν τραυματισμένος πά-νω ακριβώς απ' την καρδιά. Ή σφαίρα, ξαναγαίνοντας, του είχε καταξοσκίσει την πλάτη.

Η Κίττυ κατάρωσε με πολ-λόν κόπο να τον στήση καθι-

στον. Ζκουπίσε τα αίματα με το ξεσκισμένο πουκάμισό της. Έβγαλε την ελαφρεία φούστα της και την ξεσκίσε κι' αυτήν σε μακριές λουρίδες, που τις έδεσε άκρη με άκρη. Ύστερα τύλιξε γρήγορα τον πρόχειρο αυτό επίδεσμο γύρω απ' τον κορμό του Χάρτ. Η αίμορρα-γία φάνηκε να σταματά.

Η Κίττυ ανακάλυψε μια μπουτίλα με ρούμι κάτω απ' το τιμόνι, κι' έδωσε στο Τζώρτζ να πιή. Εκείνος άνοιξε τα μάτια του.

— Πονάς; τον ρώτησε. — Λιγάκι... ψιθύρισε ο Τζώρτζ. Μα θα περάση... Βο-ήθησέ με να ξαπλώθω σ' αυτό το κάθισμα και δός μου να πιώ κι' άλλο...

Όπου να τον τακτοποιήση ή Κίττυ όσο πιο άνετα μπο-ρούσε, άρχισε πιά να ημερω-νι. Κανείς θόρυβος δεν άκου-γόταν απ' την καλύβα. Ο Ράντ κι' ο Τζέικ περίμεναν, στην κρύπτη τους...

— Δεν μπορούμε να κάνουμε πολλά πράγματα, στο φώς της ημέρας, είπε ο Τζέικ. Θα μάς θερσίσουνε με τις σφαίρες τους πριν ακόμα κάνουμε δέκα βή-ματα.

— Σύμφωνα. Γιζ: τον Ίδιο λόγο όμως δεν μπορεί να ξε-μυτίση κανείς τους απ' το σπύ-τι, όσο βρισκόμαστε εδώ. Έ-χουμε τα λεφτά, άλλα δεν έ-χουμε μέσον για να φύγουνε. Όσο φυλάνε τη βενζινάκατο ή Κίττυ κι' ο Τζώρτζ, αυτά τα καθάρματα είναι πιασμένα σαν ποντικοί στη φάκα.

— Το καλλίτερο είναι λοι-πόν να περιμένουμε να νυχτώ-ση κι' ύστερα να πέσουμε ξα-φνικά πάνω τους.

— Δεν θάναί τόσο άπλό... Ξεκινάς το Μπόργκμαν; Θα φτά-ση από λεπτό σε λεπτό. Δεν ξέρω πως... Ίσως με πλοίο, ή μ' αεροπλάνο...

— Είμαστε λοιπόν δοφλημέ-νοι, είπε ο Τζέικ.

— Όχι ακόμα. Πρώτον, ο Μπόργκμαν θα πιστεύη άσφα-λώς πως μάς πιάσανε οι ά-στυφάλακες που μάς έσπειλε, στο Μαϊάμι. Θα είδε, βέβαια, πως είχε φύγει ο Βίλλυ με τη βενζινάκατο, ποτέ όμως δεν θα φανταστή πως κατορθώσαμε να το σκάσουμε.

» Αν έφυγε από το Μαϊάμι άμέσως ύστερα από μάς, όπως πιστεύω, δε θάμαθε τίποτα για το επεισόδιο του ξενοδο-χείου. Ώστόσο, θάχη τα μάτια του τέσσερα, φτάνοντας εδώ... Πρέπει να φροντίσουμε να μην ένωθι με τους άλλους... Ίσως νάχη και συντροφιά μαζί του... άμφιβάλλω όμως.

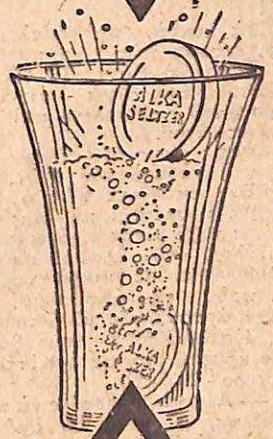
— Κι' αν υποθέσουμε πως ξαναπαίρνουμε τα λεφτά, τι θα κάνουμε ύστερα; ρώτησε ο Τζέικ.

— Θα πάρουμε τη βενζινά-κατο... ή ίσως το πλοίο. Συγ-μιλούσαν πολύ σιγά. Συγ-χρόνως ο Ράντ δεν έπαυε να ψάχνι με τα μάτια του τον ό-ρίζοντα.

Επειτα από λίγο, φάνηκε ένα σημάδι στη θάλασσα, προς τη δύση. Ο Ράντ κούνη-σε τον Τζέικ απ' τον ώμο και του τώδεξε.

— Η ή αστυνομία είναι, ή δ Μπόργκμαν, του είπε. Ύ-ναι ή δ Μόργκαν, υπάρχει κι-θανότης να τον σκοτώσουν οι Άλλοι απ' το σπύτι, όταν έπι-

ΣΤΟΜΑΧΙΚΕΣ
ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ
ΔΥΣΠΕΨΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΛΓΙΑ

Ένα
έως δύο
δισκία
σ' ένα
ποτήρι
νερό

Alka-Seltzer

Προϊόν των
Αμερικανικών Έργων Μίλες
MILES LABORATORIES, INC.
U.S.A.

Alka-Seltzer

Αφίχθη εκ Παρισίων ή κ.
Φαυρινάκη, διευθύντρια του
γυναικείου Οίκου

ΚΟΠΤΙΚΗ Σ - ΡΑΠΤΙΚΗ Σ

« ΜΩΡΑΛ »

όδου Κοιμυδούρου 6
Τηλ. 54-683

όπου παρηκολούθησε όλες τας
τελευταίας εξελίξεις της μόδας
εις την Κοπτικήν - Ραπτικήν
των μεγαλύτερων Παρισινών
Οίκων. ΕΠΙΤΡΑΦΑΙ από 15ης
Σεπτεμβρίου καθημερινώς.

ΚΑΙΤΗ Δ. ΦΕΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ

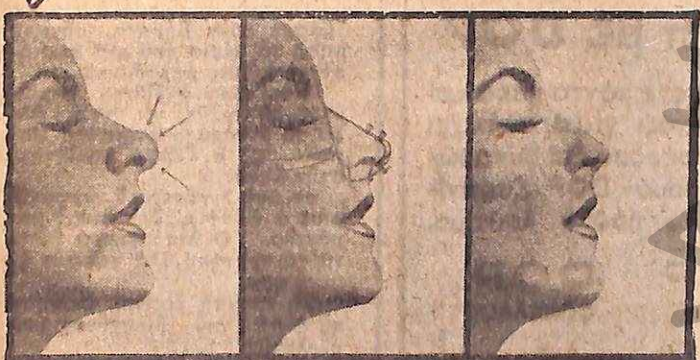
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ - ΜΑΙΕΥΤΗΡ

Σατωβριάνδος 22 4ος όροφος

Τηλ. 55-552

Δέχεται 9-11 και 3-7

Φοορδίνετε ΤΑΣ ΔΥΣΜΟΡΦΙΑΣ ΤΗΣ ΜΥΤΗΣ ΣΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΥΠΝΟΝ

Με την Νάυλον ουκευήν "Pinosform".

ΤΜΗΜΑ ΠΩΛΗΣΕΩΝ-ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ Π.Τ. Γεν. Αντ.
"ΡΙΝΟΦΟΡΜ". Έμμ. Μπενάκη 16 (1/2 ορόφος Τηλ 24125 - 614.588)

ΕΙΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΩ ΑΙΤΟΥΝΤΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΑΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΣΩΒΑΡΟΙ ΑΝΤΙΠΑΡΟΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΙΧΡΙΑΣ Κ ΜΕΣΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

ΑΔΕΛ

BEREC
TRADE MARK

Η μοναδική ξηρά
μπαταρία που άντι-
καθιστά πλήρως το
ηλεκτρικό ρεύμα

ΜΠΑΤΑΡΙΕΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ
ΦΑΝΟΙ ΤΖΕΠΗΣ - ΣΤΗΛΕΣ
ΔΙΑ ΦΑΝΟΥΣ ΤΖΕΠΗΣ - ΣΤΗ-
ΛΕΣ ΔΙΑ ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΒΑΡΗ-
ΚΟΙΑΣ - ΦΑΝΟΙ & ΣΤΗΛΕΣ
ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

χειρήρη να πλευρίση και να βγύη στη στεριά.

Το μαύρο σμαδάκι μεγάλωνε γρήγορα. Δεν άργησαν να ξεχωρίσουν τις γραμμές ενός ελαφρού και γρήγορου σκάφους, τύπου «κρίς - κράφτ». Δυο σιλουέτες ξεχώριζαν πάνω στη γέφυρα, όταν το πλοίο αυτό το με τα άστραφτερά χρώμα μπήκε στο λιμάνι.

Στη μία, ο Ράντ ανενώρισε το Μπόργκμαν. Ένας άντρας ψηλός, με στολή ναυτικού κρατούσε το τιμόνι.

— Άν δούνε τη βενζινάκατο και σταματήσουν κοντά της, την πάμε! δόλωσε ο Κόλεμαν. Έχει ακόμα ένα πιστόλι ο Τζώρτζ, αλλά ο Μπόργκμαν θάταν όπλισμένος σαν άστα-κός!

Στα λεπτά που ακολουθούσαν, φάνηκε πως είχε προβλέψει σωστά ο Ράντ. Το «κρίς - κράφτ» έκαμε σιγά - σιγά το γύρο του «Μάρλιν» και της βενζινάκατος.

Κανείς όμως δεν φάνηκε πάνω στη γέφυρα του γιού. Κι' ο Ράντ σκεφθηκε πως ο Σάμ θαμενε κρυμμένος, μη ξέροντας ακόμα περί τίνος πρόκειται.

Τέλος, το ελαφρό σκάφος διευθύνθηκε με μικρή ταχύτητα προς την αποβάθρα. Ο Ράντ αναστέναξε μ' ανακούφιση. Καταλάβαινε πως θα είχαν κρυφτεί επίσης η Κίττυ κι' ο γερο - Τζώρτζ.

— Λες να μπορούν να πλευρίσουν, μ' αυτό το σκάφος; ρώτησε ο Τζέικ.

— Μάλλον ναι. Θάχη ασφαλώς πολύ μικρό βύθισμα... Ετοιμάσου! Θα προσπαθήσουμε να τους αϊφνιδιάσουμε.

Όταν το «κρίς - κράφτ» έφτασε κοντά στην αποβάθρα, ο Ράντ παρατήρησε κάποια κίνηση προς το μέρος του σπιτιού. Πρώτος φάνηκε στην είσοδο ο Βίλλυ, και πίσω του μια σιλουέτα, που θα ήταν ο Μάννυ.

Ο Βίλλυ κρατούσε το ντουφέκι του κάτω απ' το μπράτσο του. Ο Μπόργκμαν τούκανε ένα νόημα από μακριά. Κι' όταν το πλοίο άγγιξε την αποβάθρα, πήδησε έξω και τόνεσε μ' ένα σκονί.

Ύστερα από μερικές στιγμές βγήκε κι' ο πιλότος και τούδωσε ένα αυτόματο. Προχώρησαν μαζί προς το σπίτι.

Ο Ράντ ήξερε πως θα τελείωναν όλα, αν κατόρθωναν να φτάσουν ως εκεί...

Σημάδεψε με προσοχή το Μπόργκμαν στο σπίτι και πυροβόλησε.

Μά, την ίδια στιγμή ακριβώς, περνούσε ο πιλότος μπροστά απ' το δικηγόρο. Δέχθηκε αυτός τη σφαίρα, σήκωσε τα χέρια του, έβγαλε μια φωνή και κυλίστηκε χάμω. Ο Μπόργκμαν έκαμε άμεσως μεταβολή κι' έτρεξε προς το «κρίς - κράφτ».

Ο Ράντ ξαναπυροβόλησε, αλλά δεν τον πέτυχε.

Ο Βίλλυ τούρριξε μερικές σφαίρες με το ντουφέκι του, αναγκάζοντάς τον να πέση χάμω με την κοιλιά, δίπλα στο Τζέικ.

Ο Μπόργκμαν, ξετρελλαμένος, δεν είχε αντίληψη ακόμα την πραγματική κατάσταση. Έβγαλε ένα μαχαίρι κι' έκοψε το σκονί. Ύστερα συσπειρώθηκε στο βάθος του σκάφους,

το απομάκρυνε απ' την αποβάθρα κι' έφτασε στη μέση του λιμανιού.

Ο Βίλλυ του φώναξε κάτι, Ισπανικά, μα ο δικηγόρος ήταν πια πολύ μακριά και δεν μπόρεσε ν' ακούσει.

— Τί λές; Να έπιθεθούμε τώρα στο σπίτι; πρότεινε ο Τζέικ.

— Όχι ακόμα. Πρέπει να δούμε πρώτα τί θα κάνει ο Μπόργκμαν.

Το «κρίς - κράφτ» ξανάρχιζε να φέρνι βόλτες γύρω απ' το «Μάρλιν» και τη βενζινάκατο.

Ύστερα ο Μπόργκμαν πλεύρισε τη βενζινάκατο κι' έστρεψε το αυτόματό του προς την καμπίνα της.

Ο Ράντ είχε παγώσει... Ήξερε πως δεν θα διατάζε ο Μπόργκμαν να σκοτώση την Κίττυ και το Τζώρτζ.

Φαίνεται όμως πως ο δικηγόρος είχε άλλα σχέδια. Ο Ράντ είδε την Κίττυ ν' ανεβαίνει στη γέφυρα και να πετάει στη θάλασσα το ρεβόλβερ του Τζώρτζ, ύπακούοντας ασφαλώς

σε διαταγή του Μπόργκμαν. Ο Τζώρτζ δεν έδινε σημαία ζωής.

Ύστερα η Κίττυ πέρασε στο σκάφος του Μπόργκμαν.

Πέντε λεπτά αργότερα, το «κρίς - κράφτ» είχε πλησιάσει πάλι στην αποβάθρα.

Ο Μπόργκμαν διάταξε την Κίττυ να το δέση εκεί. Έπειτα, χρησιμοποιώντας την σαν ασπίδα ανάμεσα στο Ράντ και σ' αυτόν, διευθύνθηκε προς το σπίτι.

Απ' τη βεράντα, ο Βίλλυ τούς σημάδεψε με το ντουφέκι του.

Ο Τζέικ σήκωσε το όπλο του. Αλλά ο Ράντ άπλωσε το χέρι του και τον έμπόδισε να πυροβολήσει.

— Τί σ' έπιασε, διάβολε; γκρίνιασε εκείνος. Μπορώ να τον ξεκάνω μια χαρά!

— Ναί, μα θα σκοτώσης και την Κίττυ μαζί του.

— Ε, και τί μ' αυτό; Τρελλάθηκες, Ράντ;

— Κάνε όπως σου λέω! Έγώ είμαι ο άρχηγος.

Ο Τζέικ γκρίνιασε κι' άφισε το όπλο του. Ο Ράντ κύτταξε το «κρίς - κράφτ». Φαινόταν συλλογισμένος...

— Νομίζω πως δρῆκα τη λύση, Τζέικ! είπε ξαφνικά. Ακουσε...

Και του μίλησε γρήγορα, για ένα λεπτό της ώρας.

Όταν τελείωσε, ο Τζέικ τούκανε νόημα πως συμφωνούσε κι' άρχισε να σέρνεται σιγά - σιγά ανάμεσα στους θάμνους. Προχώρησε έτσι καμμιά τρακοσαριά μέτρα. Έπειτα σηκώθηκε όρθιος και πυροβόλησε δυο φορές κατά το σπίτι.

Του απάντησαν αλλεπάλληλοι πυροβολισμοί, μα αυτός είχε όχημα κι' όλος πίσω από ένα βουνάκι άμμου.

Στο μεταξύ, ο Ράντ είχε πηδήσει απ' την κρύπη του κι' έτρεχε όσο μπορούσε πιδ γρήγορα προς την αποβάθρα.

Δεν επιχείρησε να μπει στο πλοίο. Έλυσε μονάχα το σκονί του και, πριν προλάβουν να κάνουν κάτι οι άνθρωποι του σπιτιού, αυτός είχε καταφύγει πάλι πίσω απ' τα δέντρα.

Όλα γίνανε όπως τάχε προβλέψει. Η παλίσροια απομάκρυνε γρήγορα το «κρίς - κράφτ» προς τη μέση του λιμανιού.

Ο Ράντ έφτασε κοντά στο Τζέικ.

— Καλά πήγαμε! του είπε εκείνος. Μα είμαστε τώρα κι' εμείς φυλακισμένοι εδώ, δίχως τ' σκάφη.

Ο Τζώρτζ βρίσκεται πάντα στη βενζινάκατο, απάντησε ο Ράντ. Μη το ξεχνάς... Ο Μπόργκμαν δεν πυροβόλησε, όταν πήρε μαζί του την Κίττυ. Θα μάς βοηθήσει λοιπόν ο Τζώρτζ.

— Μα πως τον άφισε ζωντανό ο Μπόργκμαν;

— Ίσως νάταν κρυμμένος... ή τραυματισμένος. Όπωςδήποτε, αυτός είναι πια η μοναδική μας ελπίδα. Άν είναι ακόμα σε κατάσταση να κουνήσει, θα καταλάβει τί συνέβη.

Κι' ο Μπόργκμαν χρειαζόταν ένα σκάφος για να φύγει. Μπορούμε λοιπόν να του προτείνουμε τους όρους μας.

Ο Τζέικ συμφώνησε. Μια φωνή αντήχησε ξαφνικά απ' το σπίτι, κι' ακολουθήσαν δυο πυροβολισμοί, σχεδόν συγχρόνως. Ύστερα από μια στιγμή, άνοιξε η πόρτα και βγήκαν δυο άντρες.

Ο πρώτος ήταν ο Μάννυ. Έκαμε τρία βήματα, σήκωσε ψηλά τα χέρια του και σωριάστηκε χάμω, μπρούμυτα.

Πίσω του, ο Πάντυ επιχείρησε να τρέξει, να φύγει. Αλλά το αυτόματο κακάρισε και πάλι, κι' ο Πάντυ κυλίστηκε στην άμμο.

— Δυο λιγώτεροι! μουρμούρισε ο Ράντ μ' ένα μικρό χαμόγελο. Ο Μπόργκμαν θέλει να τα κρατήσει όλα για τον εαυτό του.

Τη στιγμή εκείνη, άκουσαν τη φωνή του δικηγόρου που ούρλιαζε:

— Παραδοθήτε! Δεν έχετε καμμία ελπίδα.

Δεν του απάντησε ούτε ο Ράντ ούτε ο Τζέικ.

Κύλησε μια δόκληρη ώρα. Τίποτε δεν κουνιότανε τώρα στο σπίτι.

Ο ήλιος είχε ανέβη πολύ

ψηλά. Η ζέστη ήταν ανυπόφορη.

Ο Ράντ κι' ο Τζέικ σκάζανε απ' τη δίφα. Πριν από λίγο, είχαν δη το «κρίς - κράφτ» να παρασύρεται αργά απ' τα ρεύματα προς την είσοδο του μικρού λιμανιού. Μα ύστερα τελείωσε, φαίνεται, η άμπαλις και το μικρό σκάφος έμεινε ακίνητο.

Ο Μπόργκμαν θα το κύτταζε κι' αυτός και θα υπολόγιζε ασφαλώς ότι, αργά η γρήγορα, θα ξαναγύριζε προς τη στεριά.

Το «Μάρλιν» ήταν πάντα άγκυροβολημένο. Κάθε τόσο, φαινόταν ο Σάμ πάνω στη γέφυρα. Μα δεν έδειχνε καμμία πρόθεση να φύγει με το πλοίο.

Στα μισά του απόγευματος, ο Σάμ αποφάσισε ξαφνικά να δράσει. Το σκάφος του Μπόργκμαν είχε φέσει εκατό μέτρα μακριά απ' το «Μάρλιν».

Ξεφύγα, άρχισε να δουλεύει η μηχανή του πλοίου κι' ο Σάμ σήκωσε την άγκυρα. Είχε σκοπό προφανώς να πλευρίση στο «κρίς - κράφτ».

Ο Τζώρτζ Χάρτ θα παρακολουθούσε κι' αυτός ό,τι γινότανε, γιατί, τη στιγμή που ο Σάμ ανέβασε την άγκυρα, η βενζινάκατος ξεκίνησε. Ο Ράντ την είδε να πλησιάζει στο «κρίς - κράφτ».

Απόρησε που δεν άκουσε πυροβολισμούς απ' το μέρος του σπιτιού. Ύστερα όμως κατάλαβε πως ο Μπόργκμαν φοβότανε μήπως βουλιάξει το «κρίς - κράφτ», τη μοναδική ελπίδα διαφυγής του.

Καθώς κύτταζε τα δυο σκάφη, που προχωρούσαν αργά προς το κέντρο του λιμανιού, ο Ράντ μάντεψε πως ο Τζώρτζ θα ήταν πληγωμένος βαρεια. Πραγματικά, δεν είχε επιχειρήσει καν να σηκώσει την άγκυρα, αλλά την έσερνε πίσω του, χωρίς στη δύναμη των μηχανών της βενζινάκατος.

Δεν δοκίμασε επίσης να περάσει στο «κρίς - κράφτ». Σύνθησε μονάχα ως την πλώρη και πέταξε ένα σκονί στο εμπρός μέρος του άλλου σκάφους.

Ύστερα από μερικές στιγμές, ξαναγύρισε στην είσοδο του λιμανιού, ρυμουλκώντας το «κρίς - κράφτ» του Μπόργκμαν.

Την ίδια ώρα σχεδόν, ο Σάμ σκεφθηκε ξαφνικά πως ο πιλότος Κάρλ θάταν σκοτωμένος ή πληγωμένος βαρεια, αφού δεν είχε φωνή καθόλου εδώ και είκοσι τέσσερες ώρες. Για την ασφάλειά του λοιπόν, ο νέγρος είχε κάθε συμφέρον να φύγει άμεσα απ' το νησί.

Πραγματικά, έπειτα από λίγο, το γιούτ άνοιγότανε στο πέλαγος, μ' όλη του την ταχύτητα. Ο Σάμ τραβούσε κατά τις Αντίλλες. Είχε ζητήσει για πληρωμή του το πλοίο, και να που το είχε επιτέλους δικό του!

Βλέποντας να φεύγει το γιούτ, ο Μπόργκμαν βγήκε στη βεράντα, με το αυτόματο στο χέρι. Σημάδεψε κι' έριξε καμποιες σφαίρες. Αλλά το γιούτ βρισκότανε κι' όλος μακριά.

Ο Ράντ τον πυροβόλησε, κι' ο Μπόργκμαν χάθηκε γρήγορα μές στο σπίτι.

Ο Χάρτ βρισκότανε πια στα τελευταία του. Έδω και τόσες ώρες, έχανε διαρκώς αίμα. Κι' η τελευταία του προσπάθεια του είχε κοστίζει πολύ. «Ε-

νοίωσε πως έχανε τις αισθήσεις του. Η τελευταία του άναμνηση ήταν ότι διέφυγε τη βενζινάκατο προς την έξοδο του λιμανιού...

Ο Μπόργκμαν, που παρακολουθούσε τη βενζινάκατο, ξαναβγήκε απ' το σπίτι, κρατώντας το αυτόματο. Τώρα όμως προχωρούσε μπροστά του η Κίττυ, φορτωμένη με δυο βαλίτσες. Ο Βίλλυ, με το ντουφέκι του, αποτελούσε την όπισθοφυλακή.

Ήταν φανερό πως θα επιδιώκονε να μπουνε σ' ένα απ' τα μικρά σκάφη.

Η Κίττυ δεν μπορούσε να ξεφύγει, γιατί την παρακολουθούσε ο Βίλλυ.

Όσο για το Ράντ και το Τζέικ, δεν τους απομένανε παρά πέντε ή έξη σφαίρες, ενώ οι άλλοι διαθέτανε δόκληρη όπιστοσσία.

Παραδόσου, Κόλεμαν! φώναζε ο δικηγόρος. Πεταχτε κι' οι δυο τα όπλα σας και σηκώστε τα χέρια ψηλά. Δε θα σας πειράξουμε.

Ο Ράντ ήξερε πως η κατάσταση ήταν απελπιστική. Ο Τζέικ το καταλάβαινε κι' αυτός. Ωστόσο, το ένστικτο έσπρωξε και τους δυο ν' αντιδράσουν και να σηκωθούν όρθιοι, πυροβολώντας.

Η απόστασι όμως ήταν πολύ μεγάλη για τις σφαίρες των πιστολιών τους. Τη στιγμή που ο Τζέικ έριχνε το δεύτερο πυροβολισμό, μια ριπή αυτόματου

τόν βρήκε στην κοιλιά!

Ο Ράντ τον είδε με την άκρη του ματιού να σωριάζεται χάμω. Την ίδια στιγμή, μια ξαφνική φλόγα τούκαψε τα μάτια και τον σκέπασε ένας μαύρος πέπλος... Μια σφαίρα είχε σκάσει ένα αλάκι πάνω απ' το βεζιά αυτί του.

Του φάνηκε πως άκουσε το Μπόργκμαν να σκάει στα γέλια... κι' ύστερα τίποτα πια...

... Όταν άνοιξε τα μάτια του, πονούσε ανυπόφορα το κεφάλι του και δεν θυμόταν τίποτα...

Ύστερα, βλέποντας την αστροφεγγιά, κατάλαβε πως ήταν νύχτα — και πως ζούσε ακόμα.

Όλα ξαναγύρισαν στη μνήμη του, σαν ατραπή. Κειτότανε μέσα σε μια λίμνη από αίμα, στο Λόστ Κεύ. Κι' ο Μπόργκμαν, τα λεφτά, η Κίττυ; Θα βρίσκονταν τώρα πολλά μίλια μακριά...

Σηκώθηκε σιγά - σιγά, με κόπο. Άγγιξε με το χέρι το τραύμα του και διαπίστωσε πως ήταν επιπόλαιο. Ωστόσο, θαχε μείνει πολλές ώρες ανίσσθητος.

Άναψε ένα σπέρτο κι' άναψε τη φηλαφητά το πτώμα του Τζέικ. Το βρήκε παγωμένο πια, αλύγιστο.

Κατόρθωσε με πολλή κόπο να διατρέξει την απόστασι των 200 ή 300 μέτρων που τον χώριζαν απ' το σπίτι. Όταν έφτασε στην είσοδό του, άνα-

ψε δεύτερο σπέρτο. Ύστερα μπήκε και διευθύνθηκε στα στραβά προς την τραπέζα.

Καθώς προχωρούσε, σκόνταψε σε κάτι μαλακό. Έχασε τη ισορροπία του κι' έπεσε. Το χέρι του άγγιξε ένα υγρό ζεστό και γλοιώδες.

Άναψε κι' άλλο σπέρτο κι' είδε χάμω τη λαμπα του πετρελαίου. Τη σήκωσε, την άναψε κι' εξέτασε το δωμάτιο.

Ύπληρχε εκεί μέσα μια φοβερή ακαταστασία. Ο Ράντ αναγνώρισε το πτώμα στο οποίο είχε σκοντάψει: Ήταν του καπετάνιου.

«Σωστό σφαγείο!» είπε με το νου του.

Ο Πάντυ, ο Μάννυ, ο Τζέικ, ο καπετάνιος, ο πιλότος του «κρίς - κράφτ»... Δεν ήταν και λίγοι οι σκοτωμένοι!

Αναρωτήθηκε τί νάχε γίνει ο Τζώρτζ. Ύστερα σκέφθηκε την Κίττυ και τον Μπόργκμαν. Η Κίττυ είχε παρατήσει στην αρχή το Μάννυ. Ίσως τώρα νάχε δεχθεί να πάει με το μέρος του Μπόργκμαν, για να γλυτώση το τομάρι της.

Ο Μπόργκμαν ήταν ένας τύπος που δεν μπορούσε να κάνει χωρίς γυναίκες. Ένα κύμα μανίας έπνιξε το Ράντ Κόλεμαν... Ύστερα θυμήθηκε με πικρία την προηγουμένη βραδιά που είχε περάσει στο ξενοδοχείο μαζί με την Κίττυ.

Ήταν βέβαιος πως δεν είχε παίξει τότε κωμωδία μαζί του... Ωστόσο, στο κάτω κάτω, η Κίττυ δεν ήταν παρά ένα κορίτσι του δρόμου. Δεν μπορούσε να ξεχάση τις συνηθειες μιας δόκληρης ζωής...

Για πρώτη φορά έπειτα από «αλλά χρόνια», ο Ράντ ένοιωσε ν' ανεβαίνουν δάκρυα στα μάτια του και να κλύανε στα μαγουλά του...

Μισή ώρα αργότερα όμως, ανάκαλυψε το μήνυμα της Κίττυ. Το είχε γράψει με το κραγιόν των χειλιών της πάνω στη λεκάνη του νιπτήρα:

«Μάννυ, Χάουζ, «Αδανά». Ο Ράντ ένοιωσε τότε μια ντροπή για τις υποψίες του, ακόμα πιδ τσαυχτερή απ' την απελπισία που τον είχε κυριέψει για μια στιγμή...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Η Κίττυ ήταν ανάστατη. Ο Βίλλυ φώναζε έξω απ' την πόρτα, μ' ένα αυτόματο στο χέρι. Αδύνατον να το σκάσει...

Ο Μπόργκμαν την είχε προειδοποιήσει πως θα γύριζε σε μια ώρα το πολύ, και τώρα η μια ώρα είχε σχεδόν περάσει.

Αν ήξερε τουλάχιστον τί είχε απογίνει ο Ράντ... Ήταν βαρεια πληγωμένος; Ή νεκρός; Στην περίπτωση αυτή, τίποτα δεν θα την ενδιαφέρει πια στη ζωή... Ο Μπόργκμαν θα μπορούσε να την κάνει ό,τι ήθελε... ακόμα και να τη σκοτώσει, αν του άρεσε.

Το μήνυμα που του είχε άφισει, βιαστικά γραμμένο στη λεκάνη του νιπτήρα, δε μπορούσε να προσφέρει παρά μια πιθανότητα στις χίλιες. «Αξίζει όμως τον κόπο να δοκιμάσει».

Τουλάχιστον ήταν βέβαιη για ένα πράγμα: ότι, αν ζούσε ακόμα ο Ράντ, θα κατόρθωνε να την ξαναβρεί.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ... Η συνέχεια...

DOP Προβέετε..

..μέ πόση εύχαρίστηση λούζεται! Ξέρετε γιατί; Γιατί λούζεται με **DOP**

Με το Σαμπουάν DOP έχετε πάντα γερά και πλούσια μαλλιά σαν μετάξι γιατί περιέχει όλα τα συστατικά που τρέφουν και δυναμώνουν τα μαλλιά. Το Σαμπουάν DOP εξαφανίζει την πιτυρίδα από το πρώτο λούσιμο.

DOP **DOP** **DOP**
Κρέμα υγρό φάκελλοι

Πωλείται παντού

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 42

Μετά το λούσιμο με DOP χρησιμοποιείτε την βιταμινούχον κρέμα μπιριγιαντίνης BIODOP. Φιξάρει τα μαλλιά και δίνει εξαιρετική γυαλάδα χωρίς να λαδώνει.

Προφυλάξτε τους ώμους και την πλάτη με NIVEA
Μασάζ με NIVEA στα χέρια και στα μπράτσα
Στά πόδια και ιδίως στους μπουρς μασάζ με NIVEA

Μόνον η NIVEA περιέχει EUCERIN όλα συγγενή προς το συστατικό των δερμάτων και αυτήν ακριβώς έχει καθημερινός ανάγκη το δέρμα σας για να είναι όμορφο.

ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ BEIERSDORF, GERMANIAΣ

Γυαλιά και αναπνευστικοί σωλήνες

ΤΟ ανθρώπινο μάτι δεν είναι καμωμένο για να βλέπει μέσα στο νερό. Γιατί όμως; Όταν κάνουμε μια βουτιά και ανοίξουμε τα μάτια μας, βλέπουμε θαμνάκια, αναλόγως της καθαρότητας του νερού, μέχρι μιας ώριμης απόστασης, ανάλογα προς το φως της ημέρας και το βάθος. Το φως ελαττώνεται σε βάθος 5 μέτρων στο ένα τέταρτον της δυνάμεώς του, σε βάθος 15 μέτρων στο ένα τρίτο και στα 40 μέτρα στο τεσσαράκοντο. Καμιά φορά, όταν είναι καλός καιρός και η θάλασσα καθαρή, μπορεί κανείς να δει σε βάθος 80 ως 90 μέτρων. Όχι βέβαια με βουτιές και με τα μάτια, αλλά με τη βοήθεια σκαφάνδρου και μέσα από το γυαλί της περικεφαλίας του.

Πώς όμως το μάτι του ανθρώπου δεν βλέπει όταν είναι μέσα στο νερό, σε μεγάλη απόσταση, ενώ το ψάρι βλέπει;

Όταν φορέσει κανείς τα ειδικά γυαλιά, που,

Έξ' αλλού, το ήλιακό φως, όταν πέφτει επάνω στο νερό, παθαίνει ό,τι γίνεται με μια φωτεινή ακτίνα που περνάει από ένα κρύσταλλο πολυελαίου. Διασπάζεται δηλαδή στα επτά χρώματα της ιριδός. Από την διάσπαση αυτή το νερό απορροφά πολύ το κόκκινο χρώμα. Γι' αυτό, όταν οι δύτες συναντήσουν κοράλια μέσα στη θάλασσα, τα βλέπουν μπλε σκούρα, κάτω δε από τα 20 ως 30 μέτρα μόνον το μπλε και το πράσινο κυριαρχούν και έχουν αντικαταστήσει όλα τα άλλα χρώματα.

Αυτό είναι εύκολο να το προσέξει κανένας, όταν βλέπει κινηματογραφικές ταινίες τραηγμένες μέσα στο νερό σε βάθος μεγαλύτερο από 20 μέτρα, όπου δε διακρίνονται άλλα χρώματα από το μπλε και το πράσινο. Όπως με το γυαλί που μεταχειρίζονται οι ψαράδες για να ψάξουν από τη βάρκα τους τον πάτο της θάλασσας, βλέπουν πολλές φορές ως 25 μέτρα βάθος, το ίδιο γίνεται και με τα γυαλιά που φορνε οι διάφοροι κολυμβητές και ψαροντουφεκάδες για να δουν από την επιφάνεια της θάλασσας τον πάτο. Για να διακρίνουν ένα αντικείμενο, πρέπει δηλαδή η επιφάνεια των γυαλιών που φορνε να είναι βυθισμένη μέσα στο νερό της θάλασσας.

Τα γυαλιά αυτά συνήθως καλύπτουν και τη μύτη των κολυμβητών, οπότε αυτοί είναι αναγκασμένοι να αναπνέουν με το στόμα, με τη βοήθεια ενός σωλήνα που καταλήγει σε μια βάση από καουτσούκ, που την κρατούν με τα δόντια τους.

Υπάρχουν πολλών ειδών συσκευές, που χρησιμοποιούνται για να βλέπουν και να αναπνέουν συγχρόνως οι δύτες, χωρίς τη βοήθεια αναπνευστικού σωλήνα. Αυτές οι συσκευές καλύπτουν, όχι μόνον την μύτη, αλλά πολλές φορές και το στόμα. Έν πάση περιπτώσει, έχουν τον αναπνευστήρα τοποθετημένο επάνω α-

πό το κεφάλι. Αυτός έχει ένα μπαλάκι στο επάνω μέρος, συγκρατούμενο με ένα πλέγμα από καουτσούκ για να μη ξεφύγει. Το μπαλάκι αυτό χρησιμεύει, όταν κάνει βουτιά ο κολυμβητής, για να βουλώνει την όπη και να μη μπαίνει νερό μέσα στη συσκευή. Αυτά τα συστήματα δεν είναι απολύτως στεγανά και μπάσουν συνήθως λίγο νερό, πράγμα που δεν έχει όμως και μεγάλη σημασία για εκείνον που μεταχειρίζεται τέτοια συσκευή. Υπάρχουν συσκευές που έχουν δυο αναπνευστικούς σωλήνες και εύκολον περισσότερο την αναπνοή με τη μύτη.

Εκείνο όμως που δημιουργεί δυσχέρεια σε όσους χρησιμοποιούν αυτές τις θαλάσσιες προσωπίδες, είναι το θάμπωμα του γυαλιού. Για να αποφύγουμε αυτό το θάμπωμα, μεταχειριζόμαστε μια καθαρισμένη πατάτα, με την οποία τρίβουμε ελαφρά το εσωτερικό μέρος του γυαλιού, και έτσι δεν θαμπώνει. Τώρα τελευταία πωλούν στα ειδικά καταστήματα και μια κρέμα, που την λένε «Κλάριξ», με την οποία τρίβουμε τα τζάμια και δε θαμπώνουν.

Και μια που μιλάμε για το τζάμι, θα προσθέσουμε πως πρέπει να μην είναι πολύ μεγάλο, γιατί στις βουτιές έμποδίζει και λόγω του έκτοπισματος δεν αφήνει τον κολυμβητή να κρατηθεί εύκολα κάτω στον πάτο. Συνήθως, το γυαλί είναι άχρωμο. Έχουν όμως φέρει στο εμπόριο μάσκες με κίτρινα γυαλιά, οι οποίες είναι φωτεινότερες και εξυπηρετούν καλύτερα — πράγμα που πρέπει να έχουμε υπ' όψη μας όταν πρόκειται να αγοράσουμε μάσκα.

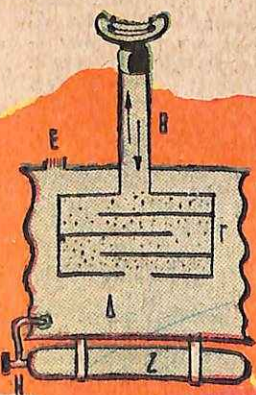
Τώρα τελευταία, μας έρχονται στο εμπόριο από το εξωτερικό μάσκες με διάφορες επινοήσεις, τις οποίες πρέπει να εξετάζουμε καλά πριν τις αγοράσουμε. Γενικά είναι, ό,τι, τις διάφορες τροποποιήσεις τις κάνουν άνθρωποι ειδίκευσης, οπότε είναι πολύ δύσκολο να διαφέρουν υποδεξιώς, κατά συνέπεια υπάρχουν πιθανότητες τα τελευταία μοντέλα να είναι καταλληλότερα και να μας εύκολύνουν καλύτερα.

Το ίδιο πρέπει να προσέξουμε και με τους αναπνευστικούς σωλήνες, που τοποθετούμε στο στόμα μας. Και ο μόνος σωλήνας, ο οποίος κατά κανόνα στερεώνεται στο πλάι της μάσκας, για να μη κινείται και ξεφύγει από το στόμα μας, είναι συνήθως καμωμένος από αλουμίνιο και βαμμένος για να μη σκουριάζει. Επίσης στο επάνω μέρος του, το ξέω δηλαδή από τη θάλασσα, βουλώνεται με τη μπαλίτσα, όπως είπαμε.

Εκείνο όμως που πρέπει να προσέξουμε ιδιαίτέρως, είναι το εξάρτημα που έχει ο σωλήνας στο κάτω μέρος και που το κρατάμε με τα δόντια μας. Αυτό είναι μια πλακίτσα από καουτσούκ καταλλήλου σχήματος, που τοποθετείται εμπρός από τα δόντια μας και κάτω από τα χείλη. Πρέπει λοιπόν απαραίτητα να είναι πρώτα-πρώτα μικρή και δεύτερον φτιαγμένη από όσο το δυνατόν πιο μαλακό καουτσούκ, γιατί με τη μεγάλη χρήση πληγιάζει τα ούλα και το εσωτερικό των χειλιών. Αν δεν είναι μικρή και ελεύθερη στο στόμα μας, τη μικραίνουν λίγο με ένα ψαλίδι. Στο εμπόριο βρίσκουμε καλές, ίδιως γαλλικής προέλευσης, γιατί κάνουν και οι γάλλοι, αλλά είναι σκληρές και μεγάλες.

Μια απαραίτητη συμβουλή για τη νεολαία, είναι η εξής: Αυτό το κομμάτι του αναπνευστήρα, που βάζουν και κρατούν στο στόμα τους επί ώρες, να το βγάζουν κάθε φορά, να το σπουνίζουν και να το φυλάιν ιδιαίτερώς. Σε καμιά δε περίπτωση δεν πρέπει ο ένας να το δανείζει στον άλλον.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Διάφορα εξαρτήματα και προφυλάξεις.

Σχηματική παράσταση της αναπνευστικής συσκευής με οξυγόνο (κλειστό κυκλώμα). Α) Στόμιον. Β) Αναπνευστικός σωλήν. Γ) Κουτί που περιέχει την ουσία που συγκρατεί το ανθρώπινο δέ. Δ) Σάκος με αέρα και οξυγόνο. Ε) Δικλείς εξεραρώσεως. Ζ) Σιδερένια φιάλη οξυγόνου. Η) Στρόφιγγε οξυγόνου.

ΠΙΣΤΕΥΟΜΕ συνήθως ότι τα ήφαιστεια είναι βουνά, που, στην κορυφή τους, σχηματίσθηκε σε κάποια στιγμή ένας κρατήρας. Πιστεύουμε, δηλαδή, πως έγινε πρώτα το βουνό και κατόπιν ο κρατήρας. Άλλα το αντίθετο είναι σωστό. Πρώτα σχηματίζεται ο κρατήρας και κατόπιν το βουνό.

Μια παρομοία γέννησι ήφαιστείου μας δείχνουν μερικές παλιές ξυλογραφίες, χρονολογούμενες από το 1538. Πρόκειται για το Μόντε Νουόβο, κοντά στη Νεάπολη. Το ήφαιστίον αυτό δημιουργήθηκε, ξαφνικά, στην πεδιάδα της Νεαπόλεως και, σε μερικές ημέρες, έφτασε σε ύψος 180 μέτρων. Πρώτα-πρώτα, εμφανίστηκε ο κρατήρας, που άρχισε να ξερνάει λάβα και τέφρα. Τα υλικά αυτά συσσωρεύονταν σιγά-σιγά γύρω στον κρατήρα, που ανέβαινε ολοένα.

Κατά τον ίδιο τρόπο σχηματίσθηκε το 1759 στο Μεξικό το ήφαιστίον Ζορούλλο.

Μια άλλη γέννησι ήφαιστείου με τον ίδιο τρόπο έγινε το 1943, στο Μεξικό και πάλι.

Πρόκειται για το περίφημο Παρικουντίν, που ανέπτυξε από τότε μια καταπληκτική δράση.

Η εμφάνισι του Παρικουντίν έγινε τη νύχτα της 20ης προς την 21η Φεβρουαρίου του 1943. Σ' ένα χωράφι, σ' απόσταση μερικών χιλιομέτρων από το ομώνυμο χωριό, σχηματίσθηκε αρχικά μια μεγάλη ρωγμή. Από αυτή τη ρωγμή άρχισαν άμέσως να βγαίνουν φλόγες και χείμαρροι καυρού καπνού, που σκέπασαν όλη τη γύρω περιοχή. Οι κάτοικοι του Παρικουντίν άρχισαν άμέσως να φεύγουν. Η λαϊκή δεισιδαιμονία χαρακτήριζε το καινούργιο ήφαιστίον σαν «στόμα της κολάσεως» κι' οι χωρικοί έδλεπαν την ώρα της Δευτέρας Παρουσίας να πλησιάσει.

Την άλλη μέρα (22 Φεβρουαρίου), στη θέση της ρωγμής είχε σχηματισθή ένα μικρό βουνάκι, που είχε ύψος 30 μέτρων.

Από τον κρατήρα που βρισκόταν στην κορυφή του έβγαιναν διαρκώς παντός είδους υλικά σε διάπτυρη κατάσταση, που συσσωρεύονταν στα πλευρά του και μεγάλωναν τον όγκο του.

Στις 24 Φεβρουαρίου το βουνάκι έφτασε σε ύψος 60 μέτρων.

Η θερμοκρασία της λάβας που έβγαινε από τον κρατήρα του, υπολογίσθηκε γύρω στους 1000 βαθμούς.

Έπειτα από μια έβδομάδα, η κορυφή του κώνου είχε φτάσει σε ύψος 160 μέτρων, οι δε έκρηξεις που γίνονταν στο εσωτερικό του ακούγονταν σε ακτίνα 200 χιλιομέτρων ολόγυρα.

Δύο μήνες αργότερα, μια ρωγμή σχηματίσθηκε στο άνω μέρος του κώνου και η λάβα που ξεχύθηκε απ' αυτήν σκέπασε τελείως το χωριό Παρικουντίν, που, ευτυχώς, οι κάτοικοι του το είχαν εγκαταλείψει. Έπειτα από λίγο καιρό, σχηματίσθηκε μια καινούργια ρωγμή στην πλαγιά του κώνου.

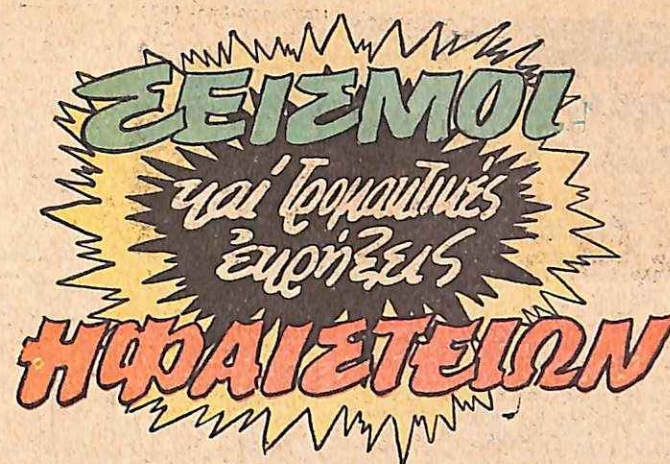
Δημιουργήθηκε έτσι ένα καινούργιο ήφαιστίον, που οι κάτοικοι της περιοχής το ονόμασαν Ζατίκο (παιδί). Σε τρεις ημέρες, το καινούργιο ήφαιστίον έφτασε σε ύψος 80 μέτρων, ενώ η διάμετρος της βάσεως του ξεπέρασε τα δύο χιλιόμετρα.

Εκτοτε, τα δύο ήφαιστεια εξακολούθησαν να μεγαλώνουν συνεχώς.

Το 1944, μια έκρηξι σημαντικώτερη από όλες τις προηγούμενες κατέστρεψε την πόλι του Παραγκικουντάρ, που βρισκόταν σε απόσταση τριών χιλιομέτρων από την αρχική ρωγμή.

Όλα τα σπίτια σκεπάσθηκαν από τη λάβα και την τέφρα και το μόνο που απόμεινε ακάλυπτο ήταν το ψηλό καμπαναριό της εκκλησίας.

Το 1946, το Παρικουντίν είχε ύψος 450 μέτρων και ο όγκος του έφτανε έκτασι 12 τετραγωνικών χιλιομέτρων! Η λάβα κι' οι άλλες διάπτυρες ουσίες που ξεχύθηκαν απ' αυτό, υπολογίζονται σε εκατοντάδες εκατομμύρια κυβικά μέτρα.

Πώς γεννήθηκε ένα ήφαιστίον

ολόγυρα σε ακτίνα 200 και πλέον χιλιομέτρων.

Όσον αφορά τη διάκρισι μεταξύ ήφαιστειών εν ενεργεία και έσβεσμένων, οι επιστήμονες μας λένε ότι η αξία της είναι τελείως σχετική. Χαρακτηρίζουμε ως έσβεσμένα ήφαιστεια εκείνα που ο κρατήρας τους έχει κλείσει και που από πολλά χρόνια δεν παρουσιάζουν καμιά δράση.

Άλλ' αυτή η άδράνεια είναι κάποτε φαινομενική. Έπειτα από ένα μικρό ή μεγάλο χρονικό διάστημα, ο παλιός κρατήρας ανοίγει και πάλι, ή εμφανίζεται άλλος σε μικρή απόσταση.

Αυτό συνέβη π. χ. στις Άνδεις, όπου ένδεκα κρατήρες ήφαιστειών, που, από πολλούς αιώνες δεν είχαν σημειώσει την παραμικρή δράση, άρχισαν, ξαφνικά, να ξερνούν λάβα και πέτρες σε διάπτυρη κατάσταση. Οι ένδεκα αυτοί κρατήρες βρίσκονταν στη σειρά και το θέαμα παρ' όλη την τραγικότητά του ήταν αφάνταστα μεγαλοπρεπές. Η δράσις αυτών των ήφαιστειών σταμάτησε, ευτυχώς, έπειτα από μερικούς μήνες, κι' όλα δείχνουν σήμερα ότι ξαναγύρισαν στην παλιά τους αδράνεια.

Παρόμοιο φαινόμενο παρατηρήθηκε επίσης και στη Σουμάτρα.

Το ήφαιστίον Παρικουντίν του Μεξικού και η έρημωμένη περιοχή που δημιούργησε γύρω του.

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ ΖΗΤΟΥΝ

Η Lina Kyriakidou, 41 Rue Victoria, Alexandria, Egypte, ζητεί να μάθει πληροφορίες για τον Γιώργο Σουρίνο, που βρίσκεται στην Αγγλία, για λογαριασμό της φίλης της Ε. Ν.

Ο Κ. Σαμιώτης, Ν. Σ., Σωτηρία, 5η Κλινική, Αθήνα, άσθενής και άπορος, ζητεί την βοήθεια ενός φιλικού ανθρώπου που θα ήταν διατεθειμένος να τον βοηθήσει οικονομικά για να μπορέσει να ξαναεξοική την υγεία του. Κρατούμε το πραγματικό του όνομα στην διάθεση κάθε ενδιαφερόμενου.

Ο Χατζής Τσιλκίρι, Ν. Σ., Σωτηρία, 111 Κλινική, Αθήνα, ενδιαφέρεται να μάθει τη διεύθυνση και το όνομα του Αρχιεπισκόπου των Αρμενίων στην Αμερική.

Δύο φίλες από το Μεσολόγγι, παρακαλούν έναν Έλληνα ή μια Έλληνίδα που μένουν στην Αμερική να τις βοηθήσει να μεταναστεύσουν για να εργαστούν εκεί. Τα έξοδα όλα θα επιβαρύνουν τις ίδιες και δεν θα ενοχλήσουν καθόλου το πρόσωπο που θα ενδιαικέρη για αυτές. Ο κύριος ή η κυρία που θα βοηθήσουν να τους κάνουν την έκδοσή τους από το στέλνουν τη διεύθυνσή τους στα γραφεία μας.

ΖΗΤΟΥΝ ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Σπύρος Σ. Σπυρίδωνος, Ταμίας Τελωνείου, Λάρνακα, Κύπρος, σούδαρος 43 χρόνων, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες 33-34 χρόνων, από την Ελλάδα, με σκοπό το γάμο.

Ο Ανδρέας Σταύρου (18 χρόνων), Φασούλα, Λεμεσός, Κύπρου, θέλει ν' αλληλογραφήσει με μαθήτριες απ' όλην την Ελλάδα.

Τρία αδέρφια, ο Ζωήρης (24 χρόνων), η Έλλη (13 χρόνων) και ο Νίκος (10 χρόνων) (12 χρόνων), ζητούν αλληλογραφία με νέους και νέες απ' όλην τον κόσμο. Η διεύθυνσή τους είναι: οδός Απ. Βαρνάβα 12, Λάρνακα, Κύπρος.

Ο Αδάμος Νικολάου και ο Ονούφριος Μ. Τζούρας (22 και 19 χρόνων), 20 Λαριόκας, Παλλουριώτισσα, Λευκωσία, Κύπρος, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες 17-19 χρόνων από την Ελλάδα.

Ο Ανδρέας Γεωργίου (21 χρόνων) CITA, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες της Ελλάδας στην ελληνική γλώσσα.

Ο Κωνσταντίνος Χατζησολωμού, Παραλίμνι, Αμμόχωστου, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες στρατιώτες, φίες με Έλληνες Κωνσταντινίους, Μπουμπουλιάς 8, Λευκωσία, Κύπρος (22 χρόνων), θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες απ' όλην τον κόσμο.

Ο Κώστας Πολυκαρπίου (15 χρόνων), Ποταμιά, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλην τον κόσμο.

Ο Ανδρέας Χριστοδούλου (21 χρόνων), Φιδι Γραφείου Δημοσίων Σχολείων, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει

με νέες απ' όλην τον κόσμο. Ο Θράσος Λουκάς (15 χρόνων) Θεριοπούλων 14, Ακρόπολιν Στρόβολου, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες 14-18 χρόνων.

Ο Δημήτριος Φαντίδης (Αετομήλιος 17, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με την Έντελέα 16 χρόνων, από την Θεσσαλονίκη (τεύχος 923).

Ο Νίκος Χατζηαντωνίου (17 χρόνων), ο Κόκος Κατσιουρίδης (18), ο Γιαννάκης Παπαδόπουλος (18) και ο Γιώργος Γεωργιάδης (18), Παραλίμνι, Αμμόχωστου, Κύπρος, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλην τον κόσμο.

Ο Κώστας Μαυρομάτης (18 χρόνων) Πανού Δίκωμο, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες του εξωτερικού στην ελληνική γλώσσα. Παρακαλεί όσες θα του γράψουν να του στείλουν και μία φωτογραφία τους.

Ο Τώνης Ηλία, Μακεδονίας 7, Λεμεσός, Κύπρος, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλην τον κόσμο.

Ο Γεώργιος Θεοδωρόπουλος (20 χρόνων), Σταδίου 19, Λάρνακα Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες απ' όλην τον κόσμο και κατά προτίμηση από την Ελλάδα.

Ο Άρης Δ. Γαλανός (18 χρόνων), Κλήρου, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες 16-19 χρόνων απ' όλην τον κόσμο.

Ο Γεώργιος Χριστοδούλου (20 χρόνων), Γραφείο Ταχυδρομικών Δεμάτων, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με τη νέα της Θεσσαλονίκης, που κρύβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Έντελέα».

Ο Νώντας Κωνσταντινίδης (16 χρόνων), ο Γιώργος

Παναγιωτίδης (17), ο Άρης Γαλανός (17), ο Κόκος Ζαχαριάδης (19) και Νίκος Νικολαΐδης (18 χρόνων), Παραλίμνι, Αμμόχωστου, Κύπρος, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλην τον κόσμο.

Ο Ανδρέας Μιχαήλ, Γαλήνη, Λευκωσία, Κύπρος, και ο Σταύρος Θεοδωρόπουλος, Ποταμιά, Λευκωσία, Κύπρος, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες κάτω των 18 χρόνων.

Ο Κυριάκος Κυριακίδης, οδός Αισχύλου 10, Λεμεσός, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με ρομαντικές νέες της Ελλάδας, με σκοπό την ανάπτυξη μιας αγνής φιλίας και την ανταλλαγή γραμματοσήμων και καρτών-ποστάλ.

Οσες γράφουν να προτιμήσουν την ελληνική ή αγγλική γλώσσα. Ο Andreas Kaminiadis C/o Bank of Cyprus Ltd, Nicotia Cyprus, R.O. Box 117, και ο Andreas Paschalis, για τον οποίο ισχύει η ίδια διεύθυνση, ζητούν αλληλογραφία με δύο κοπέλλες από την Ελλάδα 25-30 χρόνων, με σκοπό το γάμο.

Ο Ρογήρος Κώστα, Μέσα Γετονιά, Λεμεσός Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με την Άδρα του Παγασητικού του τεύχους 925.

Ο Ανδρέας Κωνσταντίνου, ο Τάκης Χαλαράμπους και ο Γεώργιος Λουκάς, Αμπελικού, Λευκωσία, Κύπρος, ζητούν αλληλογραφία με νέες από την Ελλάδα, κάτω των 18 χρόνων.

Ο Γρηγόρης Χρήστου (18 χρόνων) Έπισκοπή Λεμεσού, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες κατά προτίμηση από την Ελλάδα.

Ο Γιαννάκης Γεωργίου (15 χρόνων), οδός Κάτω Βαρωνίων, Επαρχία Βαρωνίας, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλην τον κόσμο.

Ο Νίκος Δημάκης, Έρμολ 118, Βαρωνία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με μορφωμένες νέες από την Ελλάδα.

Ο Γεώργιος Ταπακούδης, D.P. 412, Κρατήτρια Πύλας, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με την Κυρία που κρύβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Μαγκάλα» το ρόδο των Ινδιών.

Ο Μάικ Μιχαήλ, οδός Λαρκ

νακός 36, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με την Άδρα του Παγασητικού.

Ο Άλκας Κυριακίδης, Λαύρα, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλην την Ελλάδα.

Ο Ανδρέας Άλεξάνδρου, οδός Αμμοχώστου 48, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νεαρές Έλληνίδες απ' όλην τον κόσμο στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα. Παρακαλεί όσες θα του γράψουν να στείλουν και μία φωτογραφία τους.

Ο Γιάννης Γ. Γιάννου, 18 Πλατεία Δημητρίου, Λάρνακα, Κύπρος, (18 χρόνων), θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες απ' όλην τον κόσμο και κατά προτίμηση από την Ελλάδα.

Η Μόνικα Καλοπαϊδής, Ριχάρδου Λεοντόπουλου 4, Λάρνακα, Κύπρος, (16 χρόνων), θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους κάτω των 20 χρόνων, από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας αγνής φιλίας.

Η Μάρω Αντωνιάδου και η Έρμα Πετιδίου (17 χρόνων και οι δύο), Συνοικία Κωστή Κυριακού 4, Λευκωσία, Κύπρος, ζητούν αλληλογραφία με μορφωμένους νέους απ' όλην τον κόσμο, και κυρίως από τα ελληνικά νησιά με σκοπό το γάμο και τη μετανάστευση. Όσοι γράφουν να έσπευσαν στο γραμείο μία φωτογραφία τους.

Η Ελενίτσα Μιχαήλ (17 χρόνων), Τ.Κ. 98, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες από την Ελλάδα, με σκοπό το γάμο.

Οι ενδιαφερόμενοι άς τους δώσουν τις διελεύσεις τους από τις στήλες του περιοδικού μας.

Κυρία μορφωμένη και ευπρόσφορη, χωρίς παιδί, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες του εξωτερικού 40-50 χρόνων, με σκοπό το γάμο. Γράψτε Κα Μαρία Τσακνίτου (Διά κρυπν. Ίωάννου) Κανάρη 17, 'Ηλιούπολη, Αθήνα, Grèce.

Η Τζένη Νάση, Αίγλη 27, Άνω Κυψέλη, ζητεί αλληλογραφία με μορφωμένους νέους του εξωτερικού στην ελληνική, γαλλική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό το γάμο.

Μία νέα 15 χρόνων από την Αθήνα, που κρύβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Λευκό κρίνο», ζητεί αλληλογραφία με μαθήτες 15-17 χρόνων, από την Αθήνα, με σκοπό την ανταλλαγή φωτογραφιών ή επιστολών. Όσοι θέλουν ν' αλληλογραφήσουν μαζί της, άς δώσουν τη διεύθυνσή τους από τις στήλες αυτές.

Η Κλαϊδίνη Παπαδοπούλου, Σοφοκλέους 3, Θεσσαλονίκη, Grèce, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες του εξωτερικού με σκοπό το γάμο.

Η Ρέα Bagdatli, Miralay Nazim 14, Kadikoy, Istanbul Turkiye, μορφωμένη, ευπρόσφορη και καλής οικογενείας, θέλει ν' αλληλογραφήσει με ένα μορφωμένο άνδρα 35-45 χρόνων, οικονομικά ανεξάρτητο, έμπορο, επιστήμονα ή αξιωματικό του εμπορικού ναυτικού. Αποδέλπει σ' ένα δεσμό που πιθανόν να καταλήξει σ' γάμο.

Η Fotini Karoussou και η Eddy Papadourou, Tarlabasi Sakiz Agac No 62/4, Beyoglu, Istanbul, Turkiye, ζητούν αλληλογραφία με νέους της Ελλάδας, της Αμερικής ή του Καναδά.

Τρεις φίλες από την Αίγλη, η Violetta, η Linda και η Rita, ζητούν αλληλογραφία με νέους απ' όλην τον κόσμο άνω των 25 χρόνων στην ελληνική, γαλλική, αγγλική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό το γάμο. Η διεύθυνσή τους είναι: Rita, Poste Restante, Emad el Dine, Cairo, Egypte.

Η Rea Bagdatli, Miralay Nazim 14, Kadikoy, Istanbul Turkiye, μορφωμένη, ευπρόσφορη και καλής οικογενείας, θέλει ν' αλληλογραφήσει με ένα μορφωμένο άνδρα 35-45 χρόνων, οικονομικά ανεξάρτητο, έμπορο, επιστήμονα ή αξιωματικό του εμπορικού ναυτικού. Αποδέλπει σ' ένα δεσμό που πιθανόν να καταλήξει σ' γάμο.

Η Fotini Karoussou και η Eddy Papadourou, Tarlabasi Sakiz Agac No 62/4, Beyoglu, Istanbul, Turkiye, ζητούν αλληλογραφία με νέους της Ελλάδας, της Αμερικής ή του Καναδά.

Τρεις φίλες από την Αίγλη, η Violetta, η Linda και η Rita, ζητούν αλληλογραφία με νέους απ' όλην τον κόσμο άνω των 25 χρόνων στην ελληνική, γαλλική, αγγλική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό το γάμο. Η διεύθυνσή τους είναι: Rita, Poste Restante, Emad el Dine, Cairo, Egypte.

Η Rea Bagdatli, Miralay Nazim 14, Kadikoy, Istanbul Turkiye, μορφωμένη, ευπρόσφορη και καλής οικογενείας, θέλει ν' αλληλογραφήσει με ένα μορφωμένο άνδρα 35-45 χρόνων, οικονομικά ανεξάρτητο, έμπορο, επιστήμονα ή αξιωματικό του εμπορικού ναυτικού. Αποδέλπει σ' ένα δεσμό που πιθανόν να καταλήξει σ' γάμο.

Η Fotini Karoussou και η Eddy Papadourou, Tarlabasi Sakiz Agac No 62/4, Beyoglu, Istanbul, Turkiye, ζητούν αλληλογραφία με νέους της Ελλάδας, της Αμερικής ή του Καναδά.

Τρεις φίλες από την Αίγλη, η Violetta, η Linda και η Rita, ζητούν αλληλογραφία με νέους απ' όλην τον κόσμο άνω των 25 χρόνων στην ελληνική, γαλλική, αγγλική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό το γάμο. Η διεύθυνσή τους είναι: Rita, Poste Restante, Emad el Dine, Cairo, Egypte.

Η Rea Bagdatli, Miralay Nazim 14, Kadikoy, Istanbul Turkiye, μορφωμένη, ευπρόσφορη και καλής οικογενείας, θέλει ν' αλληλογραφήσει με ένα μορφωμένο άνδρα 35-45 χρόνων, οικονομικά ανεξάρτητο, έμπορο, επιστήμονα ή αξιωματικό του εμπορικού ναυτικού. Αποδέλπει σ' ένα δεσμό που πιθανόν να καταλήξει σ' γάμο.

Η Fotini Karoussou και η Eddy Papadourou, Tarlabasi Sakiz Agac No 62/4, Beyoglu, Istanbul, Turkiye, ζητούν αλληλογραφία με νέους της Ελλάδας, της Αμερικής ή του Καναδά.

Τρεις φίλες από την Αίγλη, η Violetta, η Linda και η Rita, ζητούν αλληλογραφία με νέους απ' όλην τον κόσμο άνω των 25 χρόνων στην ελληνική, γαλλική, αγγλική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό το γάμο. Η διεύθυνσή τους είναι: Rita, Poste Restante, Emad el Dine, Cairo, Egypte.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Μόνη στη ζωή, η Ευτυχία Κουτελάκη, οδός Γεωργίου 12, Χαλκίδα, Εύβοιας, Grèce, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες του εξωτερικού.

Δύο φίλες που κρύβονται κάτω από τα ψευδώνυμα «Σκάμπος» και «Ονειρο πλέρης» ζητούν αλληλογραφία με αξιωματικούς και πιλότους της Βασ. Αεροπορίας ή με αξιωματικούς του

στρατού. Η Κ. Α. Α., Απελπίσμενη άνοιξις, Αθήνα (27 χρόνων), θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες του εξωτερικού, κατά προτίμηση της Αμερικής, μέχρι 40 χρόνων και ευκαταστατούς με σκοπό το γάμο. Όσοι θέλουν ν' αλληλογραφήσουν μαζί της, άς δώσουν τη διεύθυνσή τους από τις στήλες του «Θησαυρού».

Η Φούλη Αμπατζίδου (18 χρόνων) Ιαδωρού 21, Καβάλα, Grèce, ζητεί αλληλογραφία με νέους απ' όλην τον κόσμο στην ελληνική ή γαλλική γλώσσα. Όσοι γράφουν, να στείλουν και μία φωτογραφία τους.

Η Πηνελόπη, θέλει να επικοινωνήσει με την Ματωμένη καρδιά του τεύχους 913 (ερωτικό Γραμματοκιβώτιο). Παρακαλεί το νεο αυτό να της δώσει το πραγματικό του ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνσή του από τις στήλες του περιοδικού μας.

Η κυρία Μαρία Σιδερόπουλου (36 χρόνων) Poste Restante, Κεντρικών, Αθήνα, Grèce, ζητεί αλληλογραφία με Έναν κύριο από 40 χρόνων και άνω, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό το γάμο.

Η Σ. Τ. Μοδίστρα, Θεσσαλονίκη, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες του εξωτερικού άνω των 30 χρόνων με σκοπό το γάμο. Η Σοφία Ν., θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλην τον κόσμο άνω των 25 χρόνων καθώς και με στρατιώτες των ενόπλων μας δυνάμεων. Η Λίλη Ε., ζητεί αλληλογραφία με ένα μορφωμένο και σοβαρό κύριο από 46 χρόνων και άνω, με σκοπό το γάμο. Οι ενδιαφερόμενοι άς τους δώσουν τις διελεύσεις τους από τις στήλες του περιοδικού μας.

Κυρία μορφωμένη και ευπρόσφορη, χωρίς παιδί, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες του εξωτερικού 40-50 χρόνων, με σκοπό το γάμο. Γράψτε Κα Μαρία Τσακνίτου (Διά κρυπν. Ίωάννου) Κανάρη 17, 'Ηλιούπολη, Αθήνα, Grèce.

Η Τζένη Νάση, Αίγλη 27, Άνω Κυψέλη, ζητεί αλληλογραφία με μορφωμένους νέους του εξωτερικού στην ελληνική, γαλλική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό το γάμο.

Μία νέα 15 χρόνων από την Αθήνα, που κρύβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Λευκό κρίνο», ζητεί αλληλογραφία με μαθήτες 15-17 χρόνων, από την Αθήνα, με σκοπό την ανταλλαγή φωτογραφιών ή επιστολών. Όσοι θέλουν ν' αλληλογραφήσουν μαζί της, άς δώσουν τη διεύθυνσή τους από τις στήλες αυτές.

Η Κλαϊδίνη Παπαδοπούλου, Σοφοκλέους 3, Θεσσαλονίκη, Grèce, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες του εξωτερικού με σκοπό το γάμο.

Η Ρέα Bagdatli, Miralay Nazim 14, Kadikoy, Istanbul Turkiye, μορφωμένη, ευπρόσφορη και καλής οικογενείας, θέλει ν' αλληλογραφήσει με ένα μορφωμένο άνδρα 35-45 χρόνων, οικονομικά ανεξάρτητο, έμπορο, επιστήμονα ή αξιωματικό του εμπορικού ναυτικού. Αποδέλπει σ' ένα δεσμό που πιθανόν να καταλήξει σ' γάμο.

Η Fotini Karoussou και η Eddy Papadourou, Tarlabasi Sakiz Agac No 62/4, Beyoglu, Istanbul, Turkiye, ζητούν αλληλογραφία με νέους της Ελλάδας, της Αμερικής ή του Καναδά.

Τρεις φίλες από την Αίγλη, η Violetta, η Linda και η Rita, ζητούν αλληλογραφία με νέους απ' όλην τον κόσμο άνω των 25 χρόνων στην ελληνική, γαλλική, αγγλική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό το γάμο. Η διεύθυνσή τους είναι: Rita, Poste Restante, Emad el Dine, Cairo, Egypte.

Η Rea Bagdatli, Miralay Nazim 14, Kadikoy, Istanbul Turkiye, μορφωμένη, ευπρόσφορη και καλής οικογενείας, θέλει ν' αλληλογραφήσει με ένα μορφωμένο άνδρα 35-45 χρόνων, οικονομικά ανεξάρτητο, έμπορο, επιστήμονα ή αξιωματικό του εμπορικού ναυτικού. Αποδέλπει σ' ένα δεσμό που πιθανόν να καταλήξει σ' γάμο.

Η Fotini Karoussou και η Eddy Papadourou, Tarlabasi Sakiz Agac No 62/4, Beyoglu, Istanbul, Turkiye, ζητούν αλληλογραφία με νέους της Ελλάδας, της Αμερικής ή του Καναδά.

Τρεις φίλες από την Αίγλη, η Violetta, η Linda και η Rita, ζητούν αλληλογραφία με νέους απ' όλην τον κόσμο άνω των 25 χρόνων στην ελληνική, γαλλική, αγγλική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό το γάμο. Η διεύθυνσή τους είναι: Rita, Poste Restante, Emad el Dine, Cairo, Egypte.

Η Rea Bagdatli, Miralay Nazim 14, Kadikoy, Istanbul Turkiye, μορφωμένη, ευπρόσφορη και καλής οικογενείας, θέλει ν' αλληλογραφήσει με ένα μορφωμένο άνδρα 35-45 χρόνων, οικονομικά ανεξάρτητο, έμπορο, επιστήμονα ή αξιωματικό του εμπορικού ναυτικού. Αποδέλπει σ' ένα δεσμό που πιθανόν να καταλήξει σ' γάμο.

Η Fotini Karoussou και η Eddy Papadourou, Tarlabasi Sakiz Agac No 62/4, Beyoglu, Istanbul, Turkiye, ζητούν αλληλογραφία με νέους της Ελλάδας, της Αμερικής ή του Καναδά.

Τρεις φίλες από την Αίγλη, η Violetta, η Linda και η Rita, ζητούν αλληλογραφία με νέους απ' όλην τον κόσμο άνω των 25 χρόνων στην ελληνική, γαλλική, αγγλική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό το γάμο. Η διεύθυνσή τους είναι: Rita, Poste Restante, Emad el Dine, Cairo, Egypte.

Η Rea Bagdatli, Miralay Nazim 14, Kadikoy, Istanbul Turkiye, μορφωμένη, ευπρόσφορη και καλής οικογενείας, θέλει ν' αλληλογραφήσει με ένα μορφωμένο άνδρα 35-45 χρόνων, οικονομικά ανεξάρτητο, έμπορο, επιστήμονα ή αξιωματικό του εμπορικού ναυτικού. Αποδέλπει σ' ένα δεσμό που πιθανόν να καταλήξει σ' γάμο.

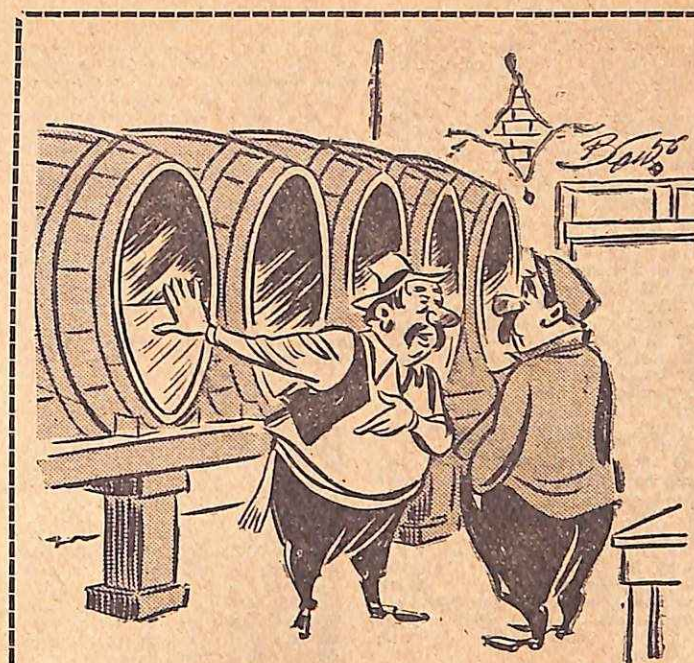
Η Fotini Karoussou και η Eddy Papadourou, Tarlabasi Sakiz Agac No 62/4, Beyoglu, Istanbul, Turkiye, ζητούν αλληλογραφία με νέους της Ελλάδας, της Αμερικής ή του Καναδά.

Τρεις φίλες από την Αίγλη, η Violetta, η Linda και η Rita, ζητούν αλληλογραφία με νέους απ' όλην τον κόσμο άνω των 25 χρόνων στην ελληνική, γαλλική, αγγλική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό το γάμο. Η διεύθυνσή τους είναι: Rita, Poste Restante, Emad el Dine, Cairo, Egypte.

Η Rea Bagdatli, Miralay Nazim 14, Kadikoy, Istanbul Turkiye, μορφωμένη, ευπρόσφορη και καλής οικογενείας, θέλει ν' αλληλογραφήσει με ένα μορφωμένο άνδρα 35-45 χρόνων, οικονομικά ανεξάρτητο, έμπορο, επιστήμονα ή αξιωματικό του εμπορικού ναυτικού. Αποδέλπει σ' ένα δεσμό που πιθανόν να καταλήξει σ' γάμο.

Η Fotini Karoussou και η Eddy Papadourou, Tarlabasi Sakiz Agac No 62/4, Beyoglu, Istanbul, Turkiye, ζητούν αλληλογραφία με νέους της Ελλάδας, της Αμερικής ή του Καναδά.

Τρεις φίλες από την Αίγλη, η Violetta, η Linda και η Rita, ζητούν αλληλογραφία με νέους απ' όλην τον κόσμο άνω των 25 χρόνων στην ελληνική, γαλλική, αγγλική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό το γάμο. Η διεύθυνσή τους είναι: Rita, Poste Restante, Emad el Dine, Cairo, Egypte.

Με τα κρυστάλλινα αυτά παπάκια που έφευρε ο ταβερνιάρης, μπορεί να κατατοπίζεται ο πάσα ένας πελάτης που θα σταματήσει!

(Του Β. Χριστοδούλου)

πελοκήπους, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έναν κύριο από 40 χρόνων και άνω, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό το γάμο. Η Σοφία Ν., θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλην τον κόσμο άνω των 25 χρόνων καθώς και με στρατιώτες των ενόπλων μας δυνάμεων. Η Λίλη Ε., ζητεί αλληλογραφία με ένα μορφωμένο και σοβαρό κύριο από 46 χρόνων και άνω, με σκοπό το γάμο. Οι ενδιαφερόμενοι άς τους δώσουν τις διελεύσεις τους από τις στήλες του περιοδικού μας.

Κυρία μορφωμένη και ευπρόσφορη, χωρίς παιδί, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες του εξωτερικού 40-50 χρόνων, με σκοπό το γάμο. Γράψτε Κα Μαρία Τσακνίτου (Διά κρυπν. Ίωάννου) Κανάρη 17, 'Ηλιούπολη, Αθήνα, Grèce.

Η Τζένη Νάση, Αίγλη 27, Άνω Κυψέλη, ζητεί αλληλογραφία με μορφωμένους νέους του εξωτερικού στην ελληνική, γαλλική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό το γάμο.

Μία νέα 15 χρόνων από την Αθήνα, που κρύβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Λευκό κρίνο», ζητεί αλληλογραφία με μαθήτες 15-17 χρόνων, από την Αθήνα, με σκοπό την ανταλλαγή φωτογραφιών ή επιστολών. Όσοι θέλουν ν' αλληλογραφήσουν μαζί της, άς δώσουν τη διεύθυνσή τους από τις στήλες αυτές.

Η Κλαϊδίνη Παπαδοπούλου, Σοφοκλέους 3, Θεσσαλονίκη, Grèce, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες του εξωτερικού με σκοπό το γάμο.

Η Ρέα Bagdatli, Miralay Nazim 14, Kadikoy, Istanbul Turkiye, μορφωμένη, ευπρόσφορη και καλής οικογενείας, θέλει ν' αλληλογραφήσει με ένα μορφωμένο άνδρα 35-45 χρόνων, οικονομικά ανεξάρτητο, έμπορο, επιστήμονα ή αξιωματικό του εμπορικού ναυτικού. Αποδέλπει σ' ένα δεσμό που πιθανόν να καταλήξει σ' γάμο.

Η Fotini Karoussou και η Eddy Papadourou, Tarlabasi Sakiz Agac No 62/4, Beyoglu, Istanbul, Turkiye, ζητούν αλληλογραφία με νέους της Ελλάδας, της Αμερικής ή του Καναδά.

Τρεις φίλες από την Αίγλη, η Violetta, η Linda και η Rita, ζητούν αλληλογραφία με νέους απ' όλην τον κόσμο άνω των 25 χρόνων στην ελληνική, γαλλική, αγγλική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό το γάμο. Η διεύθυνσή τους είναι: Rita, Poste Restante, Emad el Dine, Cairo, Egypte.

Η Rea Bagdatli, Miralay Nazim 14, Kadikoy, Istanbul Turkiye, μορφωμένη, ευπρόσφορη και καλής οικογενείας, θέλει ν' αλληλογραφήσει με ένα μορφωμένο άνδρα 35-45 χρόνων, οικονομικά ανεξάρτητο, έμπορο, επιστήμονα ή αξιωματικό του εμπορικού ναυτικού. Αποδέλπει σ' ένα δεσμό που πιθανόν να καταλήξει σ' γάμο.

Η Fotini Karoussou και η Eddy Papadourou, Tarlabasi Sakiz Agac No 62/4, Beyoglu, Istanbul, Turkiye, ζητούν αλληλογραφία με νέους της Ελλάδας, της Αμερικής ή του Καναδά.

Τρεις φίλες από την Αίγλη, η Violetta, η Linda και η Rita, ζητούν αλληλογραφία με νέους απ' όλην τον κόσμο άνω των 25 χρόνων στην ελληνική, γαλλική, αγγλική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό το γάμο. Η διεύθυνσή τους είναι: Rita, Poste Restante, Emad el Dine, Cairo, Egypte.

Η Rea Bagdatli, Miralay Nazim 14, Kadikoy, Istanbul Turkiye, μορφωμένη, ευπρόσφορη και καλής οικογενείας, θέλει ν' αλληλογραφήσει με ένα μορφωμένο άνδρα 35-45 χρόνων, οικονομικά ανεξάρτητο, έμπορο, επιστήμονα ή αξιωματικό του εμπορικού ναυτικού. Αποδέλπει σ' ένα δεσμό που πιθανόν να καταλήξει σ' γάμο.

Η Fotini Karoussou και η Eddy Papadourou, Tarlabasi Sakiz Agac No 62/4, Beyoglu, Istanbul, Turkiye, ζητούν αλληλογραφία με νέους της Ελλάδας, της Αμερικής ή του Καναδά.

Τρεις φίλες από την Αίγλη, η Violetta, η Linda και η Rita, ζητούν αλληλογραφία με νέους απ' όλην τον κόσμο άνω των 25 χρόνων στην ελληνική, γαλλική, αγγλική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό το γάμο. Η διεύθυνσή τους είναι: Rita, Poste Restante, Emad el Dine, Cairo, Egypte.

Η Rea Bagdatli, Miralay Nazim 14, Kadikoy, Istanbul Turkiye, μορφωμένη, ευπρόσφορη και καλής οικογενείας, θέλει ν' αλληλογραφήσει με ένα μορφωμένο άνδρα 35-45 χρόνων, οικονομικά ανεξάρτητο, έμπορο, επιστήμονα ή αξιωματικό του εμπορικού ναυτικού. Αποδέλπει σ' ένα δεσμό που πιθανόν να καταλήξει σ' γάμο.

Η Fotini Karoussou και η Eddy Papadourou, Tarlabasi Sakiz Agac No 62/4, Beyoglu, Istanbul, Turkiye, ζητούν αλληλογραφία με νέους της Ελλάδας, της Αμερικής ή του Καναδά.

φία με νέους απ' όλην τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα.

Η Μαίρη Γκαγκούρη (χίρα 33 χρόνων), Καρμπολά 7, Θεσσαλονίκη, Grèce, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες του εξωτερικού άνω των 40 χρόνων.

Η Άννα Στεργίου και η Έλευθερία Ευραφίδου (17 χρόνων και οι δύο), Νέα Αμισός 1, Δράμα, Grèce, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες και νέους του εξωτερικού στην ελληνική, γαλλική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματοσήμων και καρτών-ποστάλ.

Η Μαθητριά Linda ή όρθονούλα Μ. Π., ζητεί αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού και κατά προτίμηση του Καναδά ή του Ην. Πολιτειών. Δύο φίλες ή Μπριζίτ Μπαρντ και τα «Ονειροπόλα μάτια», ζητούν αλληλογραφία με μορφωμένους νέους του εξωτερικού 20-30 περίπου χρόνων. Όσοι θέλουν, να στείλουν αλληλογραφία μαζί τους, άς δώσουν τη διεύθυνσή τους από τις στήλες μας αυτές.

Η κυρία Ιωάννα Γιαννοπούλου, Αφροδίτης 10, Βέρροια Μακεδον

Κυρίες μου και Δεσποινίδες μου

Θέλετε να σώσετε την επιδερμίδα σας; Μεταχειρίζεστε μόρον την παγκόσμια φήμη Παριζιάνικη Πούδρα «ΡΟΜΠΕΙΑ» του οίκου L. T. RIVER της Γαλλίας. Θα έχετε δέρμα δελουδίνου και το άρωμά της θα μεθά τον αέρα σας, τον μνηστήρα σας, τον φίλον σας.

Θέλετε και σεις να νοιώσετε την ίδια απόλαυση;

Συστήσατε στον σύντροφό σας να φορή και αυτός «ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΡΟΜΠΕΙΑ» ή ΜΠΡΙΓΙΟΛΑ «ΡΟΜΠΕΙΑ».

Την Πούδρα «ΡΟΜΠΕΙΑ» θα την βρείτε παντού σε έννεα χρωματισμούς και με δέκα (10) βραχμάς το κουτί.

ΠΡΟΣΟΧΗ Μην αγοράζετε Πούδρα «ΡΟΜΠΕΙΑ» χωρίς την επιγραφή «NEON» που πρέπει να υπάρχει πίσω από κάθε κουτί.

ΠΟΜΠΕΙΑ

ΠΟΥΔΡΑ - ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ
καλλυντικά της μεγάλης αρωματοποιίας
RIVER - PARIS

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΛΤΣΟΥΝΙ. ΔΟΥ - ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται καθ' ἐκάστην 5-7
Ὁδουσεὺς Ἀνδρουτσίου 8
ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Ἡλεκτρικὸς Σταθμὸς

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

Δάφνη

Βραβείον τηλεπαθείας μακράς
ἀποστάσεως, τῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν
Ἑρευνῶν, Ὁδὸς Κυψέλης
34B, Ὁδὸς ἐπισκέψεως 9-1 καὶ
4-6½. Τηλ. 812-278.

ΟΜΟΡΦΙΑ ἀπαστρά- πτουσα με πραγματικὴ ἀναγέννηση τοῦ δερμο- τος χάρις στὰ μοναδικὰ ἐκχυλίσματα

PLACENTA MONON ITO ESTHETIQUE MODERNE Mre KASTRIOTIS

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 6 (ΚΟΔΡΑΚΙ) ΤΗΛ. 612.910

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ ΙΑΤΡΟΣ

Γυναικολόγος. Μαιευτὴρ Δέχεται 9-12
καὶ 5-7 ὥς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Χαλκιδεύη 113, Τηλ. 613-610.

Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμον,
στὴν ἑλληνικὴ, ἀγγλικὴ ἢ γερμανικὴ
γλῶσσα, με σκοπὸ τὸ γάμο.
Ὅποια θὰ τοῦ γράψῃ νὰ στείλῃ
καὶ μὴ φωτογραφία της.

Ὁ E. M. P. οὐ εἰ P. οὐ λ. a. r. a. s
(22 χρόνων) καὶ ὁ George Roukonnakis (20) S/S Stavros C/o
Rethimnis Kulukundis 1/2, Bury St.
Holland House, London E.C. 3, Eng-
land, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν
με Ἑλληνίδες τῶν Ἀθηνῶν, 17-19
χρόνων.

Ὁ Takis Bouras (20
χρόνων) 22 Gray Court, Adelaide,
S. Australia, θέλει ν' ἀλληλογρα-
φήσῃ με Ἑλληνίδες 16-21 χρό-
νων. Τίς παρακαλεῖ νὰ ἐσωκλείσουν
στὸ γράμμα μὴ φωτογραφία τους.

Ὁ Grigorios Talika-
dis καὶ ὁ Spyros Lambouras, Sier-
sdorf Ur, I'ulisch, Heim 1, Germa-
nia, ζητοῦν ἀλληλογραφία με Ἑλ-
ληνίδες 18-25 χρόνων, με σκοπὸ
τὸ γάμο. Ἀποστολὴ φωτογραφίας
ἀπαραιτήτως.

Ὁ Manios Margaritis,
Ocean Salt, Price, S. Australia, θέλει
ἀλληλογραφία με νέες καὶ νέους
τῆς Μακεδονίας, ποὺ ν' ἀγαποῦν τὸ
ποδόσφαιρο.

Ὁ Jerry Versteoouris,
Granby St. 102, Toronto, Ont. Ca-
nada, (22 χρόνων), θέλει ν' ἀλλη-
λογραφήσῃ με νέες ἀπ' ὅλον τὸν
κόσμον, κάτω τῶν 20 χρόνων στὴν
ἑλληνικὴ, γαλλικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.

Ὁ Petros Deligiorgis (29 χρόνων), ὁ Thomas Theo-
doris (25) καὶ ὁ Emmanuel Zervos
(32) Rue de Bray 101, Maurange,
Belgique, ζητοῦν ἀλληλογραφία με
ἁπλοῦς συμπαιριωτισσέες τους
στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα.

Δυὸ φίλοι, ὁ Bill Charita-
kis (21 χρόνων) καὶ ὁ Michael Ar-
kouzis (21) S/S Eptanissos, C/o
Stathatos Ltd, 51 Bishopsgate St.
London E.C. 2, England, ζητοῦν ἀλ-
ληλογραφία με νέες 16-20 χρόνων
στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα.
Παρακαλοῦν ὅσες τὸς γράψουν νὰ
ἐσωκλείσουν στὸ γράμμα καὶ μὴ
φωτογραφία τους.

Ὁ Nicolas Vardakis
(25 χρόνων), Rue Lavaniste, Voie
No 89, Vottem, Liège, Belgique, ζη-
τεῖ ἀλληλογραφία με Ἑλληνίδες
ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, 24 χρόνων καὶ
κάτω, με σκοπὸ τὸ γάμο.

Ὁ C. οὐ P. οὐ λ. a. s (29 χρό-
νων) καὶ ὁ George Medas (19), 15
Marsden Str., Boorowa, N.S.W., Au-
stralia, ζητοῦν ἀλληλογραφία με
Ἑλληνίδες, ὁ C. οὐ λ. a. s (40) καὶ ὁ
Siméon Kokinos (42), Rue des Char-
bonnages 169, Chatelineau, Belgique,
ζητοῦν ἀλληλογραφία με Ἑλληνί-
δες χῆρες κάτω τῶν 35 χρόνων, με
σκοπὸ τὸ γάμο.

Ὁ Jean Karoulias (28
χρόνων) Rue des Charbonnages 63,
Chatelineau, Belgique, θέλει ν' ἀλ-
ληλογραφήσῃ με νεαρές Ἑλληνί-
δες, με σκοπὸ τὸ γάμο.

Τρεῖς φίλοι ἐγκατεστημένοι στὴν
Αὐστράλια ὁ Jim Theohar-
akis (24 χρόνων), ὁ Peter An-
driopoulos (22) καὶ ὁ Jim Kollias
(27) 122 Riley Str. East Sydney N.
S.W., Australia, καλῶς ἐγκατεστη-
μένοι στὴν Αὐστράλια, ζητοῦν ἀλλη-
λογραφία με Ἑλληνοπούλες 20-
24 χρόνων, με σκοπὸ τὸ γάμο.

Τὴν ἴδια ἐπιθυμία ἔχει καὶ ὁ Ge-
orge Vassos (26 χρόνων) 132
Riley Str. East Sydney, Australia.

Ὁ Angelos Roullis καὶ ὁ Basile Milonas, Hmdersuoy W.
81, Eidsen Belgie, καλῶς ἐγκατε-
στημένοι στὸ Βέλγιο, ζητοῦν ἀλλη-
λογραφία με Ἑλληνίδες με σκοπὸ
τὸ γάμο.

Ὁ John Nicolaou καὶ ὁ Tassos Katsoulakis, S/S Jonanep,
Seacrest Ship, Co, 11 Broadway, New
York, N.Y. 4, U.S.A., ζητοῦν ἀλ-
ληλογραφία με νέες ἀπ' ὅλον τὸν
κόσμον 18-20 χρόνων. Ὅσες θὰ
τοῦς γράψουν, παρακαλοῦνται νὰ
ἐσωκλείσουν στὸ γράμμα μὴ φω-
τογραφία τους.

Ὁ Constantinos Spi-
riou (19 χρόνων), Yesilkoy,
Orhan Gazi Cad No 9, Istanbul, Tur-
kiye, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ με
νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμον.

Ὁ George Barfio καὶ ὁ Christ
HePin (20 χρόνων) 32 Chad-
stone Ave, Wollongong, N.S.W., Au-

stralia, ζητοῦν ἀλληλογραφία με
νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμον, στὴν ἑλ-
ληνικὴ, ἀγγλικὴ ἢ ἰταλικὴ γλῶσ-
σα, με σκοπὸ τὸ γάμο. Ὅσες θὰ
τοῦς γράψουν, νὰ ἐσωκλείσουν στὸ
γράμμα μὴ φωτογραφία τους.

Ὁ George Venolios
(26 χρόνων) καὶ ὁ John Athanas-
sios (20 χρόνων) 5 St. Ursule,
Apt. 4, Quebec, P.Q. Canada, ἐπι-
θυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν με
Ἑλληνίδες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ μηχανικός C. οὐ λ. a. s (21)
nos Nicolaïdis S/S George
C/o Papadakis Ltd, 44/46 Leaden-
hall, London E.C. 3, England, θέλει
ν' ἀλληλογραφήσῃ με νεαρές Ἑλ-
ληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμον.

Ὁ Anastasios A. Zer-
vos, Coffee Cup, Restaurant, 11-
13 Pacific Highway, North Sydney,
N.S.W., Australia, ζητεῖ ἀλληλο-
γραφία με νέες 18-21 χρόνων, με
σκοπὸ τὸ γάμο. Τίς προτιμᾷ μελα-
χροινές με μαύρα μάτια καὶ με
μετρία μόρφωση. Ὁ ἴδιος εἶναι 22
χρόνων, βρίσκεται στὴν Αὐστράλια
ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια καὶ ἐξέρε ἑλ-
ληνικὰ, ἀγγλικά καὶ ἰταλικά.

Τρεῖς φίλοι, ὁ Mike Deme-
trides, ὁ Tonis Pavlou καὶ ὁ
Glafkos Angelides, 59 Manika Road,
Salisbury, S. Rhodesia, ζητοῦν ἀλ-
ληλογραφία με Ἑλληνίδες ἀπ' ὅ-
λον τὸν κόσμον 17-21 χρόνων καὶ
παρακαλοῦν ὅσες θὰ τοῦς γράψουν
νὰ ἐσωκλείσουν στὸ γράμμα μὴ
φωτογραφία τους.

Ὁ Panayiotis Para-
dopoulos (22 χρόνων) Unan-
derra Hostel No 2, N.S.W., Austr-
alia, ζητεῖ ἀλληλογραφία με μὴ
Ἑλληνίδες 17-19 χρόνων, με κα-
λὸ καὶ θηϊκὸ σκοπὸ.

Ὁ Konstantin Muzas,
Kadikoy, Yagurtcu Park, Yokusu
97, Istanbul, Turkiye, ζητεῖ ἀλλη-
λογραφία με νέες ἀπ' ὅλον τὸν
κόσμον καὶ κυρίως ἀπὸ τὴν Ἑλλά-
δα καὶ τὴν Ἀμερικὴ, στὴν ἑλλ-
ληνικὴ, ἀγγλικὴ ἢ γαλλικὴ γλῶσσα,
με σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμμα-
τοσύμην καὶ κάρτ - ποστάλ, ἀλλὰ
καὶ τὴ δημιουργία μιᾶς ἀγνῆς φι-
λίας.

Ὁ Andreas Alexan-
drou, Hollywood, Cafe, Wellington,
N.S.W., Australia, ἐγκατεστημένος
στὴν Αὐστράλια ἀπὸ 5ετίας, θέ-
λει ν' ἀλληλογραφήσῃ με μὴ Ἑλ-
ληνίδες, με τὸ σκοπὸ νὰ τὴν κἀν
γυναικά του. Ὁ ἴδιος κατὰ γένος
ἀπὸ τὴν Κύπρον.

Ὁ Nicolas Diaman-
doulis, Rue Tatwic 110, Alexan-
die, Egypte, καὶ ὁ Spyros Stavrass,
γιὰ τὸν ὁποῖο ἰσχύει ἡ ἴδια διεύ-
θυνσις, 16 χρόνων καὶ οἱ δυὸ, ζη-
τοῦν ἀλληλογραφία με νέες τῆς
Ἑλλάδος κάτω τῶν 17 χρόνων.

Ὁ Vlasios Pirilas, 34
Gwynne Av. Toronto, Ont. Canada,
θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ με νέες
κάτω τῶν 25 χρόνων, ἀπὸ τὴν
Ἑλλάδα, τὴν Ἀμερικὴ καὶ τὴν
Κύπρον.

Ὁ Christos Bacolas,
5 Eucalyptus St. Richmond, Vict.
Australia, θέλει ν' ἀλληλογραφή-
σῃ με μὴ φτωχὰ Ἑλληνίδες 18-24
χρόνων, ὅπως 1,60-1,70, με ὠ-
ρατὸ πρόσωπον, με σκοπὸ τὸ γάμο.
Ὅποια τοῦ γράψῃ νὰ στείλῃ καὶ
μὴ φωτογραφία της.

Ὁ George C/o Peter Tsar-
dakas, 1484 St. Nicholas Av. Ap.
19, New York N.Y. U.S.A., θέλει
ν' ἀλληλογραφήσῃ με τὴν μελα-
χροινὴ Ἀντιζέλα Μ., τοῦ τεύ-
χους 905. Με τὴν ἴδια θέλει ν' ἀλ-
ληλογραφήσῃ καὶ ὁ George
Dialkopoulos, Chief Engineer,
S/S Jonanep, Seacrest Shipping Co.
Inc., 11 Broadway N. Y. 4, New
York, U.S.A.

Ὁ Andreas Kyriotis
(28 χρόνων), Sec Ridge Hostel Mor-
well, Vic. Australia, ζητεῖ ἀλληλο-
γραφία με νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα,
με σκοπὸ τὸ γάμο.

Ὁ Petros Petridis (19
χρόνων), Elmadağ Kiftade Sok. No
43/1, Istanbul, Turkiye, ζητεῖ ἀλ-
ληλογραφία με μὴ νέα ἀπὸ τὴν
Ἑλλάδα κάτω τῶν 20 χρόνων.

Ὁ Kios G. Girard Alexan-
drou, S.S. Giov. e Paolo, 6664A, Venezia,
Italia, εὐκατάστατος, ζητεῖ ἀλλη-
λογραφία στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἰταλικὴ
γλῶσσα, με νέες καὶ νέους, ποὺ νὰ
εἶναι ἀνεξαρτητοὶ οἰκονομικῶς, νὰ
ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸ θέατρο καὶ
τὸν κινηματογράφον καὶ νὰ ἐπιθυ-
μοῦν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν ὠραία
Ἑλλάδα.

Ὁ Vassilios Vasilias-
dis (26 χρόνων), ὁ Dimitrios Na-
tsios (25), ὁ George Amakopoulos
(28), ὁ Menelaos Critos (27), ὁ
Michail Lemonis (13) καὶ ὁ Ioakim
Papadimitriou (22) E.W.S. Dept.
Modbury, S. Australia, ζητοῦν ἀλ-
ληλογραφία με Ἑλληνοπούλες κα-
τῶ τῶν 25 χρόνων, με σκοπὸ τὸ
γάμο.

Ὁ Farouk Fakahani,
National Petroleum Co. Of Egypt,
Rue Mohamed Bey Farid No 155,
Abu Rudeis, Cairo, Egypte, ζητεῖ ἀλ-
ληλογραφία με νέες τῆς Ἑλλάδος,
στὴν ἀγγλικὴ ἢ γαλλικὴ γλῶσσα.

Τρεῖς φίλοι, ὁ George Fou-
komas (20 χρόνων), ὁ Argyrios
Hadjinakis (20) καὶ ὁ Panayotis A-
nastopoulos (26), ζητοῦν ἀλλη-
λογραφία με νέες ἀπ' ὅλον τὸν
κόσμον στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα. Ἡ δι-
εὐθυνσις τους εἶναι: S/S Effie, C/o
Southern Star Shipping Co, 29 Bro-
adway, New York 4, N.Y. U.S.A.

Δυὸ φίλοι, ὁ Tassos Lattos
καὶ ὁ Ch. Stenatos, TJS Kyanos,
Southern Steamships, London Ltd, 3
London Wall Buildings, London E.C.
3, England, ζητοῦν ἀλληλογραφία
με Ἑλληνίδες μοναχοκόρες ἀνω
τῶν 20 χρόνων.

Ὁ Kymon Saginos, 18
Ocean St. Reidtown, Via Corrimel N.
S.W., Australia, νέος μορφωμένος
καὶ καλὰ ἀποκαταστημένος, θέλει
ν' ἀλληλογραφήσῃ με Ἑλληνίδες
ἀπ' ὅλον τὸν κόσμον καὶ κυρίως ἀ-
πὸ τὴν Ἑλλάδα, νοικοκυρές καὶ
μορφωμένες, με σκοπὸ τὸ γάμο.
Παρακαλοῦνται ἐκεῖνες ποὺ θὰ τοῦ
γράψουν νὰ ἐσωκλείσουν στὸ
γράμμα μὴ φωτογραφία τους.

Ὁ Arthur B. Costa,
1511 University Ave. Charlottesville,
Va, U.S.A., θέλει ν' ἀλληλογραφή-
σῃ με δεσποινίδες 18-24 χρόνων
ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικόν.
Ὁ ἴδιος εἶναι 22 χρόνων καὶ μόνι-
μως ἐγκατεστημένος στὴν Η.Π.Α.
Δυὸ ὑποπλοίαρχοι, Ἑλληνοαμε-
ρικανοὶ 25 χρόνων, ὁ Mak Ni-
xon καὶ ὁ John Douglas,

στὰς 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 9

Έχοντας ανάμεσά τους τον γερουσιαστή Λέμαν, που τους βοήθησε, ο Πέι Λι και η Βάγκ Γκρέης ξανακυτταίζουν ο ένας τον άλλο, έπειτα από δέκα ολόκληρα χρόνια χωρισμού.

ΕΦΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΦΟΡΑΓΙΔΑ!

Η κωμικοτραγική οδύσσεια της Κινέζας Βάγκ Γκρέης Λι

Με καθυστέρηση, ούτε λίγο ούτε πολύ... δέκα ολόκληρων ετών, άρχισε, τον περασμένο μήνα, η συζυγική ζωή του Πέι Λι και της Βάγκ Γκρέης Λι, ενός κοινού Κινέζου και μιας χαριτωμένης Κινέζας, που είχαν κάνει τους γάμους τους, στην Σαγκάη, στις 10 Αυγούστου 1945!

Το πώς τα κατάφεραν... να αργήσουν τόσο πολύ, είναι μία παράξενη ιστορία, δραματική για τους ίδιους κι' ελαφρώς κωμική για τους άλλους που την ακούουν, και που δε θα μπορούσε να συμβεί σε καμμιαν άλλη εποχή, παρά μόνο στην εποχή μας. Γιατί ο Πέι Λι και η ώραία Βάγκ Γκρέης ήταν τα θύματα της σχολαστικής γραφειοκρατίας, που ποτέ στην ιστορία της ανθρωπότητας δεν γνώρισε τέτοια άνησιση, όση στον αιώνα του ατόμου και του ραντάρ!

Η Βάγκ Γκρέης ήταν δεκαοκτώ ετών, όταν γνώρισε, στη βιβλιοθήκη του πανεπιστημίου της Σαγκάης, την άνοιξη του 1944, τον σπουδαστή Πέι Λι. Το φλογερό ειδύλλιο, που γεννήθηκε ανάμεσα τους, κατέληξε, δυο χρόνια αργότερα, στο γάμο τους, που υπήρξε ένα κομικό γεγονός, γιατί οι νεόνυμφοι ανήκαν σε δυο από τις καλύτερες οικογένειες της κινέζικης μεγαλοπώλεως. Ο Πέι Λι, που είχε στο μεταξύ τελειώσει τις σπουδές του στη Σαγκάη, έφυγε, αμέσως μετά τον μήνα του μέλιτος, για τις "Ηνωμένες Πολιτείες", για να συμπληρώσει τις σπουδές του.

Η διαδικασία αυτή — λογαριάζαν οι δυο σύζυγοι — δεν θα απαιτούσε περισσότερο από ένα χρόνο. Έπειτα θα ξαναρχίζαν μαζί την ευτυχισμένη ζωή τους. Αλλά τα πράγματα έμελλε να γίνουν εντελώς διαφορετικά. Στην Κίνα, έλασε ο εμφύλιος πόλεμος. Ο Πέι Λι άναγκάστηκε ν' ανασταλά τον γυρισμό του. Έλπιζε πως η ανάσπαση αυτή θα ήταν για πολύ λίγο, η εξέλιξη, όμως, του πολέμου διάψευσε τις προσδοκίες του.

Ο Μάο Τσέ Τσούνγκ, συνεχίζοντας την προέλαση του προς τα νότια, πηλαιοσε στη Σαγκάη, και η οικογένεια της Βάγκ Γκρέης, που άνηκε στο ανείθετο πολιτικό στρατόπεδο, αναγκάστηκε να καταφύγει στην αγχληκή κτήση του Χόγκ Κόγκ. Λίγο καιρό αργότερα, ολόκληρωνόνταν η κατάκτηση της Κίνας από τον κομμουνιστικό στρατό.

Η Βάγκ Γκρέης είχε χάσει πια κάθε έλπιδα να επιστρέψει σύντομα στη χώρα της. Πίστευε, όμως, πως έπρεπε να ήταν ευκολότερο από το να συ-

ναντήση τον σύζυγό της στις "Ηνωμένες Πολιτείες και να εγκατασταθεί εκεί μαζί του. Δεν είναι — σκέφτηκε — παρά ύποπτοι μιάς σφραγίδας στο διαβατήριό μου! Χωρίς να φαντάζεται πως το κυνηγό το ατύχη της σφραγίδας έμελλε να κρατήσει έφτα ολόκληρα χρόνια!

Η πρώτη ύποψία πως δεν θα τα κατάφεραν, ίσως, τόσο εύκολα, της γεννήθηκε το πρωινό εκείνο του 1949, που παρουσιάστηκε στον "Αμερικανό" πρόξενο στο Χόγκ Κόγκ. Ο πρόξενος δείχτηκε διαχυτικός μαζί της, την γέμισε φιλοφρονήσεις, την διαβεβαίωσε πως θα έκανε το παν για να την εξυπηρετήσει... Αλλά δεν της έδωσε καμμία θετική υπόσχεση!

Η ιστορία αυτή των επισκέψεων και της ανταλλαγής φιλοφρονήσεων επανέληφτε αρκετές φορές, χωρίς ποτέ να καταλήγει σε αποτέλεσμα.

Τέλος, μιά μέρα, ο πρόξενος την δέχτηκε αστραφύοντας από ικανοποίηση. «Μπορώ — της ανήγγειλε — να σας χορηγήσω τουριστικό διαβατήριο!»

Αλλά, ενώ η Βάγκ Γκρέης έτοιμαζόταν να τον ευχαριστήσει συγκινημένη, πρόσθεσε:

«Με τη διαφορά πως το διαβατήριο αυτό δε πρόκειται να σας χρησιμεύσει σε τίποτα! Γιατί οι άρχες μεταναστεύσεως θα φοβηθούν πως, αφού έχετε εκεί τον άντρα σας, δεν θα θελήσετε να ξαναφύγετε, και θα σας απαγορεύσουν να αποβιβασθείτε στο αμερικανικό έδαφος».

Απελπισμένη από την πλευρά αυτή, η Βάγκ Γκρέης τηλεγράφησε στον άντρα της, ικετεύοντάς τον να έρθει εκείνος κοντά της στο Χόγκ Κόγκ.

Καινούργια, ωστόσο, άπογοήτευσι τους περίμενε. Στο βρετανικό προξενείο της Νέας Υόρκης, ο Πέι Λι συνάντησε ανεξέλεγκτη άρνηση να του χορηγήσει διαβατήριο για το Χόγκ Κόγκ.

«Δυστυχώς — του είπαν — κατάρχεται από τη Σαγκάη και υπάρχει απόφαση να μην δεχτούμε άλλους Κινέζους πρόσφυγες...»

«Δεν μπορεί να γίνει τίποτα όσο βρίσκεται στην Ασία — της διαβεβαίωσε ο Πέι Λι στην γυναικά του. Προσπάθησε να πάει στην Εύρωπη. Από εκεί, θα είναι, πιστεύω, ευκολότερο να σου δώσουν διαβατήριο για τις "Ηνωμένες Πολιτείες".

Αποφασισμένη να εξαντλήσει και το ύστατο αυτό μέσο, να ξαναερεθίσει κοντά στον άντρα της, η Βάγκ Γκρέης χωρίστηκε με δάκρυα από τους δικούς της και ξεκίνησε για το Λονδίνο. Αλλά, το μόνο, που

διαπίστωσε, φτάνοντας εκεί, ήταν πως αδικία είχε ταξιθεθεί τόσοι χιλιάδες μίλια!

Ήσυχάτα, ο "Αμερικανός" πρόξενος στο Λονδίνο της εξήγησε πως αυτό, που ζητούσε, δεν μπορούσε να γίνει.

«Όποια στιγμή θελέτε — της είπε — σας δίνω μιά θεωρητική του διαβατηρίου σας, με το δικαιολογητικό ότι πάτε για να σπουδάσετε στο πανεπιστήμιο Κολούμπια. Ποιος, όμως, θα πείσει τις μεταναστευτικές αρχές πως δε θα διαωνίσετε την παραμονή σας στην "Αμερική";

Γιατί όλες αυτές τις εξηγήσεις, η Βάγκ Γκρέης δε θέλησε ν' απελευθερώσει. Από το Λονδίνο πήγε στο Παρίσι και από εκεί στην Χάγη, εκπαιδρώντας τους "Αμερικανούς" προξένους για την πολυπόθητη σφραγίδα.

Αλλά το αποτέλεσμα των προσπαθειών της έμενε πάντα το ίδιο. Με χίλια βάσανα μόνο, κατάφερε τον πρόξενο του Καναδά στη Χάγη να θεωρήσει το διαβατήριό της για το Μοντρεάλ. Από εκεί, τουλάχιστον — σκέφθηκε — θα μπορούσε να συνεννοηθεί τηλεφωνικά με τον άντρα της.

Ο Πέι Λι, μόλις πήρε το τηλεφώνημα της γυναίκας του, αποφάσισε αμέσως να πάει στο Μοντρεάλ για να την δει, έστω και για λίγες μέρες, και να την ξανασφίξει στην αγκαλιά του.

Όμως, οι αμερικανικές αρχές τον απέτρεψαν να το κάνει. «Θεωρητικώς — του εξήγησαν — η παραμονή σας εδώ είναι παράνομη. Μπορεί να γίνει σωτηριώδης ανεκτική, αλλά το φρόνιμο είναι να μην άνακατέψετε τους φακέλους σας με ένα ταξίδι στο εξωτερικό. Να βγείτε από την "Αμερική" εύκολο, αλλά πολύ δύσκολο να ξαναμηντήτε».

Απογοητευμένοι, οι δυο... κατ' όνομα σύζυγοι ήταν έτοιμοι πια να εγκαταλείψουν και τις προσπάθειες, όταν ο Πέι Λι σκέφτηκε να χρησιμοποιήσει ένα τελευταίο όπλο: την κινή γυναιμή!

Αφηγήθηκε δηλαδή την ιστορία τους, λίγες μέρες αργότερα, εκατομμύρια "Αμερικανοί" την μάθαιναν από τις εφημερίδες, το ραδιόφωνο και την τηλεόραση.

Η συγκίνηση, που έπακολούθησε, ήταν μεγάλη. Οι δημοκρατικοί βρήκαν την περίπτωση αυτή σαν μιά καλή ευκαιρία για να καυτηριάσουν την σχολαστική μεταναστευτική πολιτική των ρεπουμπλικανών.

Και ο δημοκρατικός γερουσιαστής Λέμαν ανέλαβε επίσημα το κινεζικό αντρώγιο από την προστασία του.

Ωστόσο, και πάλι δεν γινόταν τίποτα, αν δεν γινόταν η ψηφιστή από το Κογκρέσο ένας νόμος, που ευνουούσε την εγκατάσταση στις "Ηνωμένες Πολιτείες" προσφύγων από τις κομμουνιστικοκρατούμενες χώρες, με την προϋπόθεση, όμως, ενός έγγραφου από την κυβέρνηση της χώρας, στην οποία είχαν προηγουμένως καταφύγει, που να επιβεβαιώνει την ιδιότητά τους.

Δυστυχώς, ο Καναδάς αρνήθηκε να χορηγήσει στην Βάγκ Γκρέης αυτή την βεβαίωση, με το δικαιολογητικό πως δεν είχε έρθει εκεί απ' ευθείας από την Κίνα, αλλά μέσω "Ολλανδίας"!

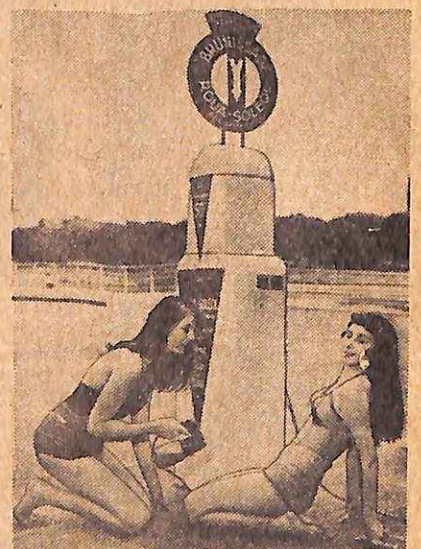
Το ναυάγιο κάθε προσπάθειας φαίνονταν και πάλι οριστικό, όταν ο προστάτης του ζεύγους, ο γερουσιαστής Λέμαν, βρήκε, έπειτα, την λύση που χρειαζόταν. Η λύση ήταν ένα τηλεφώνημα στον φίλο του πρόξενο της Κостаρίκας.

Σε λίγο καιρό, η Βάγκ Γκρέης περνούσε στην Κостаρίκα και από εκεί, εφωδιασμένη με το πολύτιμο έγγραφο που την παρουσίαζε ως πρόσφυγα, έμπαινε θριαμβευτικά στο αμερικανικό έδαφος. Μετά από... μικρή παρένθεση των δέκα ετών, η συζυγική ζωή της με τον Πέι Λι ξαναρχίζει από την αρχή!

ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΜΑΓΙΩ

Κάπως καθυστερημένα έγινε, προ ημερών στο Παρίσι, μια έκθεσις κοσμημάτων μπανιού και πιά. Μεταξύ των άλλων, θαυμάστηκε ιδιαίτερος το εικονιζόμενο γιαγιά, που φορεί με χάρη το γυνώστο παρισινό μαντενέν "Υδόν". Το γυνώστο μέρος του γιαγιά είναι από βαμβάκερο ύφασμα και το πίσω από λαστέ, που επιτρέπει στο σύνολο να εφάρμαξη ωραία στο σώμα κάνοντας πιο άνετα τις καυλούπτες του.

ΤΕΧΝΗΤΗ ΗΛΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Στην εποχή μας, μηχανοποιούνται τα πάντα, ακόμη και η ηλιοθεραπεία! Χάρη σ' αυτούς τους... κατασκευαστές μαυρίσματος, καθώς ονομάζονται, που είναι εγκατεστημένοι στις περισσότερες γαλλικές πλάζ, οι νεαρές υπάρετες μπορούν να υποβαλάνονται σε τεχνητή ηλιοθεραπεία και να μαυρίζουν πολύ γρηγορώτερα απ' όση αν περίμεναν να ολοκληρώσουν το έργο τους στα χάρδια του αναιμικού γαλλικού ήλιου! Κάθε τέτοιο ηλιόλουστο στοιχείο μόνο 50 φράγκα — δηλαδή, 4 δραχμές.

ΤΡΙΚΥΜΙΣΜΕΝΕΣ ΨΥΧΕΣ

—Μην έρθεις μαζί μου, Κάκια. Είνε παραφροσύνη αυτό που θέλεις να κάνεις. Θα γίνεις δυστυχισμένη, και σύ και οι δικοί σου μ' αυτή σου την τρέλα. Τώρα δεν το καταλαβαίνεις, γιατί η απελπισία σου έχει παραμερίσει τη λογική, όπως συμβαίνει πάντα στην ηλικία σου... —

—Και σύ, θεία Μαρία, ήσουν 25 χρονών όταν έγινες καλόγρια. Δεν είσαι ευχαριστήσιμη, ευτυχισμένη; —

—Τώρα, ναι! Άλλοτε, όμως... Στην αρχή ήμουν πολύ δυστυχισμένη γιατί εκτός από το τυραννικό μου μυστικό, που πήγα να θάψω στο μικρό κελλί του μοναστηριού, είχα και τις τύψεις για το θάνατο της δυστυχισμένης της μητέρας μου... που τον προκάλεσα εγώ... με τη φυγή μου από το σπίτι. Της στέρησα τους δροίους ψάχνοντας να με βρει. Ο Κύριος άς με συγχωρήσει... —

Αυτός ο διάλογος γινότανε στην α-προσάρτα του Πειραιώς από τη μοναχή Μαρία και την ανήψια της, την Κάκια. —

Η Κάκια ήταν μιά κοπέλλα ως 23 χρονών, μικροκαμωμένη, με συμπαθητικό προσωπάκι. —

Η μοναχή Μαρία είχε τυλίξει με το μπράτσό της τους ώμους της Κάκιας, που τραντάζεται απ' τους λυγμούς και το κλάμα. Το βλέμμα της μοναχής ατενίζει τη θάλασσα και η σκέψη της ανακαταναί, θαρρείς, με τα παιχνιδιάρικα κυματάκια που έχουν βαφή από το ολόπορφο ήλιοσαλίευμα. —

Και θυμάται τη μακρινή εποχή που της ξανάφερε στη μνήμη η Κάκια με τα λόγια της, για να τη συγκρίνει με το δικό της ερωτικό δράμα... —

Προδομένη από τον άνθρωπο, που είχε εμπιστευθεί στα χέρια του, αλη την υπαρέτη της, είχε καταφύγει σ' ένα μοναστήρι της Κρήτης για να γιστρέψει εκεί τον πόνο της και να βρή τη γαλήνη στην προσευχή... —

Αυτές οι σκέψεις δεν φέρνουν καμμία επανάσταση στην ψυχή της μοναχής Μαρίας, ούτε κυλάει κανένα δάκρυ στα χλωμά μάγουλά της. —

Μόνο... μιά ήσυχη λύπη απλώθηκε στα μάτια της... κάτι από τη μελαγχολία του δειλινού. —

Η Κάκια, που δεν τολμά να διακόψει τη σιωπή και τις σκέψεις της θείας της, έχει χάσει το κεφαλάκι της με στίς πτυχές του μαύρου ράσου της, να την πάρη μαζί της στο μοναστήρι. —

Μην έρθεις μαζί μου, Κάκια. Δεν μπορείς να σε βοηθήσω σ' αυτή σου την τρέλα, παιδί μου. Θα μετανοήσεις! της είπε η μοναχή χωρίς να τραβήξει το βλέμμα της από τη θάλασσα που σκοτεινιάζει, όση ο ήλιος χανόταν πίσω από τα βουνά της Σαλαμίνας. —

Και σάν μαχαίρια έφτασε στην καρδιά της νέας η αποφασιστική φωνή της, που πρόσθεσε, ακόμη: —

—Γύρσε σπίτι σου, Κάκια, και αντί να θυσιάσεις τον έαυτό σου για έναν άνθρωπο άξιο της αγάπης σου, κάγε κάτι άλλο. Θυσιάσε τον για τους δικούς σου! Πάρε τον άντρα που σου δίνει ο πατέρας σου! Έτσι κι' εκείνος θα κάνει ευτυχισμένους κι' εσύ θα ξεχάσεις, με τη δύναμη της αγάπης σου για τα παιδιά που θα κάγεις. —

—Μα δεν μπορώ, θεία, δε θέλω! Αδ-

τών που μου δίνει ο πατέρας, δεν τον αγαπώ και ούτε θα τον αγαπήσω ποτέ. Γιατί ο άλλος έχει πάρει την καρδιά μου... μου τ'α πήρε όλα! —

—Θα τον αγαπήσεις, παιδί μου, με τον καιρό. Η νεανική σου καρδιά θα διψάσει γι' αγάπη... για την πραγματική, την απόλυτη αγάπη, που θα την βρεις στα χάρδια του άνδρος σου και αργότερα στο αγαλλικό χαμόγελο των παιδιών σου... —

Όσο της μιλούσε, η μοναχή κρατούσε, μέσα σ' ένα απάλο, διαφανές χέρι της τα μικρά χεράκια της ανήψιας της και την κούταξε μέσ' στα βουρκωμένα μάτια της, με κλωσμένη και στοργή. —

Πήγαινε, μικρή μου. Κάνε ό,τι σου λέω και θα δεις πως αργότερα θα μ' ευγνωμονή. Και κάτι άλλο πρέπει να σου πω: Μη τυχόν νομίσης πως ο πατέρας σου μου ζητήσε να μεσολαβήσω. Δεν έχει ιδέα έκείνος, απ' ό,τι συμβαίνει. Τίποτα δεν έφερε απ' αυτά που μου εμπιστεύτηκες. Με κάλεσε μόνο να υπογράψω ένα συμβόλαιο για να παραχωρήσω το μεριδίό μου από την κληρονομιά του παππού σου σ' εμένα. Τού το είχα υποσχεθεί από χρόνια. —

Το σφύριγμα του βαποριού σταμάτησε το διάλογο των δύο γυναικών. —

Ήρθε η ώρα που θα χωρίζαν. Η μοναχή Μαρία έσκυψε να φιλήσει την κοπέλλα, η οποία γιγνώσκηκε πάνω της, φωνάζοντας με λυγμούς: —

—Όχι, μη μ' αφήσεις! Πάρε με μαζί σου, αν δεν θέλεις να σκοτωθώ. —

Η μοναχή την έσφιξε στην αγκαλιά της. Τη φιλούσε και της ψιθύριζε: —Μην επιμενείς... Δε θα σ' αφήσω να καταδικάσεις τον έαυτό σου για όλη σου τη ζωή... Έλα, σκούπισε τα δάκρυά σου, γιατί όπου και νάναι θα βρω κι' ο πατέρας σου, για να μου φέρη κάτι πράγματα που του παράγγειλα να μου φωνίση. —

Ο πατέρας της Κάκιας ήταν ένας έμπορομπακάλης του Πειραιώς και προμήθευε πολλές φορές διάφορα πράγματα στο μοναστήρι όπου η αδελφή του, η μοναχή Μαρία, ήταν οικονόμος. —

Ακούστηκε δεύτερο σφύριγμα του βαποριού. —

Η Κάκια έσφιξε την καρδιά της με τα δυο της χέρια. —

Ήρθε επιτέλους κι' ο πατέρας της Κάκιας. Το βαπορί τώρα ξεκινάει, κι από τη γέφυρα η μοναχή Μαρία κουνάει ένα μαντήλι, ενώ τα δάκρυά της πέφτουν, χοντρές σταλές, σαν ένα ξεσπάσμα της οδύνης που σφίγγει την καρδιά της. Της Κάκιας το άτυχμα είχε έδσει παλιές πληγές δικές της! Πάει στον πατέρα της η Κάκια στέκει στην προκυμαία ως που τα φώτα του πλοίου χάθηκαν από βάθος του λιμανιού. —

★
"Όταν έφτασε σπίτι, κλειστήκε η Κάκια στην κάμαρά της, κι' εκεί μέσα όλη της η λύπη, όλη η απελπισία, ξεσπάσαν σ' ένα μοναχικό κλάμα. —

Υστερα από τρεις μήνες, η μοναχή Μαρία, καθισμένη κοντά στο παράθυρο του κελλιού της, στο γλυκό φως ενός ανοιχτού μοσχοβολημένου δειλινού, διάβασε ένα γράμμα της Κάκιας: —

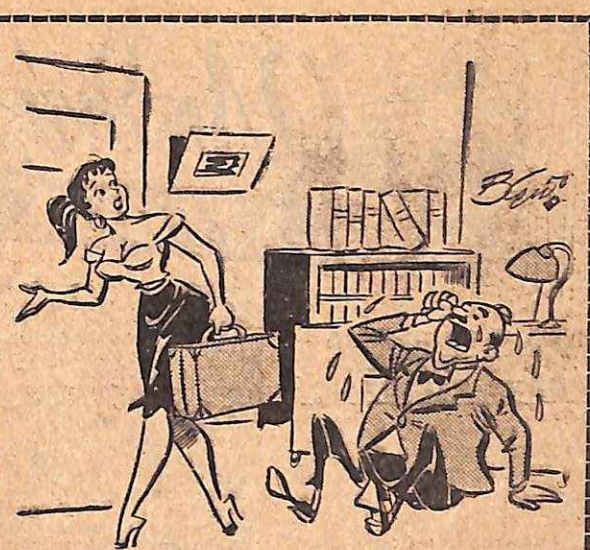
«Θεία μου, ακολουθήσα τη συμβουλή σου και σίγιο παντρεύομαι τον άνθρωπο που μου διάλεξε ο πατέρας μου. Αγαπημένη μου θεία, μέσ' στις προσευχές σου, παρακάλω το Θεό και για μένα, να μ' απαλλάξη από το φρικτό ψυχικό μαρτύριο και να μου δώσει τη δύναμη και τη φώτιση ν' αγαπήσω τον άνθρωπο που θα γίνει σίγιο ο παντοτεινός σύντροφός της ζωής μου. Φιλιά το χέρι σου, η πονεμένη ανήψια σου Κάκιας. —

«Ενα ευτυχισμένο χαμόγελο φώτισε το θλιμμένο πρόσωπο της μοναχής, όταν τελείωσε το διαβάσμα. Έπειτα σκούπισε τα δακρύα της μάτια και γονάτισε μπρος στον Έσταυρωμένο, για να τον ευχαριστήσει και να προσευχηθεί για την ευτυχία της Κάκιας. —

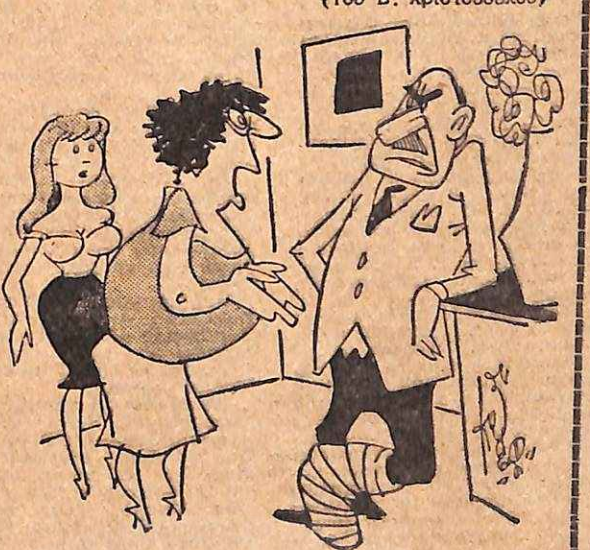
ΜΙΡΑΝΤΑ

Αποζημιώσι στον Πάπα

Για τις ζημιές που έπαθε από τον πόλεμο η θρηνική διαίτησή του από Κα-στέλ—Καντόλφο ο Πάπας πήρε από το αμερικανικό Θησαυροφυλάκιο μιά αποζημιώσι 964.199 δολαρίων και 35 σέντς — δηλαδή περί τα 29 εκατομμύρια δραχμές. Οι κόκκοι του Βατικανού λένε ότι σκοπεύει να διαθέσει ένα μέρος του ποσού αυτού για τα όρφανά των Ιταλών ανδρακροχών, που βρήκαν το θάνατο στην περκαγιά των ανδρακρωχητών του Μορσινέ.

—Μην κάνετε έτσι, κύριε διευθυντά, που φεύγω για την άδειά μου! Είκοσι μέρες είν' αυτές! θα περάσουν!... (Του Β. Χριστοδούλου)

—Τα χρόνια περνούν 'Αγαμέμνων! Πρέπει ν' αποφασίσεις επί τέλους σε ποιόν θα δώσεις την κόρη μας! (Του 'Αρχέλαου)

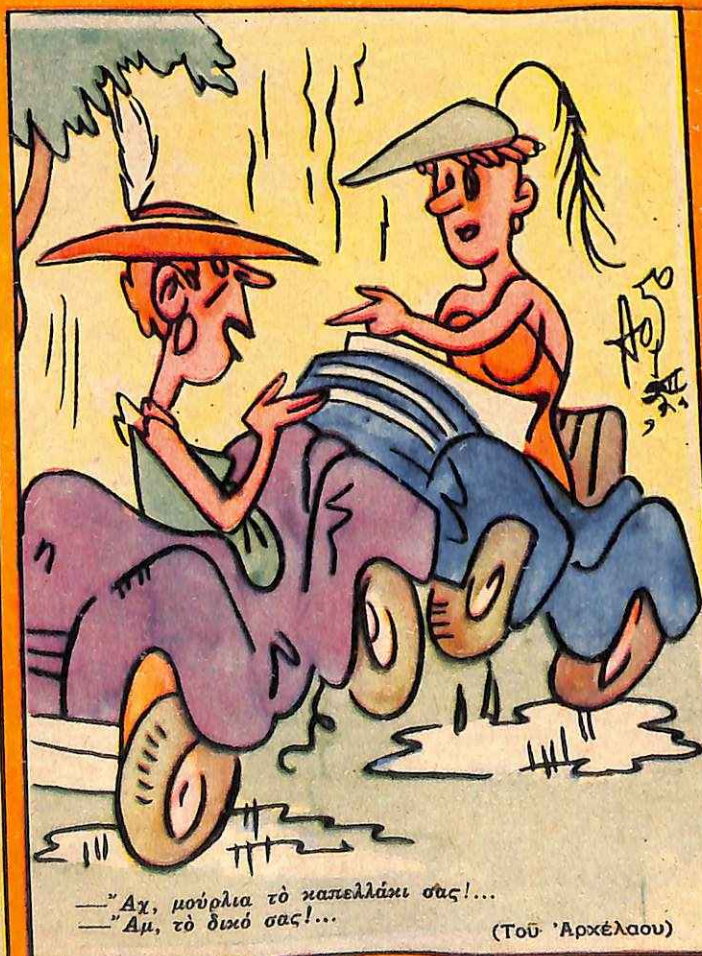
Χωρίς λόγια

ΓΗΣ ΜΑΔΙΑΜ!...
Σας έφερα ένα δώρο για την επέ-
τειό των γάμων σας!

— Έφερα τη γυναίκα μου, κ. διευθυντά, για να το πείτε
και στην ίδια ότι δε μου δίνετε την άδειά!...

— Αχ, μούρλια το καπελλάκι σας!...
— Αμ, το δικό σας!... (Του 'Αρχέλαου)

— Μπα; 'Ο κυνηγός - φάντασμα!... (Του 'Αρχέλαου)